

VISPASAULES
TAISNĪGUMA
NAMS

Vispasaules Taisnīguma Nams

Izvilkumu kompilācija, ko sagatavoja
Vispasaules Taisnīguma Nama Pētniecības nodaļa

2021. gada februārī

Rīgas Bahai ticības draudze
2025

UDK 286

Vi805

Šis dokuments ir pieejams Bahāju uzzīņu bibliotēkas „Vienotības pērles” vietnē: www.bahai.lv/biblioteka/e-gramatas/

Tulkots no teksta angļu valodā *Compilations: The Universal House of Justice*. Pieejams: <https://www.bahai.org/library/>

No angļu valodas tulkojis Pēteris Folkmanis 2021. gadā.

Redaktors: Māris Pavlovs

Korektors: Irēna Kalniņa-Ābeltiņa

Maketētāja: Ineta Alvarado

Pirmais izdevums

© Rīgas Bahai ticības draudze, latviešu valodā, 2025

© Bahá'í International Community, angļu valodā

Uz priekšējā vāka attēlota Vispasaules Taisnīguma Nama rezidence Haifā, Izraēlā (© Bahá'í International Community).

ISBN 978-9934-620-72-0 (digitāla)

ISBN 978-9934-620-71-3 (iespiesta)

Saturs

No Bahá'u'lláh Rakstiem / 7

No 'Abdu'l-Bahá rakstiem un runām / 11

No Shoghi Effendi rakstiem un vēstulēm / 20

No Vispasaules Taisnīguma Nama satversmes un vēstulēm / 40

Tematiskais indekss / 111

Vispasaules Taisnīguma Nams

Izvilkumu kompilācija, ko sagatavoja
Vispasaules Taisnīguma Nama Pētniecības nodaļa

2021. gada februārī

NO BAHÁ'U'LLÁH RAKSTIEM

Līdzsvars pasaulē ir izjaukts no pulsējošās iedarbības, ko radījusi šī diženā jaunā vispasaules iekārta. Cilvēku saimes sakārtoto dzīvi ir revolucionizējusi šī vienreizējā, brīnišķīgā sistēma, kurai līdzīgu mirstīgo acis vēl nav skatījušas.¹ 1.1

(*The Kitáb-i-Aqdas*, par. 181.)

Ak jūs, taisnības vīri! Dieva valstībā esiet Viņa avju gani un sargiet tās no rijīgajiem vilkiem, kas parādās nomaskējušies, tāpat kā jūs sargātu savus dēlus. Uz to jūs mudina Padomdevējs, Uzticamais. 2.1

(*The Kitáb-i-Aqdas*, par. 52.)

Dāvanas, kas veltītas labdarībai, atgriežas pie Dieva, zīmju Atklājēja. Nevienam nav tiesību tās izlietot bez Tā atļaujas, kas ir atklāsmes Ausmas vieta. Pēc Viņa lēmuma pieņemšana ir Aghsán² un aiz viņiem – Taisnīguma Nama rokās, ja tas būs ap to laiku pasaulē nodibināts, lai viņi varētu izlietot šīs dāvanas par labu tām vietām, kuras ir svarīgas šajā Lietā, un visam tam, ko viņiem pavēlējis visuvarētais, visuspēcīgais Dievs. Citādi šīs dāvanas atgriezīsies pie Bahá ļaudīm, kuri nerunā bez Viņa atļaujas un spriež tikai saskaņā ar to, ko Dievs ir noteicis šajā vēstulrakstā, tiem, kas ir uzvarētāji starp debesīm un zemi, lai viņi tās varētu izlietot tam, ko Grāmatā ir noteicis varenais, devīgais Dievs. 3.1

(*The Kitáb-i-Aqdas*, par. 42.)

„Teic pateicību Kungam, ak, Karmel! Tvīkdams atšķirtībā no Manis, tu gandrīz sadeģi liesmās, kad tava vaiga priekšā bangoja Manas klātienes okeāns, priecēdams tavas un visu radīto būtņu acis un piepildot visas redzamās un neredzamās lietas ar prieku. 4.1

¹ Šeit un tālāk *Kitáb-i-Aqdas*: *Vissvētākās grāmatas* paragrāfi un pielikumi ir Ulda Ābeltiņa tulkojumā.

² Bahá'ú'lláh pēcnācējiem.

Līksmojies, jo šajā Dienā Dievs ir uzcēlis tev savu troni, ir darījis tevi par savu zīmju rītausmas vietu un savas atklāsmes pierādījuma rītausmu. Ir labi tam, kurš ir tavā lokā, kas pasludina tavas godības atklāšanu un vēsti par veltēm, ko Kungs, tavš Dievs ir lējis pār tevi. Sava visugodinātā Kunga vārdā tver nemirstības biķeri un teic Viņam pateicību, jo Viņš kā savas žēlastības zīmi pār tevi ir vērtis tavas skumjas liksmībā un pārkausējis tavas bēdas svētlaimes priekā. Viņš, patiesi, mīl to vietu, kas ir kļuvusi par Viņa troņa pamatni, kuru ir minuši Viņa soļi, kuru ir godinājusi Viņa klātbūtne, no kurienes Viņš lika atskanēt savam aicinājumam un kuru Viņš slacināja ar savām asarām.

- 4.2 Uzrunā Ciānu, ak, Karmel, un pavēsti tai savu prieces vēsti: Ir atnācis Tas, kas mirstīgajām acīm bija slēpts! Viņa visu uzvarošā suverenitāte ir acīmredzama, Viņa visaptverošais mirdzums ir atspīdējis. Raugi, ka tu nevilcinies vai neapstājies. Pasteidzies un tuvojies Dieva Pilsētai, kas ir nolaidusies no debesīm, debešķīgajai Kaabai, ap kuru pielūgsmē ir riņķojuši Dieva labvēlību baudošie, sirdī šķīstie un visaugstāko eņģeļu pulki. Ak, kā Es ilgojos katrā vietīnā uz zemes virsmas un katrā no to pilsētām nest un vēstīt prieka vēsti par šo atklāsmi – atklāsmi, pēc kuras tiecas Sinaja sirds un kuras vārdā degošais krūms aicina: „Dievam, kungu Kungam, lai pieder kā zemes, tā debesu valstības!” Patiesi, šī ir tā Diena, kurā par šo vēsti liksmo zeme un jūra, Diena, kuras atsegšanai pataupītas lietas, kuras Dievs ar mirstīgajam prātam un mirstīgajai sirdij neaptveramu devību ir lēmis. Pavisam drīz Dievs vadīs savu šķirstu uz tevi un darīs zināmus Bahá ļaudis, kas ir tikuši pieminēti vārdu Grāmatā.”

(Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitáb-i-Aqdas (Rīga, 2022), Nr. 1.3.–1.4.) (Pārskatīts tulkojums.)

- 5.1 Taisnīguma Nama pilnvaroto pienākums ir sanākot kopā apspriest tās lietas, kuras nebija līdz galam atklātas Grāmatā, un īstenot to, kas viņiem ir pieņemams. Patiesi, Dievs tiem iedvesīs to, ko Viņš radīs par tīkamu, un, patiesi, Viņš ir gādnieks, viszinīgais.

(Bahá'u'lláh vēstuļraksti, Nr. 6.22.)

Mēs mudinām Taisnīguma Nama vīrus un pavēlam viņiem rūpēties par vīru, sievu un bērnu aizsardzību un drošību. Viņu pienākums ir visaugstākā mērā ievērot un cienīt cilvēku intereses visos laikos un visos apstākļos. 6.1

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti*, Nr. 6.32.)

Dieva Taisnīguma Nama vīru pienākums ir dienu un nakti vērst skatu uz visu to, kas ir atmirdzējis no Godības Spalvas tautu sagatavošanai, nāciju attīstībai, cilvēku aizsardzībai un viņu goda nodrošināšanai. 7.1

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti*, Nr. 8.49.)

Šis fragments, kuru tagad raksta Godības Spalva, tiek uzskatīts par *Vissvētākās grāmatas* daļu: Dieva Taisnīguma Nama vīriem ir uzlikts pienākums rūpēties par cilvēku lietām. Patiesi, viņi ir Dieva pilnvarotie Viņa kalpu vidū un Viņa vadības rītausmas Viņa valstīs. 8.1

Ak, Dieva ļaudis! Tas, kas audzina pasauli, ir taisnīgums, jo to tur un balsta divi pilāri – atalgojums un sods. Šie abi pilāri pasaulei ir dzīvības avots. Tā kā katrai dienai ir sava jauna problēma un katrai problēmai ir savs atbilstošs risinājums, šādas lietas ir jānodod Taisnīguma Nama pārziņā, lai tā locekļi rīkotos atbilstoši laika prasībām un vajadzībām. Tie, kas, Dieva dēļ, ceļas, lai kalpotu Viņa Lietuvai, ir dievišķās iedvesmas saņēmēji no neredzamās valstības. Visu pienākums ir paklausīt tiem. Visas valsts lietas ir jānodod Taisnīguma Nama ziņā, bet pielūgšana ir jānotur atbilstoši tam, kā to Dievs ir atklājis savā Grāmatā. 8.2

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti*, Nr. 8.57.–8.58.)

Reliģija dāvā cilvēkiem visvērtīgākās veltes, sniedz tiem pārticības kausu, dāvā mūžīgo dzīvību un lej pār cilvēci nezūdošos labumus. Pasaules priekšniekiem un valdniekiem un, it īpaši, Dieva Taisnīguma Nama pilnvarotajiem pieklājas pielikt vislielākās pūles, lai nodrošinātu tās pozīciju, sekmētu tās intereses un paceltu tās stāvokli 9.1

pasauls acīs. Tāpat viņiem ir pienākums izpētīt, kādos apstākļos dzīvo viņu pavalstnieki, un iepazīties ar viņu pārvaldītajās teritorijās esošo kopienu darbību. Mēs uzaicinām Dieva varas izpausmes, proti, valdniekus un ķēniņus uz zemes, saņemties un sarosīties, un darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai viņi varbūt spētu izskaust nesaskaņas no šīs pasaules un piepildīt to ar saskaņas gaismu.

(Bahá'u'lláh vēstuļraksti, Nr. 8.60.)

NO 'ABDU'L-BAHÁ RAKSTIEM UN RUNĀM

Par sakrālo un jauneklīgo zaru, Dieva Lietas Aizbildni, kā arī 10.1
par Vispasaules Taisnīguma Namu, ko ievēlēs vispārējās vēlēšanās,
rūpēsies un tos aizsargās Abhá Daile, un tie būs Viņa Svētības,
Cildenā aizgādībā un nekļūdīgā vadībā (lai mana dzīve tiktu ziedota
Viņu labā). Viss, ko viņi nolems, nāk no Dieva. Tie, kas ne viņam,
nedz viņiem neklausīs, nebūs klausījuši Dievam. Tie, kas sacelsies
pret viņu vai viņiem, būs sacēlušies pret Dievu. Tie, kas pretosies
viņam, būs pretojušies Dievam. Tie, kas sacentīsies ar viņiem, būs
sacentušies ar Dievu. Tie, kas apstrīdēs viņu, būs apstrīdējuši Dievu.
Tie, kas noliegs viņu, būs nolieguši Dievu. Tie, kas neticēs viņam,
būs neticējuši Dievam. Tie, kas novirzās, nošķiras un novēršas no
viņa, patiešām novirzās, nošķiras un novēršas no Dieva. Lai Dieva
dusmas, sašutums un atriebība nāk pār viņiem! Stiprais cietoksnis
paliks neieņemams un drošs, pateicoties paklausībai viņam, kas
ir Dieva Lietas Aizbildnis. Taisnīguma Nama locekļiem, visiem
Aghsán, Afnán, Dieva Lietas dižrokām ir jāklausa, jāpiekāpjas un
jāpakļaujas Dieva Lietas Aizbildnim, jāvēršas pie viņa un jābūt
pazemīgiem viņa priekšā.

(Abdu'l-Bahá, *Pēdējā griba un testaments* (Rīga, 2021), Pirmā
daļa, 17. par.)

Un tagad par Taisnīguma Namu, ko Dievs ir iecēlis par visa labā 11.1
avotu un atbrīvojis no visiem maldiem – tas ir jāievēlē vispārējās
vēlēšanās, proti, visiem ticīgajiem. Tā locekļiem ir jāiemieso bijība
pret Dievu, un viņiem jābūt zināšanu un izpratnes rītausmām,
viņiem ir jābūt nelokāmiem savā ticībā Dievam un visas cilvēces
labvēļiem. Ar šo Namu ir domāts Vispasaules Taisnīguma Nams,
proti, visās valstīs ir jānodibina otrās pakāpes taisnīguma nami,
un šo otrās pakāpes taisnīguma namiem ir jāievēlē Vispasaules
Nama locekļi. Visas lietas jānodod šīs iestādes ziņā. Tas izdod visus
rīkojumus un noteikumus, kas nav atrodamī Svētajos Tekstos.
Šai institūcijai jārisina visas grūtās problēmas, un Dieva Lietas

Aizbildnis ir tā sakrālais vadītājs un ievērojams tā loceklis visā tā darbības laikā. Ja viņš pats neapmeklē tā apspriedes, viņam ir jāieceļ savs pārstāvis. Ja kāds no [Nama] locekļiem izdara kādu grēku, kas kaitē kopējam labumam, Dieva Lietas Aizbildnim ir tiesības pēc sava ieskata viņu izslēgt, un ticīgajiem tad viņa vietā ir jāievēlē kāds cits loceklis. Šis Taisnīguma Nams izdod likumus, un valdība tos īsteno. Likumdevēja institūcijai ir jāpastiprina izpildvara, izpildvaras institūcijai ir jāatbalsta likumdevējs un jāpalīdz tam, lai ar ciešu savienību un saskaņu šo abu spēku starpā, kas ir godīguma un taisnīguma pamats, kļūtu noturīgi un spēcīgi, lai visi pasaules apvidi taptu kā pati paradīze.

(‘Abdu’l-Bahá, *Pēdējā griba un testaments*, Pirmā daļa, 25. par.)

- 12.1 Tas ir Bahá ļaužu (lai ziedoju savu dzīvību viņu labā) ticības pamats: „Viņa Svētība, Cildenais (Báb), ir Dieva vienotības un vienesmes Izpausme un Mūžsenās Dailes Priekštecis. Viņa Svētība, Abhá Daile (lai ziedoju savu dzīvību Viņa nelokāmajiem draugiem) ir augstākā Dieva Izpausme un Viņa dievišķās būtības Rīta Zvaigzne. Visi pārējie ir Viņa kalpi un pilda Viņa pavēles.” Visiem ir jāvēršas pie *Vissvētākās grāmatas*, un viss, kas tajā nav nepārprotami rakstīts, ir jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam. Viss, ko šī institūcija vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu nolemj, patiešām ir patiesība un Dieva nolūks. Tie, kas no šī lēmuma novirzīsies, patiesi pieder pie tiem, kas mīl nesaskaņas, ir ļaunprātīgi un novērsušies no derības Kunga. Ar šo Namu ir domāts Vispasaules Taisnīguma Nams, kurš ir jāievēlē visām valstīm, proti, no tiem Austrumu un Rietumu apvidiem, kuros atrodami mīļotie draugi, tādā pašā veidā, kādā parasti notiek vēlēšanas Rietumu valstīs, kā, piemēram, Anglijā.
- 12.2 Ievēlētajiem (Vispasaules Taisnīguma Nama) locekļiem ir jāpūlcējas noteiktā vietā un jāapspriež visas problēmas, kas izraisīja domstarpības, jautājumi, kas ir nesaprotami, un lietas, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstītas Grāmatā. Visam, ko viņi nolemj, ir jābūt tādai pašai ietekmei, kāda ir Tekstam. Un tādā pašā veidā, kā šim Taisnīguma Namam ir pilnvaras pieņemt likumus,

kas nav skaidri un nepārprotami pierakstīti Grāmatā, un kārtot ikdienas lietas, tam ir tiesības arī atcelt savus lēmumus. Tā, piemēram, Taisnīguma Nams var šodien pieņemt kādu konkrētu likumu un īstenot to, bet pēc simts gadiem, kad apstākļi būs dziļi mainījušies un situācija būs pilnīgi citāda, citam Taisnīguma Namam saskaņā ar laikmeta prasībām būs pilnvaras mainīt šo likumu. Tam būs tiesības to darīt, jo šis likums nepārstāv daļu no dievišķā skaidrā Teksta. Taisnīguma Nams ir gan savu likumu ierosinātājs, gan to atcēlējs.

(‘Abdu’l-Bahá, *Pēdējā griba un testaments*, Otrā daļa, 8. par.)
(Pārskatīts tulkojums.)

Sargieties, lai neviens nepareizi neiztulkotu šos vārdus un kā 13.1 tie, kas lauza derību pēc (Bahá’u’lláh) debesbraukšanas dienas, neaizbildinātos, nepaceltu dumpja karogu, nekļūtu spītīgi un plaši neatvērtu durvis maldīgām interpretācijām. Nevienam nav dotas tiesības izteikt savus uzskatus kā citiem saistošus vai uzspiest savu īpašo pārliecību. Visiem ir jāmeklē vadība un jāvēršas pie Lietas Centra un Taisnīguma Nama. Un tas, kas vēršas pie kāda cita, patiešām smagi maldās.

(‘Abdu’l-Bahá, *Pēdējā griba un testaments*, Trešā daļa, 12. par.)
(Pārskatīts tulkojums.)

Būtība ir tā, ka pirms tūkstoš gadu apritēšanas neviens cilvēks 14.1 nedrīkst iedrošināties teikt ne vārda. Visiem ir sevi jāuzskata par padotajiem, jādzīvo pēc Dieva baušļiem un jāpakļaujas Taisnīguma Nama likumiem. Ja kāds pat vai par mata galiņu novirzīsies no Vispasaules Taisnīguma Nama lēmumiem vai svārstīsies to ievērošanā, tas tiks atgrūsts un izraidīts.

(*Abdu’l-Bahá Rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 33.6.) (Pārskatīts tulkojums.)

15.1 Tad zini, ak, kalpone, ka bahājiešu skatījumā sievieti uzlūko kā vienlīdzīgu ar vīrieti, jo Dievs visus cilvēkus ir radījis pēc sava vaiga un līdzības. Tas nozīmē, ka vīrieši un sievietes ir vienādā mērā Viņa vārdu un īpašību atsedzēji un no garīguma viedokļa starp viņiem nekādas atšķirības nav. Dieva vislielāko vēlību iemanto tas, kas nonāk viņam tuvāk, vienalga, vīrietis vai sieviete. Cik daža laba kalpone, kvēla un pašreizējā, Bahá aizsargājošajā pavēnī ir izrādījusies pārāka par vīrieti un ir pārspējusi zemes slavenos!

15.2 Tomēr Taisnīguma Namā saskaņā ar skaidru Dieva likuma tekstu ir tikai vīrieši; tas ir tā, pateicoties Kunga Dieva gudrībai, kas pavisam drīz kļūs redzama, skaidra kā saule zenītā.

(*Abdu'l-Bahá Rakstu izlase*, Nr. 38.3.–4.)

16.1 Lai slavēts Dievs! Bahá'u'lláh Lieta slēdz visas šāda veida durvis, jo tajā ir ticis paredzēts īpašs noteicošs centrs – Centrs, kas atrisina visas problēmas un novērš visas domstarpības. Vispasaules Taisnīguma Nams tāpat novērš visas domstarpības, un it viss, ko tas nosaka, ir jāpieņem, un tie, kas nepakļaujas, tiek atraidīti. Bet šis Vispasaules Taisnīguma Nams, kas ir likumdevēja institūcija, vēl nav ticis nodibināts.

16.2 Tādējādi redzam, ka nav nekādu iemeslu sēt nesaskaņas, bet arī miesas iekāres izraisa domstarpības, kā tas ir pārkāpēju gadījumā. Tie derības patiesīgumu un derīgumu neapšaubā, bet savtīgi motīvi ir viņus līdz tam noveduši. Nav tā, ka viņi nezina, ko viņi dara, – viņi to pilnīgi apzinās, un tomēr viņi izrāda pretestību.

(*Abdu'l-Bahá Rakstu izlase*, Nr. 187.2.–3.)

17.1 Mana teiktā jēga ir, ka līdz tūkstoš gadu perioda beigām nevienam nav tiesību izteikt kaut vienu vārdu, pat lai pretendētu uz Aizbildņa statusu. *Vissvētākā grāmata* ir tā, pie kuras jāvēršas visām tautām, un tajā ir atklāti Dieva likumi. Likumi, kas Grāmatā nav pieminēti, būtu jābalsta uz Vispasaules Taisnīguma Nama lēmumu. Nebūs nekāda pamata domstarpībām .. Sargieties, sargieties, lai kāds

neradītu plaisu vai nesaceltu šķelšanos. Ja pastāvēs domstarpības, Augstākais Taisnīguma Nams nekavējoties atrisinātu problēmas. Tā lēmums, ko panāks ar balsu vairākumu, būs īstenā patiesība, tādēļ ka šis Nams atrodas viena patiesā Kunga aizsardzībā, nekļūdīgā vadībā un gādībā. Viņš sargās to no kļūdām un aizsargās zem Viņa svētuma un nemaldības spārniem. Tas, kurš pretojas tam, tiek izraidīts un galu galā būs starp sakautajiem.

Augstākais Taisnīguma Nams būtu jāievēl saskaņā ar tādu sistēmu, kāda tiek piemērota Eiropas valstu parlamentu vēlēšanās. Un, kad valstis tiks vadītas, atsevišķu valstu taisnīguma nami ievēlēs Augstāko Taisnīguma Namu .. 17.2

Šī Nama dibināšana nav atkarīga no visu pasaules tautu pievēršanās ticībai. Piemēram, ja apstākļi būtu labvēlīgi un netiktu radīti nekādi traucējumi, draugi Persijā ievēlētu savus pārstāvjus, tāpat arī draugi Amerikā, Indijā un citās zemēs izvēlētos savus pārstāvjus, un viņi ievēlētu Taisnīguma Namu. Šis Taisnīguma Nams būtu Augstākais Taisnīguma Nams. Tas arī ir viss. 17.3

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

Tu jautāji par vispārējo kritēriju attiecībā uz ķecerību. Ķecerība attiecas uz tādām lietām, kas nav noteiktas Grāmatas skaidrajā tekstā un ko Vispasaules Taisnīguma Nams nav apstiprinājis. 18.1

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

Tie būtiskie jautājumi, kas veido Dieva likuma pamatu, ir skaidri ierakstīti Tekstā, bet papildu likumi tiek atstāti Taisnīguma Nama ziņā. Šādas pieejas gudrība slēpjas tajā, ka laiki nekad nepaliek nemainīgi, jo pārmaiņas ir šīs pasaules neatņemama īpatnība, kā arī laika un vietas īpašība. Tāpēc Taisnīguma Nams attiecīgi rīkosies. 19.1

Neviens lai neiedomājas, ka Taisnīguma Nams pieņems jebkādu lēmumu atbilstoši saviem priekšstatiem un uzskatiem. Dievs pasarg! Augstākais Taisnīguma Nams pieņems lēmumus un izstrādās likumus caur Svētā Gara iedvesmu un apliecinājumu, jo 19.2

tas atrodas Mūzsenās Dailes uzraudzībā, patvērumā un aizsardzībā, un paklausība tā lēmumiem ir saistošs, būtisks un neapšaubāms pienākums, un nevienam nav iespējams no tā izvairīties.

19.3 Saki, cilvēki: Patiesi, Augstākais Taisnīguma Nams atrodas jūsu līdzjūtīgā, visžēlsirdīgā Kunga paspārnē, tāpat Viņa aizsardzībā, Viņa gādībā un Viņa patvērumā; jo Viņš ir pavēlējis ticībā stingrajiem pakļauties tam svētītajam, svētdarītajam un visu pakļaujošajam iestādījumam, kura suverenitāte ir dievišķi noteikta un nāk no debesu valstības un kura likumi ir iedvesmoti un garīgi.

19.4 Īsāk sakot, sabiedrības likumu nodošana Taisnīguma Namam ir īpaša gudrība. Arī islāma reliģijā ne visi priekšraksti tika skaidri atklāti; nē, Tekstā netika iekļauta ne desmitā daļa no desmitās daļas; kaut arī visi īpaši svarīgie jautājumi tika īpaši minēti, neapšaubāmi bija tūkstošiem likumu, kas nebija precīzi noteikti. Tos izveidoja vēlāka laikmeta garīdznieki saskaņā ar islāma jurisprudences likumiem, un atsevišķi garīdznieki izdarīja pretrunīgus secinājumus no sākotnēji atklātajiem rīkojumiem. Visi šie tika piemēroti. Šodien šis izsecināšanas process ir Taisnīguma Nama institūcijas tiesības, un atsevišķu mācītu cilvēku spriedumiem un secinājumiem nav autoritātes, ja vien tos neatbalsta Taisnīguma Nams. Atšķirība ir tieši tā, ka no Taisnīguma Nama, kura locekļus ievēlē un pazīst pasaules bahāju kopiena, secinājumiem un apstiprinājumiem nekādas domstarpības neradīsies; savukārt, atsevišķu „svēto” un „viedo” secinājumi noteikti novestu pie domstarpībām un izraisītu šķelšanos, sadrumstalotību un izkliedi. Vārda veselums tiktu iznīcināts, ticības vienotība pazustu un Dieva ticības celtne tiktu satricināta.

(No vēstuļraksta persiešu valodā.)

20.1 Visi likumi, kas Grāmatā nav pieminēti, ir jānodod Taisnīguma Namam, nevis ‘Abdu’l-Bahá, tā kā viņš ir Grāmatā minēto likumu skaidrotājs, nevis tam, kas nav Grāmatā. Tomēr dievišķi ieceltais Vispasaules Taisnīguma Nams – kuru pēc Dieva Lietas pasludināšanas vispārēji ievēlēs visi bahājieši – šī universālā iestāde ir pilnvarota pieņemt likumus, kas nav skaidri ierakstīti Grāmatā.

Ikvienam ir saistoši, obligāti un uzlikts par pienākumu pakļauties tam. Un ikreiz, kad Taisnīguma Nams vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu pieņem likumus, kas nav skaidri ierakstīti Grāmatā, ikkatrs, kurš jautā, kāpēc vai kādēļ tie pieņemti, patiešām ir nostājies pret Dievu, kas īsteno savu neierobežoto varu, apstrīdējis Viņa pierādījumus, atraidījis Viņa zīmes un noraidījis Viņa baušļus.

(No vēstuļraksta persiešu un arābu valodā.)

Ziniet, ka ir divu veidu nemaldīgums – nemaldīgums pēc būtības un nemaldīgums kā īpašība. Tas pats attiecas uz citiem vārdiem un īpašībām. Pastāv, piemēram, zināšanas par lietu būtību un zināšanas par to īpašībām. Nemaldīgums pēc būtības ir piešķirts tikai universālajām Dieva Izpausmēm, jo nemaldīgums ir Viņu realitātes neatņemamā prasība, un kādas lietas neatņemamā prasība nav šķirama no pašas šīs lietas. Stari ir Saules neatņemamā prasība un tie nav šķirami no pašas Saules. Zināšanas ir Dieva neatņemamā prasība, un tās nav šķiramas no Viņa. Vara ir Dieva neatņemamā prasība un arī tā nav šķirama no Viņa paša. Ja būtu iespējams atdalīt šīs prasības no Viņa, Viņš nebūtu Dievs. Ja Saules starus būtu iespējams šķirt no pašas Saules, tā nebūtu saule. Tāpēc, ja kāds iedomātos, ka dižāko nemaldīgumu ir iespējams šķirt no universālās Dieva Izpausmes, tā vairs nebūtu universālā Dieva Izpausme, jo Viņai trūktu neatņemamās pilnības.

21.1

Nemaldīgums kā īpašība nav neatņemamā prasība, bet tas ir drīzāk stara dāvana, kas izstrāvo no Patiesības Saules un apspīd dažas sirdis, piešķirot tām kādu daļu no sava nemaldīguma. Lai gan šīs dvēseles nav būtībā nemaldīgas, tās tomēr atrodas Dieva gādībā, aizsardzībā un nemaldīgā vadībā. Varētu teikt, ka Dievs sargā tās no maldiem. Tādējādi ir bijis daudz svētītu dvēseļu, kas pašas nav bijušas diženā nemaldīguma Rīta Zvaigzne, bet kas dievišķās gādības un aizsardzības pavēnī tomēr bijušas pasargātas no maldiem, jo tās ir bijušas dievišķās žēlastības starpnieces starp Dievu un cilvēku, un, ja Dievs nebūtu pasargājis tās no maldiem, tās būtu novedušas arī visus tām uzticīgos maldus ceļos, kas būtu

21.2

pilnīgi iedragājis Dieva reliģijas pamatus, un tas būtu nepiedienīgi Viņa cildenajai realitātei un Viņa necienīgi.

21.3 Apkopojot teikto, jāsecina, ka nemaldīgums pēc būtības ir atvēlēts universālajām Dieva Izpausmēm, un nemaldīgums kā īpašība tiek piešķirts svētītām dvēselēm. Piemēram, Vispasaules Taisnīguma Nams, ja to nodibinās saskaņā ar vajadzīgajiem noteikumiem, proti, ja to ievēlēs visa kopiena, tad šis Taisnīguma Nams atradīsies Dieva aizsardzībā un nemaldīgā vadībā. Ja šis Taisnīguma Nams vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu izlemtu kādu jautājumu, kas nav skaidri aplūkots Grāmatā, tad šis lēmums vai pavēle būtu pasargāti no kļūdām. Taisnīguma Nama locekļi kā cilvēki, protams, nav nemaldīgi pēc būtības, bet Taisnīguma Nams kā institūcija atrodas Dieva aizsardzībā un nemaldīgā vadībā – tas tiek dēvēts par piešķirto nemaldīgumu.

21.4 Īsi sakot, Bahá'u'lláh ir teicis, ka „Viņam, kas ir Dieva Lietas Ausmas vieta”, visdziņākajā nemaldīgumā nav līdzīga. Viņš radības valstī iemieso sevī un pauž principu „Viņš dara to, kas Viņam tik”; ka šis statuss ir paredzēts šai svētajai Būtnei un ka citiem netiek piešķirta šī neatņemamā pilnība, proti, tā kā universālajām Dieva Izpausmēm ir piešķirts neatņemams nemaldīgums, tad viss, ko Viņi pauž, ir patiesība un atbilst realitātei. Viņi neatrodas iepriekšējās reliģijas paēnā. Viss, ko Viņi saka, atbilst Dieva sacītajam, un viss, ko Viņi dara, ir taisnīga rīcība, un nevienam ticīgajam nav tiesības pret to iebilst, drīzāk viņam ir tam pilnīgi jāpakļaujas, jo Dieva Izpausme rīkojas saskaņā ar vispilnīgāko gudrību, un dažkārt cilvēku prāti var nespēt aptvert dažu jautājumu slēpto gudrību. Tāpēc viss, ko saka un dara universāla Dieva Izpausme, ir pati gudrības būtība un atbilst realitātei.

*(Atbildes uz dažiem jautājumiem (Rīga, 2006), Nr. 45.2.–45.5.)
(Pārskatīts tulkojums.)*

22.1 Tiks izveidots arī vispasaules jeb starptautiskais Taisnīguma Nams. Tā lēmumi saskanēs ar Bahá'u'lláh pavēlēm un mācībām, un visai cilvēcei ir jāpakļaujas tam, ko nosaka Vispasaules Taisnīguma

Nams. Šis starptautiskais Taisnīguma Nams tiks iecelts un organizēts no visas pasaules taisnīguma namu pārstāvjiem, un visa pasaule nonāks tā pārvaldībā.

Kas attiecas uz Bahá'u'lláh atklāsmes visdzižāko īpašību – tā ir 22.2
īpaša mācība, ko nav devis neviens no pagātnes praviešiem: tā ir derības Centra nozīmēšana un iecelšana. Ar šo iecelšanu un nodrošināšanu Viņš ir pasargājis un aizsargājis Dieva reliģiju no domstarpībām un šķelšanos, padarot neiespējamu jebkādas ticības sektas vai frakcijas izveidi.

(Vispārējā miera pasludināšana: 'Abdu'l-Bahá runas Amerikas Savienotajās Valstīs un Kanādā 1912. gadā (Rīga, 2025), Nr. 135.13.–14.)

NO SHOGHI EFFENDI RAKSTIEM UN VĒSTULĒM

- 23.1 Šajā nākotnes vispasaules civilizācijas hartā [*Kitáb-i-Aqdas*] tās Autors – kurš ir Soģis, likumu Izdevējs, Vienotājs un cilvēces Izpircējs – paziņo zemes ķēniņiem par „dižākā likuma” izsludināšanu .. Tajā Viņš oficiāli dibina „taisnīguma nama” institūciju, definē tās funkcijas, nosaka tās ieņēmumus un tās locekļus nosauc par „taisnības vīriem”, „Dieva vietniekiem”, „Visžēlsirdīgā pilnvarotajiem” ..

(*God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2019 printing), pp. 338–339.)

- 24.1 Caur šīm vietējām, kā arī nacionālajām padomēm, kas saskaņoti, enerģiski un efektīvi darbojas visā bahājiešu pasaulē, tiks nodrošināti vienīgie līdzekļi Augstākā Taisnīguma Nama izveidošanai. Un, kad šī augstākā institūcija būs pienācīgi izveidota, tai būs jāapsver visa situācija no jauna un jānosaka princips, pēc kura vadīties Lietas interesēs, ciktāl nepieciešams.

(No Shoghi Effendi 1923. gada 12. marta vēstules, kas publicēta izlasē *Bahá'í Administration: Selected Messages, 1922–1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974), p. 41.)

- 25.1 Kas attiecas uz draugu garīgo lietu kārtošanu un vadīšanu, tad tagad ļoti svarīga ir garīgo padomju iesakņošanās katrā centrā, jo uz šiem nostiprinātajiem un nesatricināmajiem pamatiem tālākā nākotnē tiks uzcelts un stingri nostiprināts Dieva Augstākais Taisnīguma Nams. Kad šī vislielākā celtne tiks uzcelta uz tāda nesatricināma pamata, pakāpeniski tiks atklāti un nāks klajā Dieva mērķis, gudrība, visaptverošas patiesības, Valstības noslēpumi un realitāte, ko 'Abdu'l-Bahá *Pēdējā gribā un testamentā* ir ielikusi Bahá'u'lláh noslēpumainā atklāsme.

(No Shoghi Effendi 1923. gada 19. decembra vēstules persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

Mērķis tik lielam pastāvīgam un intensīvam uzsvaram uz šo 26.1
garīgo padomju atbalstu un nostiprināšanu ir šāds – ka Dieva
Lietas pamatam ar katru dienu jākļūst plašākam un stiprākam, lai
dievišķajā kārtībā nerastos neskaidrības, ka starp Austrumiem un
Rietumiem ir jāveido jaunas ciešas saites, ka jātiek aizsargātai bahāju
vienotībai, lai tā ar savu spožo daili izgaismotu pasaules cilvēku acis,
ka šajās padomēs varētu stingri nostiprināties Dieva Taisnīguma
Nami un uz šo otrās pakāpes namu pamata ar nevainojamu
kārtību, pilnību, slavu un bez kavēšanās var tikt uzcelta Vispasaules
Taisnīguma Nama varenā celtne. Kad Vispasaules Taisnīguma Nams
būs pārcēlies no ieceres sfēras uz redzamā piepildījuma pasauli un
tā godība tiks nostiprināta visos pasaules nostūros un klimatiskajās
joslās, tad šī diženā institūcija – stingri iedibināta un balstīta uz
cietā un nesatricināmā visa Austrumu un Rietumu bahāju kopienas
fundamenta, būdama Dieva velšu un Viņa iedvesmas saņēmēja –
turpinās izstrādāt un īstenot svarīgus pasākumus, aktivitātes visā
pasaulē un cildenu institūciju nodibināšanu. Šādā ceļā Dieva Lieta
kļūs atpazīstama visā pasaulē, un tās gaisma apgaismos visu zemi.

(No Shoghi Effendi 1924. gada vēstules persiešu valodā
pasaules bahājiešiem Austrumu un Rietumu zemēs)

Nesaskaņu pārņemtā un naidā svelošā cilvēce šajā stundā sauc pēc 27.1
absolūtas šīs mīlestības pilnības, kas dzimusi no Dieva, mīlestības,
kas būs tās pēdējais glābiņš un izrādīsies tās neaprēķināmo grūtību
un problēmu vienīgais šķīdinātājs. Vai mums, kuru sirdīs ir mīlestība
pret Viņu, nav jāpieliek vēl lielākas pūles, lai šī mīlestība visā tās
šķīstībā un spēkā atspoguļotos mūsu attiecībās ar līdzcilvēkiem?
Lai mūsu tik dedzīgā, visos aspektos tik nesavtīga mīlestība pret
mūsu mīloto Skolotāju atrod patieso izpausmi mīlestībā gan
pret mūsu ticības brāļiem un māsām, gan arī pret visu cilvēci. Es
jums apliecinu, dārgie draugi, ka progress šādos jautājumos ir
neierobežots un bezgalīgs un ka no mūsu sasniegumiem šajā jomā
galu galā būs atkarīgi mūsu misijas panākumi dzīvē.

Un, pielikdami pūles šīs mīlestības pret pasauli parādīšanā, kaut 27.2
mēs varētu arī attīrīt savas domas no visu nelaimīgu pārpratumu

paliekām, kas varētu aizsegt mūsu skaidro priekšstatu par šīs jaunās, tik izaicinājumiem pilnās un sarežģītās, tomēr tik pilnīgās un viedās vispasaules iekārtas precīzajiem mērķiem un metodēm. Mūsu mīļotais Skolotājs savā *Pēdējā gribā un testamentā* mūs aicina ne tikai bez ierunām to pieņemt, bet arī atklāt tās nodomu visai pasaulei. Mēģināt aplēst tās pilno vērtību un izprast tās precīzo nozīmi pēc tik īsa laika posma kopš tās saņemšanas būtu priekšlaicīgi un pārgalvīgi no mūsu puses. Mums jāuzticas laikam un Dieva Vispasaules Taisnīguma Nama vadībai, lai iegūtu skaidrāku un pilnīgāku izpratni par tās nosacījumiem un ietekmi.

(No Shoghi Effendi 1924. gada 23. februāra vēstules, kas publicēta izlasē *Bahá'í Administration*, p. 62.)

- 28.1 Šīs garīgās padomes galvenokārt ir izveidotas, lai īstenotu šos pasākumus, un, otrkārt, lai liktu nevainojamu un spēcīgu pamatu dievišķā Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanai. Kad šī Bahá'í ļaužu centrālā ass tiks efektīvi, majestātiski un stingri nostiprināta, tad iestāsies jauna ēra, no šī Avota izlīs debesu veltes un žēlastība un tiks izpildīti visaptverošie solījumi.

(No Shoghi Effendi 1924. gada 30. oktobra vēstules persiešu valodā Tīhrān Vietējai garīgajai padomei.)

- 29.1 Attiecībā uz metodi, kas jāpiemēro nacionālo garīgo padomju ievēlēšanai, ir skaidrs, ka Mīļotā testamentā teksts mums nedod norādes par veidu, kā šīs padomes būtu jāievēl. Vienā no Viņa agrākajiem vēstuļrakstiem, kas adresēti draugam Persijā, ir skaidri ierakstīts:

- 29.2 „Jebkurā laikā visi Dieva mīļotie katrā valstī ieceļ savus delegātus, un tie savukārt ievēl savus pārstāvjus, un šie pārstāvji ievēl iestādi, tad šī iestāde tiks uzskatīta par Augstāko Baytu'l-'Adl (Vispasaules Taisnīguma Namu).”

- 29.3 Šie vārdi nepārprotami norāda, ka 'Abdu'l-Bahá ir nodrošinājis trīs posmu vēlēšanas Starptautiskā Taisnīguma Nama izveidošanai, un, tā kā Viņa *Pēdējā gribā un testamentā* ir skaidri paredzēts, ka

“otrās pakāpes taisnīguma namiem (t. i., nacionālajām padomēm) ir jāievēlē Vispasaules Nama locekļi”, ir acīmredzams, ka nacionālo garīgo padomju locekļi būs netieši jāievēl ticīgo kopienu pārstāvjiem attiecīgajās provincēs. Ņemot vērā šīs papildu vadlīnijas, ir noteikts manā 1923. gada 12. marta vēstulē izklāstītais princips, pieprasot, lai ticīgie (Dieva mīļotie) katrā valstī izvēlētos noteiktu skaitu delegātu, kuri savukārt ievēlēs savus nacionālos pārstāvjus (otrās pakāpes taisnīguma namu jeb nacionālo garīgo padomi), kuru sakrālais pienākums un privilēģija būs ar laiku ievēlēt Dieva Vispasaules Taisnīguma Namu.

(No Shoghi Effendi 1925. gada 12. maija vēstules, kas publicēta izlasē *Bahá'í Administration*, p. 84.)

Drīzā laikā, ar mūsu visgodinātākā Kunga pavēli, tiks noņemts plīvurs no Viņa varenākā Likuma sejas, un Viņa brīnumainās konstitūcijas līdzsvars – Viņa cēlākā, augstākā un varenākā Taisnīguma Nama pamats – atradīsies šajā svētajā, svētītajā un sniegbaltajā vietā, Centrā, ap kuru riņķo visa radība. Lai svētīts Dievs, šis brīnumainās Lietas Autors! Lai svētīts Dievs, šis brīnišķās un mirdzošās gaismas Radītājs! Lai svētīts Dievs, šis augstās celtnes¹ Dibinātājs tajā tālajā reģionā² – zemē, kur atspīdēs debesu pulcēšanās vietu lukturi un Valstības svētnīcu gaismas! Tad esi cildināts, ak, mūsu Kungs, visuspēcīgais, visugodinātais Remdinātājs!

30.1

(No 1927. gada novembra vēstules persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

Jūsu jautājumi par tiem garīgajiem priekšrakstiem, kuriem vajadzētu raksturot bahāju dzīvi individuāli un kolektīvi: Shoghi Effendi saka, ka, lai atbildētu uz tiem, mums jāgaida līdz Starptautiskā Taisnīguma Nama izveidei. Tie ir savā ziņā svarīgi jautājumi, un mēs vēl nedrīkstam tos iedibināt, šobrīd radīdami noteiktus precedentus.

31.1

(No 1928. gada 26. aprīlī Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

¹ Bahāju administratīvā iekārta.

² Amerikas kontinents.

32.1 Rūpīgi jāpatur prātā, ka *Kitáb-i-Aqdas* ir skaidri paredzēti vietējie taisnīguma nami, kā arī starptautiskais Taisnīguma Nams; ka nacionālās garīgās padomes institūcijai kā starpinstitūcijai, kas Skolotāja testamentā tiek dēvēta par „otrās pakāpes taisnīguma namu”, ir skaidra ‘Abdu’l-Bahá atļauja; un ka starptautiskā un nacionālo taisnīguma namu ievēlēšanas metodi viņš ir izklāstījis savā testamentā, kā arī vairākos savos vēstuļrakstos. Turklāt ‘Abdu’l-Bahá ir ne tikai nodibinājis vietējo un nacionālo fondu institūcijas, kas tagad ir kā neatņemami visu vietējo un nacionālo garīgo padomju papildinājumi, tajos vēstuļrakstos, kurus viņš atklāja Austrumu bahājiešiem, bet viņš arī ir atkārtoti uzsvēris to nozīmi un nepieciešamību pēc tiem savās runās un rakstos. Autoritātes koncentrēšanās ticīgo ievēlēto pārstāvju rokās; nepieciešamība ikvienam ticības piekritējam pakļauties bahāju padomju izteiktajam spriedumam; viņa priekšroka vienprātībai lēmumu pieņemšanā; vairākuma balsu izšķirošais raksturs; un pat vēlme cieši uzraudzīt visas bahāju publikācijas – to visu ‘Abdu’l-Bahá ir uzcītīgi ieaudzinājis, par ko liecina viņa autentiskie un uz visām malām izsūtītie vēstuļraksti. Pieņemot viņa vispusīgo un humāno mācību, bet tajā pašā laikā noraidīt un ar nevērīgu vienaldzību atstumt viņa sarežģītākos un raksturīgākos priekšrakstus būtu acīmredzama neuzticība tam, ko viņš savā dzīvē ir lolojis visvairāk.

32.2 To, ka šodienas garīgās padomes ar laiku aizstās taisnīguma nami un tās visādā ziņā ir identiskas, nevis atsevišķas struktūras, bagātīgi apstiprina pats ‘Abdu’l-Bahá. Faktiski viņš vēstuļrakstā, kas adresēts pirmās Čikāgas garīgās padomes locekļiem, kas ir pirmā vēlētā bahāju organizācija, kāda izveidota Amerikas Savienotajās Valstīs, ir minējis viņus kā šīs pilsētas „taisnīguma nama” locekļus, un tādējādi ar savu spalvu pavisam skaidri ir apstiprinājis pašreizējo bahājiešu garīgo padomju dēvēšanu par taisnīguma namiem, par kādiem runā Bahá’u’lláh. Viegli izdibināmu iemeslu dēļ ir atzīts par vēlamu piešķirt ievēlētajiem bahāju kopienu pārstāvjiem visā pasaulē pagaidu apzīmējumu „garīgā padome” – terminu, kas līdz ar labāku bahāju ticības nostājas un mērķa izpratni un pilnīgāku atzišanu pakāpeniski tiks aizstāti ar pastāvīgo un atbilstošāko

nosaukumu „taisnīguma nams”. Mūsdienu garīgās padomes nākotnē ne tikai tiks sauktas atšķirīgā vārdā, bet arī ļaus savām pašreizējām funkcijām pievienot tās pilnvaras, pienākumus un privilēģijas, kas nepieciešamas Bahá'u'lláh ticības pieņemšanai ne tikai par vienu no atzītākajām pasaules reliģiskajām sistēmām, bet arī par neatkarīgu un ar suverēnu varu apveltītu valsts reliģiju. Un, kad bahāju ticība caurstrāvos Austrumu un Rietumu tautas un tās patiesību uztvers pasaules suverēno valstu tautu vairākums, tad arī Vispasaules Taisnīguma Nams sasniegs savas varas pilnību un kā Vispasaules bahāju federācijas augstākā institūcija īstenos it visas nākotnes pasaules lielvalsts tiesības, pienākumus un atbildību.

Tomēr šajā sakarā ir jānorāda, ka, pretēji pārliecinoši apgalvotajam, Augstākā Taisnīguma Nama izveide nekādā ziņā nav atkarīga no tā, vai bahāju ticību pieņem lielākā daļa pasaules tautu, kā arī netiek paredzēts, vai to vispirms pieņem lielākā daļa jebkuras valsts iedzīvotāju. Faktiski pats 'Abdu'l-Bahá vienā no savām agrākajiem vēstuļrakstiem savas dzīves laikā apcerēja iespēju izveidot Vispasaules Taisnīguma Namu, un, ja vien nebūtu bijuši Turcijas režīmā valdošie nelabvēlīgie apstākļi, Viņš, visticamāk, būtu veicis sākotnējos pasākumus tā nodibināšanai. Tāpēc, ja apstākļi būs labvēlīgi un Persijas, kā arī to ieskaujošo Padomju Savienības sastāvā esošo valstu bahājiešiem būs iespēja ievēlēt savus nacionālos pārstāvjus saskaņā ar 'Abdu'l-Bahá rakstos noteiktajiem pamatprincipiem, būs skaidri redzams, ka tiks novērsts vienīgais atlikušais šķērslis Starptautiskā Taisnīguma Nama drošai nodibināšanai. Jo saskaņā ar skaidrajiem testamenta noteikumiem Austrumu un Rietumu nacionālajiem taisnīguma namiem ir pienākums ievēlēt Starptautiskā Taisnīguma Nama locekļus. Tikai tad, kad viņi paši pilnībā būs tiesīgi pārstāvēt ticīgo ierindas attiecīgajās valstīs, tikai tad, kad viņi būs ieguvuši pietiekamu nozīmi un pieredzi, kas viņiem ļaus enerģiski darboties organiskajā Lietas dzīvē, viņi varēs tuvināties savam sakrālajam uzdevumam un nodrošināt garīgo pamatu šīs tik cildenās iestādes izveidei bahāju pasaulē.

32.3

Katram ticīgajam ir skaidri jāsaprot arī tas, ka Aizbildņa institūcija nekādā gadījumā neatceļ un pat vismazākā mērā

32.4

nemazina pilnvaras, kuras Vispasaules Taisnīguma Namam piešķīris Bahá'u'lláh *Kitáb-i-Aqdas* un savā testamentā atkārtoti un svinīgi apstiprinājis 'Abdu'l-Bahá. Tā nekādā veidā nav pretrunā ar Bahá'u'lláh testamentu un rakstiem, kā arī neatceļ nevienu Viņa atklāto norādījumu. Tā paaugstina šīs cildenās sapulces prestižu, nostabilizē tās suverēno stāvokli, aizsargā tās vienotību, nodrošina tās darba nepārtrauktību, nekādā veidā nepieļaujot tās skaidri noteiktās jurisdikcijas sfēras pārkāpšanu. Mēs patiešām esam pārāk tuvu tik monumentālam dokumentam, lai pieprasītu sev pilnīgu izpratni par visām tā sekām vai uzskatītu, ka esam aptvēruši daudzveidīgos noslēpumus, kurus tas neapšaubāmi satur. Tikai nākamās paaudzes varēs saprast vērtību un nozīmi, kas tiek piešķirta šim dievišķajam šedevram, kuru ir izstrādājis pasaules radīšanas Meistara roka Bahá'u'lláh vispasaules ticības vienotībai un triumfam. Tikai cilvēki, kas nāks pēc mums, varēs saprast, cik vērtīgs ir pārsteidzoši spēcīgais uzsvars, kas likts uz Taisnīguma Nama un Aizbildņa institūcijas izveidošanu.

(No Shoghi Effendi 1929. gada 27. februāra vēstules, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1938, 1991 printing), pp. 5–8.)

- 33.1 Nacionālās garīgās padomes, gluži kā pilāri, pakāpeniski un stingri tiks izveidotas katrā valstī uz vietējo padomju stiprajiem un nostiprinātajiem pamatiem. Uz šiem pilāriem tiks uzcelta varenā celtne – Vispasaules Taisnīguma Nams –, kas savu cēlo stāvu pacels augstāk pār eksistences pasauli. Tādējādi tiks īstenota un piepildīta Bahá'u'lláh sekotāju vienotība no vienas zemes malas līdz otrai. Viņa *Vissvētākās grāmatas* priekšraksti tiks pienācīgi pasludināti, piemēroti un izpildīti radības pasaulē, un mūžīgās dzīvības spēcinošie ūdeņi plūdis no šīs Dieva vispasaules iekārtas strūklakas pār visām karojošajām nācijām un tautām, nomazgādami putekļu sfēras ļaunumu un patvaļu un dziedinādami cilvēka senos netikumus un kaites ..

Šajās dienās no visām lietām, kuras tiek uzskatītas par visbūtiskākajām un no kurām būs atkarīga Dieva Lietas attīstība, tās stāvokļa un prestiža uzlabošana un Viņa ticības likumu pasludināšana, ir tikai divi nozīmīgi uzdevumi: pirmkārt, paātrināt sagatavošanos dievišķi ieceltā Augstākā Taisnīguma Nama izveidošanai; otrkārt, pabeigt tempļa celtniecību Amerikas Savienotajās Valstīs .. 33.2

.. Tādējādi pēc sakrālās zemes Irānas Nacionālās bahājiešu garīgās padomes izveidošanas – kas *Pēdējā gribā un testamentā* ir nosaukta par „otrās pakāpes taisnīguma namu” – tieši no šīs zemes uz visiem bahājiešu centriem katrā valstī un teritorijā bahāju pasaules Austrumos un Rietumos tiktu nosūtīti vispārīgi norādījumi attiecībā uz galīgajām starptautiskajām bahāju vēlēšanām, kuru rezultātā saskaņā ar principiem un mācībām, kas ietverti Viņa vēstuļrakstos un Viņa *Pēdējā gribā un testamentā* tiks izveidots Vispasaules Taisnīguma Nams. Pēc tam tiks piepildītas Bahá ļaužu cerības un piepildīsies tas, ko mūsu Skolotājs mums pavēlēja un uzlika par pienākumu savos rakstos un savā *Pēdējā gribā un testamentā*. Tad apsolītajā zemē tiks iedibināta Bahá'u'lláh troņa suverenitāte un augstu tiks pacelti taisnīguma svāri. Tad tiks atritināts ticības neatkarības karogs un atklāts Viņa dižākais likums, un no šīs sniegbaltās vietas ar visuzvarošu spēku un bijību iedvesošu varenību plūdis likumu un priekšrakstu straumes, kādas agrākie laiki nekad nav pieredzējuši. Tad atklāsies patiesība par to, ko atklāja Dižuma Mēle: „Uzrunā Ciānu, ak Karmel, un pavēsti tai savu pienes vēsti: Ir atnācis Tas, kas mirstīgajām acīm bija slēpts! Viņā visu uzvarošā suverenitāte ir acīmredzama, Viņa visaptverošais mirdzums ir atspīdējis.” „... Ak, Karmel .. Ir labi tam, kurš ir tavā lokā, kas pasludina tavas godības atklāšanu un vēsti par veltēm, ko Kungs, tavs Dievs ir lējis pār tevi .. Pavisam drīz Dievs vadīs savu šķirstu uz tevi un darīs zināmus Bahá ļaudis, kas ir tikuši pieminēti vārdu Grāmatā.” Ak, Dieva mīļotie! Dieva Lietas dižroku iecelšana amatā, Viņa ticības sakrālo likumu izpilde, no Viņa Grāmatas skaidrā teksta izrietošo tiesību aktu pieņemšana, Bahá'u'lláh Lietas piekritēju starptautiskā kongresa sasaukšana un saikņu veidošana starp 33.3

bahāju kopienu un dažādām zinātniskām, literārām, reliģiskām un sociālām iestādēm ir atkarīga no Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanas un nodibināšanas Svētajā Zemē un tās augsto, spožo un cildeno svētvietu tuvumā. Šī augstākā institūcija ir visu bahājiešu darbību un pasākumu avots, kā arī palīdzības un atbalsta avots šim vārgajam kalpam. Šajā organizācijā piepildīsies Bahá'á laužu cerības. Tajā tiks stingri nostiprināti ticības pīlāri uz šīs zemes un tiks atklāti tās slēptie spēki, atspīdēs tās zīmes, tiks atritināti tās karogi un tās gaisma tiks izlieta pār visām tautām.

(No Shoghi Effendi 1929. gada 27. novembra vēstules arābu un persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

34.1 Jo Bahá'u'lláh – un tas mums nepārprotami jāatzīst – ir ne tikai piešķīris cilvēcei jaunu un atjaunojošu Garu. Viņš ir ne tikai izsludinājis noteiktus vispārējos principus vai izvīrījis noteiktu filozofiju, lai arī cik spēcīgi, saprātīgi un universāli tie būtu. Papildus šīm lietām Viņš, kā arī Viņam sekojušais 'Abdu'l-Bahá – atšķirībā no pagātnes virsvaldībām – skaidri un konkrēti ir izveidojuši likumu kopumu, nodibinājuši noteiktas institūcijas un nodrošinājuši dievišķās ekonomikas pamatus. Tie ir iecerēti kā nākotnes sabiedrības modelis, Dižākā Miera nodibināšanas augstākais instruments un vienota institūcija pasaules apvienošanai un taisnības un taisnīguma valdīšanas pasludināšanai uz Zemes. Viņi ne tikai ir atklājuši visas nozares, kas nepieciešamas, lai praktiski realizētu tos ideālus, kurus ir ietēpuši tēlos Dieva pravieši un kuri kopš neatminamiem laikiem un visos laikmetos ir iekvēlinājuši gaišreģu un dzejnieku iztēli. Viņi arī nepārprotamā un tiešā valodā ir iecēluši divas institūcijas – Taisnīguma Namu un Aizbildni – par saviem izraudzītajiem pēctečiem, kuru nolūks ir piemērot principus, izsludināt likumus, aizsargāt iestādes, lojāli un saprātīgi pielāgot ticību progresīvas sabiedrības prasībām un pilnveidot nesamaitājamo mantojumu, ko ticības dibinātāji ir dāvājuši pasaulei ..

34.2 Lai arī Viņa ticības norādījumi attiecībā uz Viņa virsvaldības pārvaldību, salīdzinājumā ar Kristus ticību, saturēja pilnīgākus un

specifiskākus noteikumus, tomēr Muḥammad atklāsme pēctecības jautājumā nesniedza rakstiskus, saistošus un pārlicinošus norādījumus tiem, kuru misija bija sludināt Viņa Lietu. Jo Korāna teksts, kura priekšraksti par lūgšanu, gavēni, laulībām, šķiršanos, mantošanu, svētceļojumiem un līdzīgiem jautājumiem pēc trīspadsmit gadsimtiem ir palikuši neskarti un spēkā esoši, nedod precīzas norādes attiecībā uz pēctecības likumu, kas ir visu nesaskaņu, strīdu un šķelšanās avots, kas ir sadrumstalojis un diskreditējis islāmu.

Citādi ir ar Bahá'u'lláh atklāsmi. Atšķirībā no Kristus virsvaldības, atšķirībā no Muḥammad virsvaldības, atšķirībā no visām pagātnes virsvaldībām, Bahá'u'lláh apustuļu priekšā ikkatrā zemē, kur viņi strādā un nopūlas, skaidrā, nepārprotamā un noteiktā valodā stāv rakstīti visi likumi, noteikumi, principi, institūcijas, norādījumi, kas tiem nepieciešami, lai uzņemtos un izpildītu savu uzdevumu. Gan bahāju virsvaldības administratīvajos noteikumos, gan pēctecības jautājumā, kā to iemieso Taisnīguma Nama un Aizbildņa institūciju diāde, Bahá'u'lláh sekotāji var piesaukt tik neapgāžamus pierādījumus par dievišķo vadību, kam neviens nevar pretoties un kurus nevar noniecināt vai ignorēt. Tajā slēpjas bahāju atklāsmes atšķirīgā iezīme. Tajā slēpjas ticības vienotības spēks, pamatotība atklāsmei, kura apgalvo, ka iepriekšējās atklāsmes netiek iznīcinātas vai mazinātas, bet gan savienotas, apvienotas un piepildītas. Tas ir iemesls, kāpēc Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá ir gan atklājuši, gan pat uzstājuši uz konkrētām detaļām attiecībā uz dievišķo ekonomiku, ko viņi ir novēlējuši mums, viņu sekotājiem. Tāpēc viņu testamentos likts šāds uzsvars uz viņu ticības kalpotāju pilnvarām un īpašajam tiesībām.

34.3

Jo vienīgi skaidrie norādījumi viņu Grāmatā un pārsteidzoši uzsvērtā valoda, kādā viņi ietērpuši savas derības noteikumus, jebkad spētu aizsargāt ticību, kuras labā viņi abi ir tik cildeni strādājuši visu mūžu. Nekas cits nespētu pasargāt to no ķecerībām un apmelojumiem, ar kuriem draudzes, tautas un valdības ir centušās un ar aizvien lielāku sparū arī nākotnē centīsies tai uzbrukt.

34.4

34.5 Mums jāpatur prātā arī tas, ka bahāju atklāsmes atšķirīgais raksturs neslēpjas tikai Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá mācības nodibinātās virsvaldības pilnībā un neapšaubāmā īstumā. Tās izcilība slēpjas arī tajā apstākļī, ka tie elementi, kas iepriekšējās virsvaldībās bez to Dibinātāju mazākās atļaujas ir bijuši samaitātības un neskaitāma kaitējuma avoti Dieva ticībai, ir stingri izslēgti skaidrajā Bahá'u'lláh rakstu tekstā. Bahá'u'lláh spalva ir stingri izskaudusi šīs nepamatotās prakses saistībā uz kristību, dievgaldu, grēku nožēlu, askētismu, priesteru kundzību, sarežģītām ceremonijām, svēto karu un poligāmiju; savukārt dažas personiskai dievbijīgai dzīvei nepieciešamas prakses – piemēram, gavēņa, – stingrība un prasīgums ir ievērojami mīkstināti.

(No Shoghi Effendi 1930. gada 21. marta vēstules, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh*, pp. 19–22.)

35.1 Šķiet, ka mūsu pašreizējā paaudze, galvenokārt organizācijās atklātu pārkāpumu dēļ, ir pret jebkādam iestādēm. Reliģija kā institūcija tiek nosodīta. Valdība kā institūcija tiek nosodīta. Pat laulība kā institūcija tiek nosodīta. Mūsu, bahājiešu, skatu nedrīkst aptumšot šādi izplatīti priekšstati. Ja tas tā būtu, visas dievišķās Izpausmes nekad nebūtu iecēlušas kādu par savu pēcteci. Neapšaubāmi, izkropļojumi tiešām pārņēmusi šīs iestādēs, taču šī kļūdas radās nevis pašu iestāžu rakstura dēļ, bet gan tāpēc, ka trūka pareizu norādījumu par to pilnvarām un to pastāvēšanas raksturu. Tas, ko Bahá'u'lláh ir darījis, ir nevis visu Lietas institūciju likvidēšana, bet gan nepieciešamo drošības pasākumu nodrošināšana, kas novērstu pārkāpumus, kurus izraisījusi iepriekšējo iestāžu krišanu. Ir visnotaļ interesanti izpētīt un uzzināt, kā arī būtiski zināt, kas ir šie drošības pasākumi. Vēstulē, kuru Shoghi Effendi nesen rakstīja draugiem Rietumos, viņš piemin Bahá'u'lláh iedibinātās institūcijas, kā arī dažus aizsardzības pasākumus, ko Viņš nodrošinājis pret tās samaitāšanu. Viena no galvenajām lietām, ar kuru mēs lepojamies, ir, ka iepriekšējās reliģijas pēc būtības bija vairāk vai mazāk konstantas, savukārt bahāju mācība ir progresīva. Kā gan šo progresīvo tendenci varētu

uzturēt bez tādām institūcijām kā Aizbildnis un Taisnīguma Nams, kas ir pilnvaroti pieņemt likumus jautājumos, kurus nav noteicis Bahá'u'lláh?

(No 1930. gada 25. martā Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

Jūs jautājat par dažādu valdību statusu, kad tiks izveidots Taisnīguma Nams: tas nav pilnībā izskaidrots mācībā, un to, kas nav skaidri noteikts, būs jāizlemj Taisnīguma Namam, tiklīdz šī struktūra tiks izveidota. 36.1

(No 1933. gada 12. janvārī Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

Saskaņā ar skaidru grāmatas *Aqdas* tekstu, Taisnīguma Namam nav tiesību mainīt nevienu likumu, noteikumu vai rīkojumu, kas atklāts vai nu grāmatā *Aqdas*, vai kādā citā vēstuļrakstā no Bahá'u'lláh spalvas. Tas var mainīt pats savus noteikumus un likumus, bet nekad ne tos, kurus atklājis ticības Dibinātājs. 37.1

(No 1933. gada 17. jūnijā Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

Bahá'u'lláh vēstuļrakstos, kuros ir īpaši formulētas un oficiāli izveidotas starptautiskā un vietējo taisnīguma namu institūcijas; Dieva Lietas dižroku institūcijā, kuru vispirms radīja Bahá'u'lláh un pēc tam 'Abdu'l-Bahá; gan vietējās, gan nacionālās padomēs, kuras iedīgļa stadijā jau darbojās pirms 'Abdu'l-Bahá debesbraukšanas; pilnvarās, kuras mūsu ticības Autors un Viņa derības Centrs savos vēstuļrakstos ir izlēmuši tām piešķirt; vietējā fonda institūcija, kas darbojās saskaņā ar 'Abdu'l-Bahá īpašajiem rīkojumiem, kuri bija adresēti konkrētām padomēm Persijā; *Kitáb-i-Aqdas* vārsēm, kuru piepildījums skaidri paredz Aizbildņa institūcijas dibināšanu; paskaidrojumā, ko 'Abdu'l-Bahá vienā no saviem vēstuļrakstiem ir sniedzis, un uzsvērā, kuru viņš ir licis uz iedzimtības principu un pirmdzimtības tiesībām, ko ir atbalstījuši pagātnes pravieši, – tajā 38.1

visā mēs varam saskatīt vājas atblāzmas un atklāt agrīno izpratni par administratīvās iekārtas būtību un darbību, kuru ‘Abdu’l-Bahá derībai vēlāk bija paredzēts pasludināt un oficiāli nodibināt.

38.2 Manuprāt, pagaidām ir jāmēģina izskaidrot abu pīlāru, kas balsta šo vareno administratīvo struktūru, – Aizbildņa institūcijas un Vispasaules Taisnīguma Nama – raksturu un funkcijas. Pilnībā aprakstīt dažādos elementus, darbojas līdzās šīm institūcijām, ir ārpus šī vispārējā ticības pamatpatiesību izklāsta formāta un mērķa. Precīzi un visos sīkumos definēt to iezīmes un izsmēloši analizēt saiknes, kas, no vienas puses, sasaista abas ‘Abdu’l-Bahá ieceres pamatiestādes un, no otras puses, savieno katru no tiem tām ar ticības Autoru un Viņa derības Centru, ir uzdevums, kuru nākamās paaudzes, bez šaubām, pienācīgi izpildīs. Mans pašreizējais nolūks ir izcelt noteiktas šīs shēmas iezīmes, kuras, lai arī cik mums vēl pietrūktu kopskata tās grandiozajai struktūrai, jau ir tik skaidri izteiktas, ka to nepareiza izskaidrošana vai ignorēšana mums šķiet nepieļaujama.

38.3 Jau pašā sākumā skaidrā un nepārprotamā valodā būtu jāpasaka, ka abas šīs Bahá’u’lláh administratīvās iekārtas iestādes ir jāuzskata par dievišķām pēc savas izcelsmes, neatsveramām pēc savām funkcijām un viena otru papildinošām savā mērķī un uzdevumos. To kopīgais un pamata mērķis ir nodrošināt šīs dievišķi ieceltās varas, kas izriet no mūsu ticības Avota, nepārtrauktību, aizsargāt tās sekotāju vienotību un saglabāt tās mācības veselumu un elastību. Savstarpēji mijiedarbojoties, šīs abas nesaraujami saistītās institūcijas pārvalda tās lietas, koordinē tās darbību, aizstāv tās intereses, izpilda likumus un aizstāv paliginstitūcijas. Katra no tām darbojas skaidri noteiktā jurisdikcijas sfērā; katra ir aprikota ar savām pavadošajām institūcijām – instrumentiem, kas paredzēti, lai efektīvi veiktu katru īpašos pienākumus un uzdevumus. Katra no tām, ievērojot tai noteiktos ierobežojumus, īsteno savas pilnvaras, autoritāti, tiesības un privilēģijas. Tās nav pretrunā un nekādā veidā nemazina stāvokli, kādu ieņem katra no šīm iestādēm. Tās ne tikai nekādā ziņā nav nesaderīgas vai savstarpēji noliedzošas, bet gan papildina viena otras pilnvaras un funkcijas, kā arī pastāvīgi un principiāli ir vienotas savos mērķos.

Nošķirta no Aizbildņa institūcijas, Bahá'u'lláh vispasaules iekārta tiktu izkropļota un tai neatgriezeniski būtu atņemts pārmantojamības princips, kuru, kā rakstījis 'Abdu'l-Bahá, vienmēr ir pieprasījis Dieva likums. Kādā vēstulē ticības sekotājam Persijā viņš rakstīja: „Visās dievišķajās virsvaldībās vecākajam dēlam ir piešķirta īpaša vieta. Pat priesterība ir pienākusies viņam, pateicoties pirmdzimtības tiesībām.” Bez šādas institūcijas tiktu apdraudēts ticības veselums, un visa tās saauduma stabilitāte tiktu nopietni apdraudēta. Ciestu tās prestižs, pilnībā pietrūktu līdzekļu, kas tai nepieciešami ilga, nepārtraukta redzējuma saglabāšanai vairāku paaudžu gaitā, un pilnībā tiktu atsaukti nepieciešamie norādījumi, kuri noteiktu tās ievēlēto pārstāvju likumdošanas darbības sfēru.

Šī pati 'Abdu'l-Bahá testamenta sistēma, ja tā tiktu nošķirta no ne mazāk būtiskās Vispasaules Taisnīguma Nama institūcijas, būtu paralizēta savā darbībā un būtu bezspēcīga to tukšo lauku aizpildīšanā, kurus *Kitáb-i-Aqdas* Autors ir apzināti atstājis savā apjomīgajā likumdošanas un administratīvo rīkojumu rakstu kopumā.

(No Shoghi Effendi 1934. gada 8. februāra vēstules, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh*, pp. 147–148.)

Bahá'u'lláh ticības administratīvo iekārtu nekādā ziņā nedrīkst uzskatīt par vienīgi demokrātisku, jo šajā virsvaldībā nav obligātas prasības iegūt visas tautas mandātu, kā tas ir visās demokrātijās. Vadot ticības administratīvās lietas un pieņemot tiesību aktus, kas nepieciešami, lai papildinātu *Kitáb-i-Aqdas* likumus, jāpatur prātā, kā Bahá'u'lláh izteikumi uz to nepārprotami norāda, ka Vispasaules Taisnīguma Nama locekļi nav atbildīgi to priekšā, kurus viņi pārstāv, un viņi nevar tikt pakļauti ietekmei no ticīgo kopuma vai viņu tiešo vēlētāju jūtām, vispārējiem viedokļiem un pat pārliecībām. Viņiem lūgšanas garā jāseko savas sirdsapziņas diktātam un pamudinājumiem. Viņi var un viņiem patiešām ir nepieciešams iepazīties ar kopienā valdošajiem apstākļiem, un viņiem bezkaislīgi jāizvērtē visu viņiem izskatīšanai iesniegto jautājumu pamatojumu, bet viņiem jāpatur tiesības uz neatkarīgu

lēmuma pieņemšanu. „Patiesi, Dievs tiem iedvesīs to, ko Viņš radīs par tīkamu,” ir Bahá'u'lláh neapstrīdams apliecinājums. Tādējādi viņi, nevis viņu tiešie vai netiešie veltētāji, ir kļuvuši par dievišķās vadības saņēmējiem, kas vienlaikus ir šīs atklāsmes dzīvinošais spēks un garants.

(No Shoghi Effendi 1934. gada 8. februāra vēstules, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 153.)

40.1 Bet patlaban – un tam Aizbildnis vēlas pievērst jūsu rūpīgo uzmanību – nevienai padomei un pat viņam pašam nevar būt tiesību izdot likumu, kas papildinātu grāmatas *Aqdas* likumus, izņemot ārkārtas apstākļus, kad vadības iestādes to pieprasa. Un pat šādā gadījumā tiesību akts ir vien īslaicīgs. Vienīgā iestāde, kas ir pilnvarota pieņemt likumus šādos jautājumos, ir Starptautiskais Taisnīguma Nams, un Aizbildnis var piedalīties šādu likumu pieņemšanā tikai kā šīs struktūras loceklis. Tāpat kā rakstu skaidrošana ir tikai Aizbildņa tiesības un privilēģijas, tāpat arī likumdošanas varu Bahá'u'lláh ir nozīmējis tikai Starptautiskajam Taisnīguma Namam. Tādējādi pastāv skaidra atšķirība starp likumdošanas un interpretācijas pilnvarām, lai gan tās abas ir cieši saistītas.

(No 1935. gada 6. jūlijā Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

41.1 Starp šiem garīgajiem veiksmes priekšnoteikumiem, kas sastāda pamatu, uz kura galu galā jābalstās visu mācīšanas plānu, tempļa projektu un finanšu shēmu drošībai, īpaši kā izcili un svarīgi izceļami šādi .. Šīs prasības ir nekas cits kā augsta morālās taisnības izjūta viņu sociālajā un administratīvajā darbībā, pilnīga šķīstība viņu individuālajā dzīvē un pilnīga brīvība no aizspriedumiem attiecībā ar citas rases, klases, ticības vai ādas krāsas cilvēkiem.

41.2 Pirmais, kaut arī ne tikai tas, ir paredzēts viņu ievēlētajiem vietējiem, reģionālajiem vai nacionālajiem pārstāvjiem, kuri, būdami Bahá'u'lláh topošo ticības institūciju glabātāji un locekļi, uzņemas galveno atbildību, liekot nesatricināmus pamatus tam

Vispasaules Taisnīguma Namam, kuram, kā norāda tā nosaukums, ir vēlēts būt dievišķā taisnīguma pārstāvim un sargātājam, kas vienīgais spēj nodrošināt tiesiskumu un kārtību un ieviest to šajā dīvaini nesakārtotajā pasaulē.

(No Shoghi Effendi 1938. gada 25. decembra vēstules, kas publicēta krājumā *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), pp. 32–33.)

‘Akká līdzenumā atrodas svētītā un slavinātā vissvētākās Abhá Dailes svētvietā, Centrs, ap kuru riņķo Augstā Sapulce, Bahá ļaužu un Sārtā Šķirsta iemītnieku Qiblih, pasaules sirds un visu tautu Kaaba. Un Karmela kalnā ir sakrālo un cildeno svētnīcu diāde, svētītais Viņa Svētības, Pirmsākuma tronis un Viņa izgaismotās mirstīgās atliekas, ap kuru pāri cilvēcei paceļas visi vārdi – Gaismas Rīta Zvaigzne, Noslēpumu Atklāšana, Pārpilnās Žēlastības Avots. Ap šīm trim sakrālajām atdusas vietām – Bahá Dzinuma un Viņa Atlikuma,¹ un divām dievišķām kapavietām, kurās dus cildenais Tīrākais Zars un ‘Abdu’l-Bahá māte, – vēlāk pakāpeniski tiks izveidots Bahá ļaužu kopienas administratīvais centrs. Tuvu šīm svētnīcām tiks uzcelti dievišķā taisnīguma Tribunāla pīlāri, tiks dibināts Vispasaules Taisnīguma Nams un tiks būvēta Svētās Zemes *Mashriq’l-Adhkár*, tikmēr šo Dieva tautas garīgo centru diādes² patvēruma paēnā notiks diženi Bahá’í ticības pasākumi un savas aprīses iegūs starptautiskās administratīvās, zinātniskās un sociālās iestādes, tiks nodibināts Dieva valstības tronis, uz visaugstākajām virsotnēm tiks izkārts „Yá Bahá’u’l-Abhá”³ karogs un atskanēs cilvēces vienotības pērkona dārdiens. Tad piepildīsies tas, ko Karmela vēstuļrakstā atklāja visugodinātā un spožuma apņemtā Spalva: „Pavisam drīz Dievs vadīs savu šķirstu uz tevi un darīs zināmus Bahá ļaudis, kas ir tikuši pieminēti vārdu Grāmatā.”

42.1

(No Shoghi Effendi 1939. gada 25. decembra vēstules persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

¹ Bahíyyih Khánum, Visdižākā Svētā Lapa.

² Divas svētnīcas ‘Akká un Haifas pilsētās.

³ „Ak, visugodinātā Godība!”

- 43.1 Dalība Vispasaules Taisnīguma Namā paredzēta tikai vīriešiem. Locekļu skaita noteikšana, ievēlēšanas kārtība un dalības termiņš būs zināmi vēlāk, jo Svētajā Tekstā tie nav skaidri atklāti.

(No 1940. gada 27. maijā Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

- 44.1 Neviena iestāde nevar papildināt bahāju virsvaldības likumus, izņemot Starptautisko Taisnīguma Namu. Nacionālās padomes tikai šobrīd formulē procedūras un metodes administratīvās iekārtas darbības atvieglošanai un Lietas jautājumu efektīvas pārvaldības nodrošināšanai savā jurisdikcijā. Tos vienmēr var atsaukt vai mainīt, ja vien tie nav zaudējuši savu lietderību vai ja kāda cita metode izrādās efektīvāka.

(No 1943. gada 19. decembrī Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules diviem ticīgajiem.)

- 45.1 Ir tikai divas institūcijas, kas ir nemaldīgas: viena ir Aizbildņa institūcija, otra – Starptautiskais Taisnīguma Nams.

(No 1947. gada 19. oktobrī Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

- 46.1 Pirmkārt, man jāsaka, ka viens no iemesliem, kāpēc Dievs mums ir devis Aizbildņa institūciju, ir liegt cilvēkiem kristalizēt Dieva Lietu stingrā sistēmā. Jūsu jautājumi galvenokārt atbilst mēģinājumiem noteikt stingru modeli nākotnes sabiedrībai, ilgi pirms šāda modeļa laiks ir pienācis. Atcerieties, ka Bahá'u'lláh saka to, kas vēl nav atklāts; Starptautiskajam Taisnīguma Namam nākotnē ir jāpieņem likumi, un tas var pieņemt un vajadzības gadījumā atcelt savus likumus. Tas nozīmē, ka sabiedrības vadība ir nevis stingri noteikta, bet gan elastīga.

(No 1949. gada 31. martā Shoghi Effendi vārdā rakstītas vēstules kādam ticīgajam.)

- 47.1 Dedzīga lūgšana par Lielbritānijas, Amerikas, Persijas un Ēģiptes nacionālo padomju piedalīšanos unikālā, laikmetu formējošā

pasākumā Āfrikas kontinentā, kas var izrādīties prelūdijs pirmās Āfrikas mācīšanas konferences sasaukšanai, kura galu galā novedis pie ar visas bahāju pasaules nacionālo padomju sadarbību saistītu pasākumu uzsākšanas, tādējādi paverot ceļu šo kopienu galīgai organiskai savienībai, izveidojot Starptautisko Taisnīguma Namu, kura mērķis ir dibināt iestādes, kas aptver visu bahāju pasauli. Atzinība par vienlaicīgu krustagājiena uzsākšanu, kas savieno četru nacionālo padomju administratīvo sistēmu četros kontinentos austrumos un rietumos un pirmās Starptautiskās pārvaldes dzimšanu ticības vispasaules centrā, kas ir divi pierādījumi vēl iedīgla stadijā esošās, nenovēršamās, dievišķi ieceltās Bahá'u'lláh vispasaules iekārtas nākšanai klajā.

(No Shoghi Effendi 1951. gada 17. janvāra telegrammas, kas publicēta krājumā *Citadel of Faith: Messages to America 1947–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014 printing), p. 90.)

No šī pasākuma panākumiem, kuram tā apmēros nav precedenta, kura raksturs ir unikāls un garīgais potenciāls neizmērojams, ir jābūt atkarīgām iniciatīvām, kuras tiks uzsāktas vēlākā ticības Formatīvā laikmeta posmā un kas savā darbības sfērā aptvers visas funkcionējošās nacionālās padomes visā bahāju pasaulē – šīs darbības pašas par sevi ir priekšnoteikums tādu pasaules mēroga pasākumu uzsākšanai, kurus tā paša laikmeta nākamajos laikposmos īstenos Vispasaules Taisnīguma Nams un kuri simbolizēs vienotību, kā arī koordinēs un apvienos šo nacionālo padomju darbību.

48.1

(No Shoghi Effendi piezīmes, kas pievienota 1951. gada 25. februāra viņa vārdā rakstītai vēstulei Britu salu Nacionālajai garīgajai padomei.)

Šajā lieliskajā [Karmela] vēstuļrakstā, kas atklāj dievišķos noslēpumus un vēsta par divu varenu, majestātisku un nozīmīgu iestāžu dibināšanu – no kurām viena ir garīga, bet otra administratīva, un abas divas ir ticības pasaules centrā –, Bahá'u'lláh atsaucas uz

49.1

„šķirstu”, kura iemītnieki ir augstākā Taisnīguma Nama vīri, kas, saskaņā ar varenās derības Centra *Pēdējās gribas un testamenta* precīziem noteikumiem, ir iestāde, kurai būtu jāpieņem likumi, kas nav skaidri atklāti Tekstā. Šajā virsvaldībā šiem likumiem ir paredzēts izplūst no šī Svētā Kalna, tāpat kā Mozus virsvaldības laikā Dieva likums tika izsludināts no Ciānas. Viņa likumu „šķirsta vadīšana” ir atsauce uz Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanu, kas patiešām ir likumdošanas rezidence un viena no bahājiešu vispasaules administratīvā centra struktūrām šajā Svētajā Kalnā.

(No Shoghi Effendi 1954. gada 21. marta vēstules persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

50.1 Ak jūs, Bahá mīļotie! Šī diena ir jūsu diena, un šī stunda patiešām ir jūsu stunda. Tas, kas šajā dienā ir obligāts un kas, gluži kā magnēts, piesaistīs Dieva apliecinājumus, ir tas, ka liels skaits ticīgo, vīrieši un sievietes, jauni un veci, bagāti un nabadzīgi, mācīti un bez izglītības, baltādaini un tumšādaini, sajūsmā dodas pretim Viņa cildenās ticības triumfam. Pārņemtiem ar milestības un drosmes pilnu garu, viņiem visiem kā vienam jāceļas gluži kā vienotam karapulkam un atlikušo deviņu gadu laikā jāizkļiedējas tālēs un plašumos pa zemeslodes virsmu. „Ar atraisītības kājām,” kā Mūžsenā Daile pamudina, viņiem ir „jāstaigā zem visiem, kas atrodas debesīs un virs zemes,” un „jāpārliet svētuma piedurkne pār visiem, kas radīti no ūdens un māla”. Ar atraisītām sirdīm, neapgrūtinātiem garā, dedzīgām dvēselēm, nelokāmu apņēmību un drošiem soļiem viņiem jācenšas dienu un nakti veicināt Dieva Lietas izplatību, izplatīt tās saldo aromātu, nostiprināt tās pamatus, balsī izteikt tās slavu uz malu malām un vairo tās piekritēju rindas. Izsaucoties „Yá Bahá'u'l-Abhá!”¹ viņiem jāsteidzas uz neapgūtajām un jaunatklātajām vietām un, pilnībā uzticoties Dievam, jānodibina izolēti centri, kurus var pielīdzināt „punktiem”. Viņiem, cenšoties mācīt un vadīt cilvēkus ar vārdiem un darbiem, šie izolētie centri pēc iespējas ātrāk jāpārveido grupās, kas līdzinās „burtiem”. Tad viņiem šīs grupas jāattīsta par vietējām garīgajām padomēm, kuras

¹ „Ak, visugodinātā Godiba!”

līdzinās pilniem „vārdiem”, un nepārtraukti jācenšas palielināt šo padomju skaitu dažādās valstīs, lai pakāpeniski sagatavotu piemērotus pasākumus nacionālo kongresu sasaukšanai, lai var sistemātiski nodibināt nacionālās garīgās padomes, kas līdzinās redzamiem „pantiem”, dievišķā taisnīguma troņa pilāriem, un lai uz šiem pilāriem var pacelt dievišķās ēkas, Vispasaules Taisnīguma Nama, kupolu, kas ir līdzīgs gaismas „grāmatai”, kas nodibināta tai paredzētajā vietā Kunga vīna dārza nogāzēs pie Viņa svētā kalna, rotādama Viņa jaunās vispasaules iekārtas iestādes ar visaugstākās izcilības vainagu.

(No Shoghi Effendi 1954. gada 21. marta vēstules persiešu valodā Austrumu bahājiešiem.)

NO VISPASAULES TAISNĪGUMA NAMA SATVERSMES UN VĒSTULĒM

- 51.1 Bahá'u'lláh, Dieva Vārda Atklājējs šajā Dienā, autoritātes Avots, taisnīguma Pirmavots, jaunas vispasaules iekārtas Radītājs, Dižā Miera Iedibinātājs, pasaules civilizācijas Iedvesmotājs un Dibinātājs, Soģis, Likumdevējs, visas cilvēces Vienotājs un Glābējs ir pasludinājis Dieva valstības atnākšanu uz zemes, formulējis tās likumus un priekšrakstus, izsludinājis tās principus un iecēlis tās institūcijas. Lai vadītu un virzītu savas atklāsmes atraisītos spēkus, Viņš izveidoja savu derību, kuras vara ir uzturējusi Viņa ticības veselumu, saglabājusi tās vienotību un stimulējusi tās izplatību visā pasaulē secīgās 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi kalpošanas gaitā. Tā turpina īstenot savu dzīvinošo mērķi ar Vispasaules Taisnīguma Nama starpniecību, kas ir viens no diviem Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá pēctečiem un kura galvenais mērķis ir nodrošināt šīs no ticības Avota plūstošās dievišķi ieceltās autoritātes darbības nepārtrauktību savu sekotāju vienotības aizsargāšanā un savas mācības nedalāmības un elastības saglabāšanā.

(The Constitution of the Universal House of Justice (Haifa: Bahá'í World Centre, 1972), pp. 3–4.)

- 52.1 Vispasaules Taisnīguma Nama izcelsme, autoritāte, pienākumi un darbības sfēra – tas viss izriet no Bahá'u'lláh atklātā Vārda, kas kopā ar derības Centra un Lietas Aizbildņa – kurš pēc 'Abdu'l-Bahá ir vienīgā autoritāte bahāju rakstu interpretācijā – skaidrojumiem un izklāstiem veido Vispasaules Taisnīguma Nama saistošo darba uzdevumu un ir tā pamatakmens. Šo Tekstu spēks ir neierobežots un nemaināms, līdz kamēr visvarenais Dievs atklās savu jauno Izpausmi, kam piederēs visa autoritāte un spēks.
- 52.2 Tā kā Shoghi Effendi kā Dieva Lietas Aizbildnim nav pēcteču, Vispasaules Taisnīguma Nams ir ticības vadītājs un augstākā institūcija, pie kuras visiem ir jāvēršas, un uz tā gulstas galvenā atbildība par Dieva Lietas vienotības un progresa nodrošināšanu.

(The Constitution of the Universal House of Justice, p. 4.)

Starp pilnvarām un pienākumiem, ar kuriem apveltīts Vispasaules Taisnīguma Nams, ir:

53.1

nodrošināt sakrālo Tekstu saglabāšanu un aizsargāt to neaizskaramību; analizēt, klasificēt un koordinēt rakstus; un aizstāvēt un aizsargāt Dieva Lietu un atbrīvot to no represiju un vajāšanas važām;

veicināt Dieva ticības intereses; sludināt, izplatīt un mācīt tās vēsti; paplašināt un saliedēt tās administratīvās iekārtas iestādes; ieviest Bahá'u'lláh vispasaules iekārtu; veicināt to garīgo īpašību sasniegšanu, kurām individuāli un kolektīvi vajadzētu raksturot bahājiešu dzīvi; darīt visu iespējamo, lai piepildītu lielāku sirsnību un laipnību starp tautām un panāktu vispārēju mieru; un veicināt to, kas rosina cilvēku dvēseles apgaismību un apskaidrošanu, kā arī pasaules attīstību un uzlabošanu;

pieņemt likumus un priekšrakstus, kas nav skaidri norādīti sakrālajos Tekstos; saskaņā ar laika izmaiņām un prasībām atcelt savus pieņemtus tiesību aktus; apspriest un pieņemt lēmumus visos jautājumos, kas izraisījuši domstarpības; izskaidrot nesaprotamus jautājumus; aizsargāt cilvēku personiskās tiesības, brīvību un iniciatīvu; un veltīt uzmanību cilvēka cieņas aizsargāšanai, valstu attīstībai un valstiskajai stabilitātei;

izsludināt un piemērot ticības likumus un principus; aizsargāt un īstenot to tikumīgo uzvedību, kas paredzēta Dieva likumā; saglabāt un attīstīt Bahá'í ticības garīgo un administratīvo centru, kas pastāvīgi atrodas sadraudzības pilsētās – 'Akká un Haifá; administrēt bahāju kopienas lietas visā pasaulē; vadīt, organizēt, koordinēt un vienot tās darbību; dibināt institūcijas; būt atbildīgam par to, lai neviena organizācija vai iestāde Lietas ietvaros neizmanto savas privilēģijas ļaunprātīgi vai neatkāpjās no savu tiesību un prerogatīvu izmantošanas; kā arī nodrošināt līdzekļu, dotāciju un citu īpašumu, kas uzticēti tā aprūpei, saņemšanu, izlietojumu, pārvaldīšanu un aizsardzību;

izlemt strīdus, kas ietilpst tā kompetencē; pieņemt spriedumu ticības likumu pārkāpšanas gadījumos un noteikt sankcijas par šādiem pārkāpumiem; nodrošināt savu lēmumu izpildi; nodrošināt šķīrējtiesu un strīdu izšķiršanu starp tautām; un būt tā dievišķā taisnīguma pārstāvim un sargātājam, kas viens pats var nodrošināt pasaules drošību un nodibināt likuma un kārtības valdišanu.

(The Constitution of the Universal House of Justice, pp. 5–6.)

- 54.1 Vispasaules Taisnīguma Namu pirmo reizi ievēlēja Riḍván festivāla pirmajā dienā simt divdesmitajā bahāju ēras gadā,¹ kad nacionālo garīgo padomju locekļi, saskaņā ar ‘Abdu’l-Bahá *Pēdējās gribas un testamenta* noteikumiem, un iedīgli esošās Bahá’u’lláh vispasaules federācijas galvenie pārvaldnieki, atbildot uz Dieva Lietas dižroku aicinājumu, izveidoja šo Bahá’u’lláh administratīvo iestāžu „vainagojošo godību”, kas jau ir Viņa vispasaules iekārtas „kodols un priekštecis”. Tagad, paklausot Dieva pavēlei un pilnībā paļaujoties uz Viņu, mēs, Vispasaules Taisnīguma Nama locekļi, sniedzam savu parakstu un tās zīmogu šai uzticības deklarācijai, kas, kopā ar pievienotajiem nolikumiem, sastāda Vispasaules Taisnīguma Nama satversmi.

(The Constitution of the Universal House of Justice, pp. 6–7.)

- 55.1 Bahá’u’lláh derība ir nesalauzta, tās visaptverošā vara ir neaizskarta. Unikālo iezīmju diāde, kas to atšķir no visām pagātnes reliģiskajām derībām, nav mainījusies un ir spēkā. Atklātais Vārds tā sākotnējā šķīstībā, ko pastiprina dievišķi vadītās ‘Abdu’l-Bahá un Shoghi Effendi interpretācijas, paliek nemainīgs, to nesamaitā neviena cilvēka veidota ticības apliecība vai dogma, nepamatoti

¹ 1963. gada 21. aprīli.

secinājumi vai neatļautas interpretācijas. Dievišķās vadības kanāls, kas nodrošina elastību visās cilvēces lietās, joprojām ir atvērts tajā institūcijā, kuru dibināja Bahá'u'lláh un kuru Viņš apveltīja ar visaugstāko varu un bezgalīgu vadību un par kuru Skolotājs rakstīja: „Visas lietas jānodod šīs iestādes ziņā.” Cik skaidri mēs varam redzēt šāda Bahá'u'lláh apgalvojuma patiesumu: „Visvarenā roka ir nostiprinājusi Viņa atklāsmi uz neiznīcināma un ilgstoša pamata. Cilvēku nesaskaņu vētras ir bezspēcīgas tās pamatu mazināšanā, un cilvēku iztēles radītās teorijas nespēs sabojāt tās struktūru.”

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1963. gada oktobra vēstules pasaules bahājiešiem.)

Pēc lūgšanu pilnas un rūpīgas Svēto Tekstu izpētes attiecībā uz jautājumu par Shoghi Effendi pēcteča iecelšanu par Dieva Lietas Aizbildni, un pēc ilgstošām apspriedēm, kurās ietilpa arī Svētajā Zemē mītošo Dieva Lietas dižroku viedokļu izskatīšana, Vispasaules Taisnīguma Nams uzskata, ka nav iespēju iecelt amatā vai pieņemt likumus, kuri dotu iespēju iecelt otru Aizbildni, kas nomainītu Shoghi Effendi. 56.1

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1963. gada 6. oktobra vēstules visām nacionālajām garīgajām padomēm.)

Mēs priecājamies, ka esat vērsis mūsu uzmanību uz jautājumiem, kas mulšina dažus ticīgos. Ir daudz labāk, ja šos jautājumus uzdod brīvi un atklāti, nekā ja tie paliek neizteikti, apgrūtinādami uzticīgu ticīgo sirdis. Kad mēs aptveram dažus Bahá'u'lláh atklāsmes pamatprincipus, šādas neskaidrības viegli izkļiedējas. Tas nenozīmē, ka Dieva Lietā nav noslēpumu. Noslēpumi patiešām ir, taču tie nav tāda veida noslēpumi, kuri varētu satricināt cilvēka ticību, kolīdz viņam ir skaidri saprotami neatņemamie Lietas principi un jebkuras situācijas neapstrīdamie fakti. 57.1

Dažādu ticīgo uzdotie jautājumi iedalāmi trīs grupās. Pirmās grupas uzmanības centrā ir šādi jautājumi: kāpēc tika sperti soļi, lai ievēlētu Vispasaules Taisnīguma Namu, iepriekš zinot, ka 57.2

nebūs Aizbildņa? Vai šādai rīcībai bija pienācis īstais laiks? Vai Starptautiskā bahāju pārvalde nevarēja turpināt šo darbu?

57.3 Mūsu miļotā Shoghi Effendi nāves laikā no apstākļiem un no Svēto Tekstu nepārprotamajām prasībām bija skaidrs, ka viņam nebija iespējams iecelt pēcteci saskaņā ar 'Abdu'l-Bahá *Pēdējās grības un testamenta* noteikumiem. Šī situācija, kurā Aizbildnis nomira, nespējot iecelt pēcteci, izvirzīja neskaidru jautājumu, kuru Svētie Teksti burtiskā formā nepaskaidro, un tas bija jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam. Draugiem būtu skaidri jāsaprot, ka pirms Vispasaules Taisnīguma Nama ievēlēšanas nebija ne jausmas, ka nebūs Aizbildņa. Tādu priekšzināšanu nevarēja būt, lai kādi būtu atsevišķu ticīgo viedokļi. Ne Dieva Lietas dižrokas, ne Starptautiskā bahāju pārvalde, ne arī kāda cita esoša struktūra nevarēja pieņemt lēmumu par šo visnotaļ svarīgo jautājumu. Tikai Taisnīguma Namam bija tiesības to pasludināt. Tas bija viens neatsaucams iemesls pēc iespējas ātrāk izsludināt Vispasaules Taisnīguma Nama vēlēšanas.

57.4 Pēc Shoghi Effendi aiziešanas mūžībā ticības starptautisko pārvaldīšanu veica Dieva Lietas dižrokas, pilnīgā saskaņā ar nacionālajām garīgajām padomēm un ticīgo kopienas uzticību. Tas bija saskaņā ar Aizbildņa veikto dižroku nozīmēšanu par „iedīgli esošās Bahá'u'lláh vispasaules federācijas” galvenajiem pārvaldniekiem.

57.5 Jau no paša Dieva Lietas pārvaldības sākuma dižrokas apzinājās, ka, tā kā viņiem nav pārlicības par dievišķo vadību, kāda ir neapstrīdami nodrošināta Aizbildnim un Vispasaules Taisnīguma Namam, viņu vienīgais drošais ceļš bija ar nemainīgu stingrību sekot Shoghi Effendi norādījumiem un vadlīnijām. Visā reliģijas vēsturē nav atrodami tik stingras pašdisciplīnas, tādas absolūtas lojalitātes un tik pilnīgas sevis noliegšanas piemēri, ko būtu īstenojuši reliģiskie līderi, kuriem pēkšņi atņemts viņu dievišķi iedvesmotais ceļvedis. Pateicība, kuru cilvēce paaudžu, nē, vairāku nākamo laikmetu, gaitā ir parādā šai saujai skumju satriekto, nelokāmo, varonīgo dvēseļu, ir neizmērāma.

Aizbildnis bija devis bahāju pasaulei precīzus un detalizētus plānus, kas aptvēra periodu līdz 1963. gada Riḍván, kas ir Desmit gadu krustagājiena beigas. Kopš šī brīža turpmākā dievišķā vadība bija būtiska, lai izvairītos no ticības apdraudējuma. Tas bija otrais neatliekamais iemesls Vispasaules Taisnīguma Nama vēlēšanu izsludināšanai. Laika izvēles pareizību vēl vairāk apstiprināja atsaucis Shoghi Effendi vēstulēs par Desmit gadu krustagājieniem, kam sekoja citi plāni Vispasaules Taisnīguma Nama vadībā. Viena no šādām atsaucēm ir, lūk, šāds fragments no vēstules, kas adresēta Britu salu Nacionālajai garīgajai padomei 1951. gada 25. februārī par tās divu gadu plānu, kas bija tieši pirms Desmit gadu krustagājiena:

57.6

„No šī pasākuma panākumiem, kuram tā apmēros nav precedenta, kur raksturs ir unikāls un garīgais potenciāls neizmērojams, ir jābūt atkarīgām iniciatīvām, kuras tiks uzsāktas vēlākā ticības Formatīvā laikmeta posmā un kas savā darbības sfērā aptvers visas funkcionējošās nacionālās padomes visā bahāju pasaulē – šīs darbības pašas par sevi ir priekšnoteikums tādu pasaules mēroga pasākumu uzsākšanai, kurus tā paša laikmeta nākamajos laikposmos īstenos Vispasaules Taisnīguma Nams un kuri simbolizēs vienotību, kā arī koordinēs un apvienos šo nacionālo padomju darbību.”

Dižrokas, kas sešus gadus bija atbildīgas par Dieva Lietu, ar neapšaubāmu ticību Svētajiem Rakstiem aicināja ticīgos ievēlēt Vispasaules Taisnīguma Namu un pat uzstāja, lai viņi paši netiktu ievēlēti. Vienīgais bēdīgais gadījums, kad kāds pakļāvās varas vilinājumam, bija Čārlza Meisona Remija (*Charles Mason Remey*) nožēlojamais mēģinājums uzurpēt Aizbildņa institūciju.

57.7

Turpmākie fragmenti no ‘Abdu’l-Bahá vēstuļraksta skaidri un uzsvērti norāda principus, kas draugiem jau ir pazīstami no Skolotāja *Pēdējās grības un testamenta* un dažādām Shoghi Effendi vēstulēm un sniedz pamatojumu Vispasaules Taisnīguma Nama ievēlēšanai. Pats mīļotais Aizbildnis šo vēstuļrakstu sūtīja uz Persiju savas kalpošanas pirmajos gados tā izplatīšanai ticīgo vidū.

57.8

„... jo ‘Abdu’l-Bahá ir briesmu vētrā un Viņam neizmērojami riebjas viedokļu atšķirības .. Slava Dievam, nekādām domstarpībām nav pamata!

Báb, Cildenais, ir Patiesības Rīts, kura spožums spīd cauri visiem reģioniem. Viņš ir arī dižās Gaismas, Abhá Spīdekļa, Priekšvēstnesis. Svētītā Daile ir tas, ko apsolīja pagātnes sakrālās grāmatas, Sinaja kalnā spīdējušā gaismas Avota atklāšanās, kura liesma kvēloja degošajā krūmā. Mēs visi esam Viņu sliekšņa kalpi un katrs stāvam kā pazemīgs sargs pie Viņu durvīm.

Mana teiktā jēga ir, ka līdz tūkstoš gadu perioda beigām nevienam nav tiesību izteikt kaut vienu vārdu, pat pasludināt Aizbildņa institūcijas stāvokli. *Vissvētākā grāmata* ir tā, pie kuras jāvēršas visām tautām, un tajā ir atklāti Dieva likumi. Likumi, kas Grāmatā nav pieminēti, būtu jābalsta uz Vispasaules Taisnīguma Nama lēmumu. Nebūs nekāda pamata uzskatu atšķirībām .. Sargieties, sargieties, lai kāds neradītu plaisu vai nesaceltu šķelšanos. Ja pastāvēs domstarpības, Augstākais Taisnīguma Nams nekavējoties atrisinātu problēmas. Tā lēmums, ko panāks ar balsu vairākumu, būs īstenā patiesība, tādēļ ka šis Nams atrodas viena patiesā Kunga aizsardzībā, nekļūdīgā vadībā un gādībā. Viņš sargās to no kļūdām un aizsargās zem sava svētuma un nemaldības spārna. Tas, kurš pretojas tam, tiek izraidīts un galu galā būs starp sakautajiem.

Augstākais Taisnīguma Nams būtu jāievēl saskaņā ar tādu sistēmu, kāda tiek piemērota Eiropas valstu parlamentu vēlēšanās. Un, kad valstis tiks vadītas, atsevišķu valstu taisnīguma nami ievēlēs Augstāko Taisnīguma Namu.

Jebkurā laikā visi Dieva mīļotie katrā valstī ieceļ savus delegātus, un tie savukārt ievēl savus pārstāvjus, un šie pārstāvji ievēl iestādi, tad šī iestāde tiks uzskatīta par Augstāko Taisnīguma Namu.

Šī Nama dibināšana nav atkarīga no visu pasaules tautu pievēršanās ticībai. Piemēram, ja apstākļi būtu labvēlīgi un netiktu radīti nekādi traucējumi, draugi Persijā ievēlētu savus pārstāvjus, tāpat arī draugi Amerikā, Indijā un citās zemēs izvēlētos savus pārstāvjus, un viņi ievēlētu Taisnīguma Namu. Šis Taisnīguma Nams būtu Augstākais Taisnīguma Nams. Tas arī ir viss.”

(„Makátíb-i-'Abdu'l-Bahá”, vol. III, pp. 500–501.)

Draugiem vajadzētu saprast, ka nekas no Tekstos izlasāmā neliecina par to, ka Vispasaules Taisnīguma Nama vēlēšanas varētu izsludināt tikai Aizbildnis. Gluži pretēji, ‘Abdu’l-Bahá bija paredzējis šīs vēlēšanas izsludināt savas dzīves laikā. ‘Abdu’l-Hamíd režīma laikā, ko Aizbildnis aprakstīja kā „Viņa [Skolotāja] dzīves tumšākos mirkļus, kad Viņš bija gatavs tikt deportēts uz Ziemeļāfrikas skarbakajiem apvidiem” un kad pat Viņa dzīvība tika apdraudēta, ‘Abdu’l-Bahá rakstīja Hájí Mírzá Taqí Afnán, Báb brālēnam un Ishqábád tempļa galvenajam celtniekam, pavēlot viņam organizēt Vispasaules Taisnīguma Nama ievēlšanu, ja gadījumā pret Skolotāju vērstie draudi tiktu īstenoti. Arī Skolotāja testamenta otrā daļa attiecas uz šādu situāciju, un draugiem tā būtu jāapgūst.

57.9

Otrā problēmu kategorija, kas nomoka dažus draugus, attiecas uz jautājumu par Vispasaules Taisnīguma Nama nemaldīgumu un spēju darboties bez Aizbildņa klātbūtnes. Īpašas grūtības ir radušās, cenšoties izprast šī mīlotā Aizbildņa paziņojuma nozīmi:

57.10

„Nošķirta no Aizbildņa institūcijas, Bahá’u’lláh vispasaules iekārta tiktu izkropļota un tai neatgriezeniski būtu atņemts pārmantojamības princips, kuru, kā rakstījis ‘Abdu’l-Bahá, vienmēr ir pieprasījis Dieva likums. Kādā vēstulē ticības sekotājam Persijā viņš rakstīja: „Visās dievišķajās virsvaldībās vecākajam dēlam ir piešķirta īpaša vieta. Pat priesterība ir pienākusies viņam, pateicoties

pirmdzimtības tiesībām.” Bez šādas institūcijas tiktu apdraudēts ticības veselums, un visa tās saauduma stabilitāte tiktu nopietni apdraudēta. Ciestu tās prestižs, pilnībā pietrūktu līdzekļu, kas tai nepieciešami ilga, nepārtraukta redzējuma saglabāšanai vairāku paaudžu gaitā, un pilnībā tiktu atsaukti nepieciešamie norādījumi, kuri noteiktu tās ievēlēto pārstāvju likumdošanas darbības sfēru.”

(„The Dispensation of Bahá'u'lláh”, „The World Order of Bahá'u'lláh”, p. 148.)

57.11 Lai draugi, kuri vēlētos dziļāku izpratni par šo fragmentu, apsver to, ņemot vērā daudzus citus tekstus, kas attiecas uz vienu un to pašu tematu, piemēram, šādus fragmentus, kas ņemti no Shoghi Effendi vēstulēm:

„Viņi arī nepārprotamā un tiešā valodā ir iecēluši divas institūcijas – Taisnīguma Namu un Aizbildni – par saviem izraudzītajiem pēctečiem, kuru nolūks ir piemērot principus, izsludināt likumus, aizsargāt iestādes, lojāli un saprātīgi pielāgot ticību progresīvas sabiedrības prasībām un pilnveidot nesamaitājamo mantojumu, ko ticības dibinātāji ir dāvājuši pasaulei.”

(1930. gada 21. marta vēstule, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh*, pp. 19–20.)

„Katram ticīgajam ir skaidri jāsaprot arī tas, ka Aizbildņa institūcija nekādā gadījumā neatceļ un pat vismazākā mērā nemazina pilnvaras, kuras Vispasaules Taisnīguma Namam *Kitābu'l-Aqdas* piešķīris Bahá'u'lláh un savā testamentā atkārtoti un svinīgi apstiprinājis 'Abdu'l-Bahá. Tā nekādā veidā nav pretrunā ar Bahá'u'lláh testamentu un rakstiem, kā arī neatceļ nevienu Viņa atklāto norādījumu. Tā paaugstina šīs cildenās padomes prestižu, nostabilizē

tās paaugstināto stāvokli, aizsargā tās vienotību, nodrošina tās darba nepārtrauktību, nekādā veidā nepieļaujot tās skaidri noteiktās jurisdikcijas sfēras pārkāpšanu. Mēs patiešām esam pārāk tuvu tik monumentālam dokumentam, lai pieprasītu sev pilnīgu izpratni par visām tā sekām vai uzskatītu, ka esam aptvēruši daudzveidīgos noslēpumus, kurus tas neapšaubāmi satur ..”

(1929. gada 27. februāra vēstule, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 8.)

„No šiem izteikumiem ir neapšaubāmi skaidrs un acīmredzams, ka ticības Aizbildnis ir padarīts par Vārda skaidrotāju un ka Vispasaules Taisnīguma Nams ir apveltīts ar likumu pieņemšanas funkciju jautājumos, kas nav skaidri atklāti mācībā. Aizbildņa, kurš darbojas pats savā sfērā, interpretācija ir tikpat autoritatīva un saistoša kā Starptautiskā Taisnīguma Nama normatīvie akti, kuru ekskluzīvās tiesības un privilēģija ir pieņemt galīgo lēmumu par tādiem likumiem un priekšrakstiem, ko Bahá'u'lláh nav skaidri atklājis. Neviens no tiem nevar pārkāpt otra sakrālo un noteikto darbības jomu. Neviens no tiem necentīsies ierobežot konkrēto un neapšaubāmo autoritāti, ar kuru abi ir dievišķi apveltīti.”

(„The Dispensation of Bahá'u'lláh”, „The World Order of Bahá'u'lláh”, pp. 149–50.)

„Katra no tām, ievērojot tai noteiktos ierobežojumus, īsteno savas pilnvaras, autoritāti, tiesības un privilēģijas. Tās nav pretrunā un nekādā veidā nemazina stāvokli, kādu ieņem katra no šīm iestādēm.”

(„The Dispensation of Bahá'u'lláh”, „The World Order of Bahá'u'lláh”, p. 148.)

„Lai arī ticības Aizbildnis ir kļuvis par pastāvīgo vadītāju tik cildenai iestādei, viņš tomēr nekad, pat īslaicīgi, nevar uzņemties ekskluzīvas likumdošanas tiesības. Viņš nevar atcelt savu biedru vairākuma lēmumu ..”

(„The Dispensation of Bahá'u'lláh”, „The World Order of Bahá'u'lláh”, p. 150.)

Vispirms, lai draugu sirdis iedrošina šie Bahá'u'lláh vārdi:

„Visvarenā roka ir nostiprinājusi Viņa atklāsmi uz neiznīcināma un ilgstoša pamata. Cilvēku nesaskaņu vētras ir bezspēcīgas tās pamatu mazināšanā, un cilvēku izteles radītās teorijas nespēs sabojāt tās struktūru.”

(„The World Order of Bahá'u'lláh”, p. 109.)

Un šie ‘Abdu’l-Bahá vārdi:

„Patiesi, Dievs īsteno visu, kas Viņam labpatīk; nekas nevar atcelt Viņa derību; nekas nevar kavēt Viņa labvēlību vai iebilst pret Viņa Lietu! Viņš savā gribā dara to, kas Viņam patīk, un Viņš ir spēcīgs pār visām lietām! ..”

(„Tablets of Abdul-Baha Abbas”, Vol. III, p. 598.)

- 57.12 Draugiem būtu jāsaprot, ka pirms likumu izdošanas par jebkuru jautājumu Vispasaules Taisnīguma Nams rūpīgi un izsmēloši pēta gan sakrālos Tekstus, gan Shoghi Effendi rakstus par attiecīgo tēmu. Miļotā Aizbildņa rakstītās interpretācijas aptver plašu tematu loku un ir tikpat saistošas kā pats Teksts.
- 57.13 Pastāv nozīmīga atšķirība starp Aizbildņa interpretācijām un Taisnīguma Nama paskaidrojumiem, īstenojot tā funkciju, kurā „jāapspriež visas problēmas, kas izraisīja domstarpības, jautājumi, kas ir nesaprotami, un lietas, kas nav skaidri un nepārprotami

pierakstītas Grāmata”. Aizbildnis atklāj, ko nozīmē raksti; viņa interpretācija ir patiesības paziņojums, kuru nevar mainīt. Aizbildņa vārdiem runājot, Vispasaules Taisnīguma Namam „ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības pieņemt likumdošanas aktus jautājumos, kas nav skaidri atklāti bahāju rakstos”. Tā paziņojumi, kurus pats Taisnīguma Nams var grozīt vai atcelt, kalpo Dieva likumu papildināšanai un piemērošanai. Lai gan Taisnīguma Namam nav piešķirtas interpretācijas funkcijas, tas var darīt visu nepieciešamo, lai uz šīs zemes izveidotu Bahá’u’lláh vispasaules iekārtu. Mācības vienotību uztur Svēto Rakstu autentiskie teksti un ‘Abdu’l-Bahá un Shoghi Effendi plašās interpretācijas, kā arī absolūtais aizliegums jebkuram cilvēkam pasludināt savas interpretācijas par „autoritatīvām” vai „iedvesmotām” vai arī uzurpēt Aizbildņa funkcijas. Administrācijas vienotību nodrošina Vispasaules Taisnīguma Nama autoritāte.

Pēc Shoghi Effendi vārdiem:

„Šāds ir Viņa atklātā Vārda nemainīgums. Tāda ir elastība, kas raksturo Viņa iecelto kalpotāju funkcijas. Pirmais sargā Viņa ticības identitāti un aizstāv Viņa likuma veselumu. Otrais ļauj tam gluži kā dzīvam organismam paplašināties un pielāgoties pastāvīgi mainīgas sabiedrības vajadzībām un prasībām.”

(1930. gada 21. marta vēstule, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá’u’lláh*, p. 25.)

Katram patiesam ticīgajam, lai padziļinātu izpratni par Bahá’u’lláh Lietu, jāapvieno dziļa ticība Viņa vēstījuma un derības nemainīgajai iedarbībai ar pazemību, atzīstot, ka neviens no šīs paaudzes nevar apgalvot, ka tas ir spējis aptvert Viņa Lietas plašumu, nedz arī ka ir izpratis tajā esošos daudzveidīgos noslēpumus un potenciālu. Par šo faktu izsmeloši liecina šādi Shoghi Effendi vārdi:

„Cik plaša ir Bahá’u’lláh atklāsme! Cik milzum lielas ir Viņa bagātīgās svētības cilvēcei šajā dienā! Un tomēr,

57.14

cik ierobežots un neadekvāts ir mūsu priekšstats par tās nozīmi un godību! Šī paaudze ir pārāk tuvu tik kolosālai atklāsmei, lai pilnībā novērtētu Viņa ticības bezgalīgās iespējas, Viņa Lietas nepieredzētu raksturu un Viņa likteņa noslēpumaino piepildījumu.”

(1930. gada 21. marta vēstule, kas publicēta izlasē *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 24.)

„Mūsu miļotais Skolotājs savā *Pēdējā gribā un testamentā* mūs aicina ne tikai bez ierunām to [Bahá'u'lláh jauno vispasaules iekārtu] pieņemt, bet arī parādīt tās nodomu visai pasaulei. Mēģināt aplēst tās pilno vērtību un izprast tās precīzo nozīmi pēc tik īsa laika posma kopš tās saņemšanas būtu priekšlaicīgi un pārgalvīgi no mūsu puses. Mums jāuzticas laikam un Dieva Vispasaules Taisnīguma Nama vadībai, lai iegūtu skaidrāku un pilnīgāku izpratni par tās nosacījumiem un ietekmi ..”

(1924. gada 23. februāra vēstule, kas publicēta izlasē *Bahá'í Administration*, p. 62.)

„Kas attiecas uz draugu garīgo lietu kārtošānu un vadišanu, tad tagad ļoti svarīga ir garīgo padomju iesakņošanās katrā centrā, jo uz šiem nostiprinātajiem un nesatricināmajiem pamatiem tālākā nākotnē tiks uzcelts un stingri nostiprināts Dieva Augstākais Taisnīguma Nams. Kad šī vislielākā celtne tiks uzcelta uz tāda nesatricināma pamata, pakāpeniski tiks atklāti un nāks klajā Dieva mērķis, gudrība, visaptverošas patiesības, Valstības noslēpumi un realitāte, ko 'Abdu'l-Bahá *Pēdējā gribā un testamentā* ir ielikusi Bahá'u'lláh noslēpumainā atklāsme.”

(No 1923. gada 19. decembra vēstules persiešu valodā.)

Šādi izteikumi norāda, ka 'Abdu'l-Bahá *Pēdējās gribas un testamenta* patieso nozīmi, kā arī izpratni par šī ievērojamā dokumenta pasludinātās vispasaules iekārtas sekām cilvēku acīm var atklāt tikai pakāpeniski un pēc Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanas. Draugi tiek aicināti uzticēties un gaidīt Vispasaules Taisnīguma Nama vadību, kas, ja apstākļi to pieprasīs, izdos paziņojumus, kuri atrisinās un paskaidros nesaprotamus jautājumus. 57.15

Trešā draugu uzdoto jautājumu grupa attiecas uz Vispasaules Taisnīguma Nama darbību, ja nav Aizbildņa, it īpaši Taisnīguma Nama locekļu izraidīšanas jautājumu. Šādi jautājumi tiks precizēti Taisnīguma Nama satversmē, kuras formulēšana ir Deviņu gadu plāna mērķis. Tīkmēr draugi tiek informēti, ka ikvienu locekli, kurš ir izdarījis „grēku, kas kaitē kopējam labumam”, ar paša Nama balsu vairākumu var izslēgt no dalības Taisnīguma Namā. Ja kāds loceklis, nedod Dievs, būtu vainīgs derības pārkāpšanā, šo lietu izmeklētu Dieva Lietas dižrokas un derības pārkāpējs tiktu izraidīts ar Svētajā Zemē dzīvojošo Dieva Lietas dižroku lēmumu, un tas būtu jāapstiprina Taisnīguma Namam, tāpat kā jebkura cita ticīgā gadījumā. Dižroku lēmumu šādā gadījumā bahāju pasaulei paziņotu Vispasaules Taisnīguma Nams. 57.16

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1965. gada 9. marta vēstules kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

Jūs vaicājat par Vispasaules Taisnīguma Nama ievēlēšanas laiku, kāds jāsaprot no Aizbildņa paziņojuma: „... ja apstākļi būs labvēlīgi un Persijas, kā arī to ieskaujošo Padomju Savienības sastāvā esošo valstu bahājiešiem būs iespēja ievēlēt savus nacionālos pārstāvjus .., tiks novērsts vienīgais atlikušais šķērslis Starptautiskā Taisnīguma Nama drošai nodibināšanai.” 1947. gada 19. aprīlī Aizbildnis vēstulē, kuru viņa vārdā uzrakstīja viņa sekretārs, atbildēja uz kāda ticīgā jautājumu par šo fragmentu šādi: „Tajā laikā, kad viņš atsaucās uz Krieviju, tur bija bahājieši, tagad kopiena praktiski beigusi pastāvēt, tāpēc Starptautiskā Taisnīguma Nama izveidošana 58.1

nevar būt atkarīga no Krievijas Nacionālās garīgās padomes. Bet pirms tā izveidošanas būs jāveido citas spēcīgas nacionālās garīgās padomes.”

58.2 Jūs izsakāt iespējamību, ka Lietas labad ticīgajiem tiek ierobežota pieeja informācijai par Shoghi Effendi pēctecību. Mēs jums apliecinām, ka no draugiem jebkāda iemesla dēļ nekas netiek slēpts. Nav šaubu, ka Shoghi Effendi, pēc ‘Abdu’l-Bahá *Pēdējās gribas un testamenta*, bija pilnvaras iecelt savu pēcteci, taču viņam nebija bērnu un visi šajā laikā dzīvie Aghsán bija pārkāpuši derību. Tādējādi, kā 1957. gadā paziņoja Lietas dižrokas, ir skaidrs, ka nebija neviena, kuru viņš saskaņā ar testamenta noteikumiem būtu varējis iecelt. Veikt iecelšanu, atkāpjoties no skaidrajiem un konkrētajiem Skolotāja *Pēdējās gribas un testamenta* noteikumiem, acīmredzami būtu bijusi neiespējama un neiedomājama rīcība Aizbildnim, dievišķi ieceltajam derības turētājam un aizstāvim. Turklāt, kā jūs jau zināt, tajā pašā testamentā bija sniegtas skaidras norādes, kādā kārtībā Aizbildnim apstiprināt savu pēcteča iecelšanu. Deviņām dižrokām, kuras ievēlēja dižroku institūcija, aizklātā balsošanā bija jādod piekrišana Aizbildņa izvēlei. 1957. gadā visa dižroku institūcija pēc lietas pilnīgas izmeklēšanas paziņoja, ka Shoghi Effendi nav iecēlis nevienu pēcteci un nav atstājis testamentu. Tas ir dokumentēts un pierādīts.

58.3 To, ka Shoghi Effendi neatstāja testamentu, nav uzskatāms par pierādījumu tam, ka viņš nepakļāvies Bahá’u’lláh, – drīzāk mums būtu jāatzīst, ka viņa paša klusēšanā meklējams viedums un pazīme viņa nekļūdīgajai vadībai. Mums vajadzētu dziļi apdomāt mūsu rīcībā esošos rakstus un censties izprast to daudzveidīgās nozīmes. Neaizmirstiet, ka Shoghi Effendi sacīja, ka Bahá’u’lláh vispasaules iekārtas izpratnes vairošanai ir nepieciešamas divas lietas: laika ritējums un Vispasaules Taisnīguma Nama vadība.

58.4 Vispasaules Taisnīguma Nama nemaldīgums, darbojoties tā noteiktajā sfērā, nav atkarīgs no Lietas Aizbildņa piedalīšanās tā sastāvā. Lai arī interpretācijas jomā Aizbildņa paziņojumi vienmēr ir saistoši, Aizbildņa līdzdalības jomā likumdošanā vienmēr

noteicošais ir paša Nama lēmums. Tam pamatojums ir Aizbildņa vārds: „Aizbildņa, kurš darbojas pats savā sfērā, interpretācija ir tikpat autoritatīva un saistoša kā Starptautiskā Taisnīguma Nama normatīvie akti, kuru ekskluzīvās tiesības un privilēģija ir pieņemt galīgo lēmumu par tādiem likumiem un priekšrakstiem, ko Bahá'u'lláh nav skaidri atklājis. Neviens no tiem nevar pārkāpt otra sakrālo un noteikto darbības jomu. Neviens no tiem necentīsies ierobežot konkrēto un neapšaubāmo autoritāti, ar kuru abi ir dievišķi apveltīti.”

„Lai arī ticības Aizbildnis ir kļuvis par pastāvīgo vadītāju tik cildenai iestādei, viņš tomēr nekad, pat īslaicīgi, nevar uzņemties ekskluzīvas likumdošanas tiesības. Viņš nevar atcelt savu biedru vairākuma lēmumu, bet viņam ir pienākums uzstāt, lai viņi atkārtoti izskata jebkuru lēmumu, kurš, viņaprāt, ir pretrunā ar Bahá'u'lláh atklāto izteikumu jēgu vai novirzās no to gara.” 58.5

Tomēr, neatkarīgi no viņa funkcijas kā Vispasaules Taisnīguma Nama mūža loceklim un sakrālajam vadītājam, Aizbildnis darbojas savā atsevišķā sfērā, viņam bija tiesības un pienākums „noteikt [Vispasaules Taisnīguma Nama] likumdošanas darbības sfēru”. Citiem vārdiem sakot, viņam bija pilnvaras paziņot, vai sakrālie Teksti jau attiecas uz kādu jautājumu un, tādējādi, vai Vispasaules Taisnīguma Nama pārziņā ir likumu pieņemšana šajā jautājumā. Nevienam citam cilvēkam, izņemot Aizbildni, nav tiesību vai pilnvaru noteikt šādas definīcijas. Tāpēc rodas jautājums: ja Aizbildņa nav, vai Vispasaules Taisnīguma Nams varētu novirzīties no savas rīcības sfēras un tādējādi maldītos? Šeit mums jāatceras trīs lietas: pirmkārt, Shoghi Effendi sava Aizbildņa statusā trīsdesmit sešu gadu gaitā jau ir noteicis neskaitāmas šādas definīcijas, papildinot tās, kuras ir ieviesuši paši 'Abdu'l-Bahá un Bahá'u'lláh. Kā jau paziņojām draugiem, pirms tiesību aktu pieņemšanas vienmēr notiek rūpīga rakstu un interpretāciju izpēte par jebkuru tēmu, par kuru Taisnīguma Nams ierosina pieņemt likumus. Otrkārt, Vispasaules Taisnīguma Nams, kas nešaubās par dievišķu vadību, labi apzinās Aizbildņa iztrūkumu un visiem likumdošanas jautājumiem pievērsīsies tikai tajos gadījumos, kuros tas būs drošs 58.6

par savu jurisdikcijas sfēru – sfēru, kuru Aizbildnis ir raksturojis kā „skaidri noteiktu”. Treškārt, mēs nedrīkstam aizmirst Aizbildņa rakstisko paziņojumu par šīm divām institūcijām: „Neviens no tiem nevar pārkāpt otra sakrālo un noteikto darbības jomu.”

58.7 Attiecībā uz nepieciešamību izdarīt secinājumus no rakstiem, kuri palīdzētu formulēt Taisnīguma Nama tiesību aktus, sniegts šāds ‘Abdu’l-Bahá spalvas teksts:

„Tie būtiskie jautājumi, kas veido Dieva likuma pamatu, ir skaidri ierakstīti Tekstā, bet papildu likumi tiek atstāti Taisnīguma Nama ziņā. Šādas pieejas gudriba slēpjas tajā, ka laiki nekad nepaliek nemainīgi, jo pārmaiņas ir šīs pasaules neatņemama īpatnība, kā arī laika un vietas īpašība. Tāpēc Taisnīguma Nams attiecīgi rīkosies.

Neviens lai neiedomājas, ka Taisnīguma Nams pieņems jebkādu lēmumu atbilstoši saviem priekšstatiem un uzskatiem. Dievs pasarg’! Augstākais Taisnīguma Nams pieņems lēmumus un izstrādās likumus caur Svētā Gara iedvesmu un apliecinājumu, jo tas atrodas Mūžsenās Dailes uzraudzībā, patvērumā un aizsardzībā, un paklausība tā lēmumiem ir saistošs, neatņemams un neapšaubāms pienākums, un nevienam nav iespējams no tā izvairīties.

Sakiet, cilvēki: Patiesi, Augstākais Taisnīguma Nams atrodas jūsu līdzjūtīgā, visžēlsirdīgā Kunga paspārnē, tātad Viņa aizsardzībā, Viņa gādībā un Viņa patvērumā; jo Viņš ir pavēlējis ticībā stingrajiem pakļauties tam svētītajam, svētdarītajam un visu pakļaujošajam iestādījumam, kura suverenitāte ir dievišķi noteikta un nāk no debesu valstības un kura likumi ir iedvesmoti un garīgi.

Īsāk sakot, sabiedrības likumu nodošana Taisnīguma Namam ir īpaša gudriba. Arī islāma reliģijā ne visi

priekšraksti tika skaidri atklāti; nē, Tekstā netika iekļauta ne desmitā daļa no desmitās daļas; kaut arī visi īpaši svarīgie jautājumi tika īpaši minēti, neapšaubāmi bija tūkstošiem likumu, kas nebija precīzi noteikti. Tos izdomāja vēlāka laikmeta garīdznieki saskaņā ar islāma jurisprudences likumiem, un atsevišķi garīdznieki izdarīja pretrunīgus secinājumus no sākotnēji atklātajiem rīkojumiem. Visi šie tika piemēroti. Šodien šis izsecināšanas process ir Taisnīguma Nama institūcijas tiesības, un atsevišķu mācītu cilvēku spriedumiem un secinājumiem nav autoritātes, ja vien tos neatbalsta Taisnīguma Nams. Atšķirība ir tieši tā, ka no Taisnīguma Nama, kura locekļus ievēlē un pazīst pasaules bahāju kopiena, secinājumiem un apstiprinājumiem nekādas domstarpības neradīsies; savukārt, atsevišķu „svēto” un „viedo” secinājumi noteikti novestu pie domstarpībām un izraisītu šķelšanos, sadrumstalotību un izkliedi. Vārda veselums tiktu iznīcināts, ticības vienotība pazustu, un Dieva ticības celtne tiktu satricināta.”

Bahá'u'lláh iekārtā ir noteiktas funkcijas, kuras ir rezervētas atsevišķām institūcijām, un citas, kuras tiek dalītas, kaut arī dažas no tām var vairāk būt kādas konkrētas institūcijas kompetencē. Piemēram, lai arī Dieva Lietas dižrokām ir īpašas funkcijas aizsargāt un izplatīt vēsti un tās ir specializējušās šajās funkcijās, arī Vispasaules Taisnīguma Nama un garīgo padomju pienākums ir aizsargāt un mācīt Lietu – nūdien, mācīšana ir sakrālais pienākums, ko Bahá'u'lláh uzliek katram ticīgajam. Tāpat lai arī pēc Skolotāja autoritatīvā interpretācija tika uzticēta vienīgi Aizbildnim, bet likumdošana ir tikai Vispasaules Taisnīguma Nama funkcija, šīs abas iestādes, pēc Shoghi Effendi vārdiem, jāuzskata par „viena otru papildinošām savā mērķī un uzdevumos”. „To kopīgais, pamata mērķis ir nodrošināt šīs dievišķi ieceltās varas, kas izriet no mūsu ticības Avota, nepārtrauktību, aizsargāt tās sekotāju vienotību un saglabāt tās mācības veselumu un elastību.” Kaut arī Vispasaules

58.8

Taisnīguma Nams nevar pildīt nevienu funkciju, kas būtu vienīgi Aizbildņa pienākums, tai jāturpina sasniegt mērķi, kas ir kopīgs gan tam, gan Aizbildņa institūcijai.

- 58.9 Kā jūs norādāt ar daudziem citātiem, Shoghi Effendi atkārtoti uzsvēra šo divu institūciju nedalāmību. Lai arī viņš acīmredzami paredzēja to darbību līdztekus, no tā loģiski nevar secināt, ka viena nav spējīga darboties bez otras. Visu trīsdesmit sešu Aizbildņa statusa laikā Shoghi Effendi darbojās bez Vispasaules Taisnīguma Nama. Tagad Vispasaules Taisnīguma Namam jādarbojas bez Aizbildņa, taču nedalāmības princips paliek spēkā. Tikai tādēļ vien, ka nav dzīvs neviens Aizbildnis, Aizbildņa institūcija Bahá'u'lláh iekārtā nezaudē savu nozīmi un pozīcijas. Mums ir jāsarģās no divām galējībām: viena ir apgalvot, ka tāpēc, ka nav Aizbildņa, viss, kas tika rakstīts par Aizbildņa institūciju un tās lomu bahāju vispasaules iekārtā, ir miris burts un nebija nozīmīgs; otra ir būt tik ļoti pārņemtiem ar Aizbildņa nozīmi, ka mēs par zemu novērtētu derības spēku vai arī kristu kārdinājumā ielaisties kompromisos attiecībā uz skaidrajiem tekstiem, lai kaut kā, jebkādā veidā atrastu „Aizbildni”.
- 58.10 Kalpošana Dieva Lietai prasa pilnīgu uzticību un godaprātu un nelokāmu ticību Viņam. Nevar celties nekāds labums, vien ļaunums, ja mēs ņemsim atbildību par Dieva Lietas nākotni savās rokās un centīsimies to ar varu ievirzīt tādā gultnē, kā vēlamies mēs, neņemot vērā skaidros tekstus un mūsu pašu ierobežojumus. Tā ir Viņa Lieta. Viņš ir apsolījis, ka tās gaisma netiks uzvarēta. Mūsu daļa ir cītīgi turēties pie atklātā Vārda un institūcijām, kuras Viņš ir izveidojis savas derības saglabāšanai.
- 58.11 Tieši šajā sakarā ticīgajiem ir jāatzīst intelektuālā godīguma un pazemības svarīgums. Iepriekšējās virsvaldībās tika pieļauts daudz kļūdu, Dieva atklāsmei ticošie ļoti vēlējās savas ierobežotās izpratnes ietvaros ietvert dievišķo Vēstījumu, definēt doktrīnas tur, kur definēšana nebija viņu spēkos, izskaidrot noslēpumus, kurus tikai vēlāka laikmeta gudrība un pieredze padarīs saprotamus, apgalvojot, ka kaut kas ir taisnība, jo tas šķiet vēlams un nepieciešams.

Mums ir rūpīgi jāizvairās no šādiem kompromisiem attiecībā uz neatņemamu patiesību un no šāda intelektuāla lepnuma.

Ja daži no Vispasaules Taisnīguma Nama paziņojumiem nav detalizēti, draugiem ir jāsaprot, ka cēlonis nav slepenība, bet gan šīs iestādes apņemšanās atturēties no mācības interpretācijas un saglabāt šī Aizbildņa apgalvojuma patiesumu: „Reliģiju līderiem, politisko teoriju pārstāvjiem, cilvēku iestāžu vadītājiem .. nav jāšaubās vai jāuztraucas par to institūciju būtību, izcelsmi vai derīgumu, kuras ticības piekritēji veido visā pasaulē. Tāpēc ka tas ir iestrādāts pašā mācībā, kas ir nesagrozīta un neaizplīvurota ar nepamatotiem secinājumiem vai neatļautu Viņa Vārda interpretāciju.” 58.12

Mūsu ticībā tiek skaidri nošķirts autoritatīvs skaidrojums un interpretācija jeb izpratne, pie kuras katrs cilvēks nonāk pats, apgūstot tās mācību. Kamēr pirmais attiecas tikai uz Aizbildni, otra, saskaņā ar norādēm, ko mums sniedzis pats Aizbildnis, nekādā gadījumā nedrīkst tikt apspiesta. Faktiski šāda individuāla interpretācija tiek uzskatīta par cilvēka racionālā spēka augli un veicina labāku mācības izpratni, ja vien draugu starpā nerodas diskusijas vai strīdi un katrs pats saprot un skaidri norāda, ka viņa uzskati ir tikai viņa paša viedoklis. Katra cilvēka individuālās interpretācijas nepārtraukti mainās, pieaugot viņa vai viņas izpratnei par mācību. Kā paskaidroja Shoghi Effendi: „Iedziļināties Lietā nozīmē tik pamatīgi izlasīt Bahá'u'lláh un Skolotāja rakstus, lai spētu tos nodot citiem tīrā veidā. Ir daudzi cilvēki, kuriem ir kāda virspusēja nojausma par Lietas mērķiem. Tāpēc viņi to pasniedz kopā ar visdažādākajām idejām, kas ir viņu pašu. Tā kā Lieta joprojām ir pirmsākumos, mums jābūt ļoti uzmanīgiem, lai mēs nepakļautos šiem maldiem un nenodarītu kaitējumu kustībai, kuru mēs tik ļoti dievinām. Lietas izpētei nav ierobežojumu. Jo vairāk mēs lasām rakstus, jo vairāk patiesību varam tajos atrast un jo vairāk mēs redzēsim, ka mūsu iepriekšējie priekšstati bija kļūdaini.”¹ Tātad, kaut arī individuālās atskārsmes var būt apgaismojošas un noderīgas, tās var būt arī maldinošas. Tāpēc draugiem ir jāiemācās

¹ No 1926. gada 25. augusta vēstules, ko Aizbildņa sekretārs rakstīja kādam ticīgajam.

uzklausīt citu cilvēku viedokli tā, lai tas viņus nesagrābj sava varā un nesatricina viņu ticību, kā arī paust savu viedokli, neuzspiežot to citiem bahājiešiem.

58.14 Dieva Lieta ir organiska, tā aug un attīstās kā dzīva būtne. Laiku pa laikam tā ir saskarusies ar krīzēm, kas ir satricinājušas ticīgos, taču katru reizi Lieta, kuru rosinājis nemainīgais Dieva nolūks, pārvarēja krīzi un devās pretī vēl lielākām virsotnēm.

58.15 Lai arī cik liela būtu mūsu nespēja izprast Shoghi Effendi aiziešanas noslēpumu un sekas, stiprā saite, pie kuras visiem ir droši jāpieturas, ir derība. ‘Abdu’l-Bahá *Pēdējās gribas un testamenta* stingrā un noteiktā valoda mūsdienās, gluži tāpat kā Viņa paša aiziešanas laikā, ir Lietas aizsardzības garants:

„Visiem ir jāvēršas pie *Vissvētākās grāmatas*, un viss, kas tajā nav nepārprotami rakstīts, ir jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam. Viss, ko šī institūcija vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu nolemj, patiešām ir patiesība un Dieva nolūks. Tie, kas no šī lēmuma novirzīsies, patiesi pieder pie tiem, kas mīl nesaskaņas, ir ļaunprātīgi un ir novērsušies no derības Kunga ..”
Un vēl: „... visiem jāmeklē vadība un jāvēršas pie Lietas Centra un Taisnīguma Nama. Un tas, kurš vēršas pie jebkā cita, patiešām smagi maldās.”

58.16 Vispasaules Taisnīguma Nams, kuru, pēc Aizbildņa teiktā, nākotnes paaudzes uzskatīs par „pēdējo sabrūkošās civilizācijas patvērumu”, tagad, Aizbildņa prombūtnes laikā, ir vienīgā nekļūdīgi vadītā institūcija pasaulē, pie kuras visiem jāvēršas, un uz tā gulstas atbildība par Dieva Lietas vienotības un virzības nodrošināšanu saskaņā ar atklāto Vārdu. Ir Skolotāja un Aizbildņa paziņojumi, kas norāda, ka Vispasaules Taisnīguma Nams papildus tam, ka tas ir augstākā ticības likumdošanas iestāde, ir arī iestāde, pie kuras visiem ir jāvēršas, un tas ir bahāju administratīvās iekārtas „galotne”, kā arī „Vispasaules bahāju federācijas augstākā institūcija”. Aizbildnis savos rakstos Taisnīguma Namam ir norādījis tādas pamatfunkcijas kā turpmāko pasaules mēroga

mācību plānu formulēšana, ticības administratīvo lietu kārtošana un Lietas pasākumu vadīšana, organizēšana un apvienošana visā pasaulē. Turklāt grāmatā „Garām paiet Dievs” (*God Passes By*) Aizbildnis izsaka šādu paziņojumu: „*Kitáb-i-Aqdas* .. ne tikai saglabā pēcnācējiem pamatlikumus un priekšrakstus, uz kuriem jābalstās Viņa nākotnes vispasaules iekārtas struktūrai, bet arī, līdztekus interpretācijas funkcijai, ko tā piešķir Viņa pēctecim, iecel nepieciešamās institūcijas, ar kuru palīdzību vien var nodrošināt Viņa ticības veselumu un vienotību.” Viņš arī ir rakstījis „Bahá'u'lláh virsvaldībā” (*The Dispensation of Bahá'u'lláh*), ka Vispasaules Taisnīguma Nama locekļi, „nevis viņu tiešo vai netiešo vēlētāju kopums, ir kļuvuši par dievišķās vadības saņēmējiem, kas vienlaikus ir šīs atklāsmes dzīvinošais spēks un garants.”

Kā Vispasaules Taisnīguma Nams jau ir paziņojis, tas nevar pieņemt likumus, lai varētu iecelt Shoghi Effendi pēcteci, kā arī nevar pieņemt likumus, kas ļautu iecelt vēl citas Lietas dižrokas, taču tam jādarā viss, kas ir tā spēkos, lai nodrošinātu visu to funkciju izpildi, kuras tas īsteno kopīgi ar šīm divām varenajām iestādēm. Nākotnē tam jāparedz pienācīga aizsardzības un vēsts izplatīšanas funkciju izpilde, kuras administratīvās struktūras daļa ar Aizbildņa institūciju un Lietas dižrokām; tam, saskaņā ar šādu ‘Abdu’l-Bahá paziņojumu, tad, kad Aizbildņa vairs nav, ir jāpieņem un jāizlieto *Ḥuqúqu’lláh*: „drīkst *Ḥuqúq* pilnīgi vai daļēji izlietot, bet tas jādarā ar Lietas vadības iestādes atļauju, pie kuras visiem jāvēršas”; tam savā satversmē ir jāparedz noteikums, ka tam jāizslēdz ikviens no saviem locekļiem, kurš izdara „grēku, kas kaitē kopējam labumam”. Pirmām kārtām tam ar pilnīgu ticību Bahá'u'lláh ir jāpasludina Viņa Lieta un jāīsteno Viņa likums, lai šajā pasaulē būtu stingri nostiprināts Dižākais Miers un tiktu sasniegts Dieva valstības pamats uz zemes.

58.17

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1966. gada 27. maija vēstules kādam ticīgajam.)

Jūsu pēdējā vēstule, kurā jūs dalāties ar mums jautājumos, kas radušies dažiem jauniešiem, studējot „Bahá'u'lláh virsvaldība”

59.1

(*The Dispensation of Bahá'u'lláh*), ir rūpīgi apsvērta, un mēs uzskatām, ka mums vajadzētu komentēt gan konkrēto fragmentu, kuru jūs pieminējāt, gan ar to saistītu fragmentu tajā pašā darbā, jo abi attiecas uz Aizbildņa institūcijas un Vispasaules Taisnīguma Nama attiecībām.

- 59.2 Pirmais fragments attiecas uz Aizbildņa pienākumu pieprasīt, lai viņa biedri Vispasaules Taisnīguma Namā pārdomātu visus likumdošanas aktus, kuri, pēc viņa domām, ir pretrunā ar sakrālo Rakstu garu. Otrais fragments attiecas uz Vispasaules Taisnīguma Nama nemaldīgumu bez Aizbildņa, proti, Shoghi Effendi paziņojumu, ka „bez šādas [Aizbildņa] institūcijas .. pilnībā tiktu atsaukti nepieciešamie norādījumi, kuri noteiktu tās ievēlēto pārstāvju likumdošanas darbības sfēru.”
- 59.3 Daži no jauniešiem, kā jūs norādījāt, bija neizpratnē par to, kā saskaņot iepriekšējo no šiem abiem teksta fragmentiem ar tādiem izteikumiem kā ‘Abdu’l-Bahá testamentā atrodamie, kas apliecina, ka Vispasaules Taisnīguma Nams ir atbrīvots „no visiem maldiem”.
- 59.4 Tāpat kā ‘Abdu’l-Bahá *Pēdējā griba un testaments* nekādā ziņā nav pretrunā ar *Kitáb-i-Aqdas*, bet gan, Aizbildņa vārdiem sakot, „apstiprina, papildina un saskan ar grāmatas *Aqdas* noteikumiem”, tāpēc Aizbildņa raksti nav pretrunā nedz atklātajam Vārdam, nedz Skolotāja interpretācijām. Mēģinot izprast rakstus, vispirms ir jāsaprot, ka tajos nav un nevar būt reālu pretrunu, un, paturot to prātā, mēs varam droši meklēt jēgas vienotību, ko tie satur.
- 59.5 Aizbildnim un Vispasaules Taisnīguma Namam ir kopīgi noteikti pienākumi un funkcijas; katrs no tiem darbojas arī atsevišķā un atšķirīgā sfērā. Kā paskaidroja Shoghi Effendi, „... ir neapšaubāmi skaidrs un acīmredzams, ka ticības Aizbildnis ir padarīts par Vārda skaidrotāju un ka Vispasaules Taisnīguma Nams ir apveltīts ar likumu pieņemšanas funkciju jautājumos, kas nav skaidri atklāti mācībā. Aizbildņa, kurš darbojas pats savā sfērā, interpretācija ir tikpat autoritatīva un saistoša kā Starptautiskā Taisnīguma Nama normatīvie akti, kuru ekskluzīvās tiesības un privilēģija ir pieņemta galīgo lēmumu par tādiem likumiem un priekšrakstiem,

ko Bahá'u'lláh nav skaidri noteicis.” Un turpinājumā Viņš apliecina: „Neviens no tiem nevar pārkāpt otra sakrālo un noteikto darbības jomu. Neviena no tiem necentīsies ierobežot konkrēto un neapšaubāmo autoritāti, ar kuru abi ir dievišķi apveltīti.” Nav iespējams iedomāties, ka divi autoritātes centri, par kuriem Skolotājs ir paziņojis, ka par tiem abiem „rūpēsies un tos aizsargās Abhá Daile, un tie būs Viņa Svētības, Cildenā aizgādībā un nekļūdigā vadībā”, varētu savstarpēji konfliktēt, jo tie abi ir vienas dievišķās vadības nesēji.

59.6

Vispasaules Taisnīguma Nams darbojas ne tikai kā likumdevējs, bet tam ir uzticētas arī vispārīgākas Lietas aizsardzības un pārvaldības funkcijas, nesaprotamu jautājumu risināšana un lēmumu pieņemšana par jautājumiem, kas izraisījuši domstarpības. Nekur nav teikts, ka Vispasaules Taisnīguma Nama nemaldīgums ir saistīts ar Aizbildņa dalību vai klātbūtni šajā struktūrā. Patiesām, ‘Abdu’l-Bahá savā *Pēdējā gribā un testamentā* un Shoghi Effendi „Bahá'u'lláh viršvaldībā” (*The Dispensation of Bahá'u'lláh*) ir skaidri norādījuši, ka ievēlētie Vispasaules Taisnīguma Nama locekļi pēc apspriešanās ir nemaldīgas dievišķās vadības saņēmēji. Turklāt pats Aizbildnis „Bahá'u'lláh vispasaules iekārtā” (*The World Order of Bahá'u'lláh*) apgalvoja: „Katram ticīgajam ir skaidri jāsaprot arī tas, ka Aizbildņa institūcija nekādā gadījumā neatceļ un pat vismazākā mērā nemazina pilnvaras, kuras Vispasaules Taisnīguma Namam *Kitábu'l-Aqdas* piešķīris Bahá'u'lláh un savā testamentā atkārtoti un svinīgi apstiprinājis ‘Abdu’l-Bahá. Tā nekādā veidā nav pretrunā ar Bahá'u'lláh testamentu un rakstiem, kā arī neatceļ nevienu Viņa atklāto norādījumu.”

59.7

Kaut arī Aizbildņa īpašā atbildība ir Vārda interpretācija, viņš tiek apveltīts arī ar visām pilnvarām un privilēģijām, kas nepieciešamas, lai veiktu savu darbu kā Lietas Aizbildnim, tās vadītājam un augstākajam aizsargam. Turklāt viņš ir iecelts par ticības augstākās likumdošanas iestādes neatsaucamo vadītāju un tā locekli uz mūžu. Likumdošanas procesā Aizbildnis piedalās tieši kā Vispasaules Taisnīguma Nama vadītājs un kā šīs struktūras loceklis. Ja varam uzskatīt, ka šeit citētais rakstu fragments, kas

izraisīja jūsu vaicājumu, attiecas uz šīm pēdējām attiecībām, jūs redzēsīt, ka starp šo un citiem tekstiem nav pretrunu:

„Lai arī ticības Aizbildnis ir kļuvis par pastāvīgo vadītāju tik cildenai iestādei, viņš tomēr nekad, pat īslaicīgi, nevar uzņemties ekskluzīvas likumdošanas tiesības. Viņš nevar atcelt savu biedru vairākuma lēmumu, bet viņam ir pienākums uzstāt, lai viņi atkārtoti izskata jebkuru lēmumu, kurš, viņaprāt, ir pretrunā ar Bahá'u'lláh atklāto izteikumu jēgu vai novirzās no to gara.”

59.8 Lai gan Aizbildnis attiecībā uz saviem biedriem Vispasaules Taisnīguma Namā nevar atcelt vairākuma lēmumu, nav iedomājams, ka pārējie locekļi būtu ignorējuši visus iebildumus, kurus viņš izvirzīja apspriešanās laikā, vai pieņemt tiesību aktus pretēji tam, ko viņš pauda saskaņā ar Lietas garu. Galu galā nemaldīguma garants ir tieši Vispasaules Taisnīguma Nama pieņemtais galīgais spriedums, un nevis jebkuri viedokļi, kas izteikti likuma pieņemšanas procesā.

59.9 Tāpēc var redzēt, ka nav konflikta starp Skolotāja izteikumiem par Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirto un nemainīgo dievišķo vadību un iepriekš minēto fragmentu no „Bahá'u'lláh virsvaldības” (*The Dispensation of Bahá'u'lláh*).

59.10 Draugiem šīs attiecības var palīdzēt izprast dažu procesu apzināšanās, kuriem Vispasaules Taisnīguma Nams seko, pieņemot likumus. Pirmkārt, saprotams, tas ievēro vislielāko rūpību, pētot sakrālos Tekstus un Aizbildņa interpretācijas, kā arī ņemot vērā visu savu locekļu viedokli. Pēc ilgām apspriedēm tiek uzsākts paziņojuma izstrādes process. Šī procesa laikā visu lietu var labi pārskatīt. Šādas pārskatīšanas rezultātā galīgais spriedums var ievērojami atšķirties no tā, kuram iepriekš dota priekšroka, vai arī var gadīties, ka attiecīgajā brīdī tiek nolemts par šo jautājumu vispār neapstiprināt likumus. Varam saprast, cik liela uzmanība tiku pievērsta Aizbildņa uzskatiem iepriekšminētā procesa gaitā, ja viņš būtu dzīvs.

Apsverot otro fragmentu, mums vēlreiz stingri jāievēro princips, 59.11
ka mācība nav pretrunā pati ar sevi.

Nākotnes aizbildņi ir skaidri paredzēti un uz tiem ir atsauces 59.12
rakstos, taču nekur nav solījumu vai garantiju, ka aizbildņu
pēctecība paliks vienmēr; gluži pretēji, ir skaidras norādes, ka šī
pēctecība varētu tikt pārrauta. Neskatoties uz to, rakstos ir atkārtoti
uzstāts uz derības neiznīcināmību un Dieva mērķa nemainīgumu
šai dienai.

Viena no visspilgtākajām vietām, kas paredz šādu pārtraukumu 59.13
aizbildņu pēctecībā, ir pašā *Kitáb-i-Aqdas*:

„Dāvanas, kas veltītas labdarībai, atgriežas pie Dieva,
zīmju Atklājēja. Nevienam nav tiesību tās izlietot bez
Tā atļaujas, kas ir atklāsmes Ausmas vieta. Pēc Viņa
lēmuma pieņemšana ir Aghṣán [Zaru] un aiz viņiem –
Taisnīguma Nama rokās, ja tas būs ap to laiku pasaulē
nodibināts, lai viņi varētu izlietot šīs dāvanas par labu
tām vietām, kuras ir svarīgas šajā Lietā, un visam tam,
ko viņiem pavēlējis visuvarenais, visuspēcīgais Dievs.
Citādi šīs dāvanas atgriezīsies pie Bahá'í laudīm, kuri
nerunā bez Viņa atļaujas un spriež tikai saskaņā ar
to, ko Dievs ir noteicis šajā vēstuļrakstā, tiem, kas ir
uzvarētāji starp debesīm un zemi, lai viņi tās varētu
izlietot tam, ko Grāmatā ir noteicis varenais, devīgais
Dievs.”

Shoghi Effendi aiziešana 1957. gadā izraisīja tieši tādu situāciju, 59.14
kas paredzēta šajā fragmentā, proti, ka Aghṣán līnija beidzās
pirms Taisnīguma Nama ievēlēšanas. Lai gan, kā redzams,
Aghṣán pēctecības beigas bija paredzētas kādā posmā, mēs nekad
nedrīkstam par zemu novērtēt ticības izciesto smago zaudējumu.
Dieva nodoms cilvēcei tomēr nemainās, un varenā Bahá'u'lláh derība
paliek neieņemama. Vai gan Bahá'u'lláh nav kategoriski paziņojis:
„Visvarenā roka ir nostiprinājusi Viņa atklāsmi uz neiznīcināma
un ilgstoša pamata”? Kamēr 'Abdu'l-Bahá' apstiprina: „Patiešām,

Dievs īsteno visu, kas Viņam labpatīk; nekas nevar atcelt Viņa derību; nekas nevar kavēt Viņa labvēlību vai iebilst Viņa Lietai!” „Viss ir pakļauts samaitāšanai; bet tava Kunga derība turpinās izplatīties visos apvidos.” „Katras virsvaldības pārbaudījumi ir tieši proporcionāli Lietas varenībai, un, tā kā līdz šim šāda acīmredzama derība, ko uzrakstījusi Augstākā Spalva, vēl nav tikusi noslēgta, arī pārbaudījumi ir attiecīgi smagi .. Šīs pārkāpēju ažiotažas nav nekas vairāk kā okeāna putas .. Šīs okeāna putas nepastāvēs un drīz izklidīs un pazudīs, kamēr derības okeāns mūžīgi uzviršos un rūks.” Un Shoghi Effendi skaidri ir teicis: „Pamatakmens, uz kura balstās šī administratīvā iekārta, ir Dieva nemainīgais mērķis cilvēcei šajā dienā.” „... šī nenovērtējamā dievišķās atklāsmes pārle, kas joprojām ir iedīgļa stāvoklī, attīstīsies Viņa likuma apvalkā un virzīsies uz priekšu, nedalīta un neskarta, līdz aptvers visu cilvēci.”

59.15 Bahāju ticībā ir iecelti divi autoritatīvi centri, pie kuriem ticīgajiem ir jāvēršas, jo patiesībā Vārda skaidrotājs ir turpinājums tam centram, kas ir pats Vārds. Grāmata ir Bahá'u'lláh izteikumu pieraksts, savukārt dievišķi iedvesmotais skaidrotājs ir šīs Grāmatas dzīvā mute – tieši viņš vienīgais var autoritatīvi pateikt, ko Grāmata vēsta. Tādējādi viens centrs ir Grāmata ar tās skaidrotāju, bet otrs – Vispasaules Taisnīguma Nams, kuru Dievs vada, lai izlemtu par visu, kas Grāmatā nav skaidri atklāts. Šis centru un to attiecību modelis ir redzams katrā Lietas atklāšanās posmā. *Kitáb-i-Aqdas* Bahá'u'lláh liek ticīgajiem pēc Viņa aiziešanas vērsties pie Grāmatas un pie „Viņa, kuru iecēlis Dievs, kurš ir sazarojies no šīs Mūžsenās Saknes.” *Kitáb-i-Ahdí* (Bahá'u'lláh *Derības grāmatā*) Viņš skaidri norāda, ka šī atsauce attiecas uz ‘Abdu’l-Bahá. Grāmatā *Aqdas* Bahá'u'lláh ieceļ arī Vispasaules Taisnīguma Nama institūciju un piešķir tai pilnvaras, kas nepieciešamas, lai tā varētu izpildīt savas noteiktās funkcijas. Savā *Pēdējā gribā un testamentā* Skolotājs skaidri nodibina Aizbildņa institūciju, par ko Shoghi Effendi apgalvo, ka *Kitáb-i-Aqdas* vārsnās tas bija skaidri paredzēts, vēlreiz apstiprina un izskaidro Vispasaules Taisnīguma Nama autoritāti un vēlreiz ticīgajiem liek vērsties pie Grāmatas: „Visiem ir jāvēršas pie *Vissvētākās grāmatas*, un viss, kas tajā nav nepārprotami rakstīts,

ir jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam”, un testamenta pašā nobeigumā viņš saka: „Visiem jāmeklē vadība un jāvēršas pie Lietas Centra un Taisnīguma Nama. Un tas, kurš vēršas pie jebkā cita, patiešām smagi maldās.”

Tā kā Vispasaules Taisnīguma Nama jurisdikcijas sfēra 59.16
likumdošanas jautājumos attiecas uz visu, kas nav precīzi atklāts sakrālajā Tekstā, ir skaidrs, ka pati Grāmata ir augstākā autoritāte un norobežo Taisnīguma Nama darbības sfēru. Tāpat arī Grāmatas skaidrotājam jābūt pilnvarotam noteikt Lietas ievēlēto pārstāvju likumdošanas darbības sfēru. Aizbildņa raksti un padomi, ko viņš sniedzis Aizbildņa statusā trīsdesmit sešu gadu laikā, parāda veidu, kādā viņš pildīja šo funkciju attiecībā uz Vispasaules Taisnīguma Namu, kā arī uz nacionālajām un vietējām garīgajām padomēm.

Fakts, ka Aizbildnim ir tiesības noteikt Vispasaules Taisnīguma 59.17
Nama likumdošanas darbības sfēru, nenozīmē to, ka bez šādiem norādījumiem Vispasaules Taisnīguma Nams varētu noklist ārpus savu pilnvaru robežām; šāds secinājums būtu pretrunā ar visiem pārējiem tekstiem, kas atsaucas uz tā nemaldīgumu, un jo īpaši ar pašā Aizbildņa skaidro apgalvojumu, ka Vispasaules Taisnīguma Nams nekad nevar pārkāpt un nepārkāps Aizbildņa institūcijas sakrālo un noteikto darbības jomu. Tomēr jāatceras, ka, lai gan nacionālās un vietējās garīgās padomes var saņemt dievišķu vadību, ja tās apspriežas tādā veidā un garā, kā aprakstījis ‘Abdu’l-Bahá, tās neiegūst Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirtās nepārprotamā nemaldīguma garantijas. Jebkurš uzmanīgs Lietas pētnieks var redzēt ar kādu rūpību Aizbildnis pēc ‘Abdu’l-Bahá aiziešanas vadīja šos ievēlētos ticīgo pārstāvjus cītīgajā administratīvās iekārtas iedibināšanā un bahāju vietējo un nacionālo nolikumu formulēšanā.

Mēs ceram, ka šie paskaidrojumi palīdzēs draugiem skaidrāk 59.18
izprast šīs attiecības, taču mums visiem jāatceras, ka Bahá’u’lláh iedibinātās sistēmas pirmsākumi ir pārāk neseni, lai mēs spētu pilnībā izprast tās potenciālu, kā arī tās sastāvdaļu saistību. Kā 1930. gada 25. martā Shoghi Effendi sekretārs viņa vārdā rakstīja

kādam ticīgajam, „Skolotāja testamenta saturs ir pārāk dižens, lai pašreizējā paaudze to saprastu. Lai varētu atklāt tajā slēptos gudrības dārgumus, tam ir vajadzīgs vismaz gadsimts reālā darbībā ..”

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1969. gada 7. decembra vēstules kādam ticīgajam.)

- 60.1 Lai gan Vispasaules Taisnīguma Namam jāpiemēro un jāpapildina grāmatas *Aqdas* likumi, tam nav tiesību mainīt nevienu likumu, kuru Bahá'u'lláh ir īpaši atklājis. Kā skaidri norādījis Aizbildnis, *Kitáb-i-Aqdas* noteikumi „paliek neskarti” visas virsvaldības laikā.

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1974. gada 28. aprīļa vēstules kādam ticīgajam.)

- 61.1 Derība reliģiskā nozīmē ir saistoša vienošanās starp Dievu un cilvēku, saskaņā ar kuru Dievs prasa no cilvēka noteiktu rīcību, par ko Viņš piešķir noteiktas svētības, vai ar kuru Viņš dod cilvēkam noteiktas svētības, par kurām Viņš no tiem, kas tās pieņem, sagaida apņemšanos uzvesties kādā noteiktā veidā. Ir, piemēram, Lielā derība, ko katra Dieva Izpausme noslēdz ar saviem sekotājiem, apsolot, ka noliktajā laikā tiks sūtīta jauna Izpausme, un pieņemot no viņiem apņemšanos Viņu atzīt, kad tas notiks. Ir arī Mazā derība, ko Dieva Izpausme noslēdz ar saviem sekotājiem par to, ka viņi pieņems Viņa iecelto pēcteci. Ja viņi to darīs, ticība paliks vienota un šķīsta. Ja nē, tad ticība tiks sadalīta un tās spēks tiks izšķērdēts. Šāda veida derību Bahá'u'lláh noslēdza ar saviem sekotājiem par 'Abdu'l-Bahá, un 'Abdu'l-Bahá to uzturēja spēkā ar administratīvo iekārtu, kuru Bahá'u'lláh jau bija izveidojis.

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 1975. gada 23. marta vēstules kādam ticīgajam.)

- 62.1 Runājot par jūsu pirmo jautājumu par norādēm uz Aizbildņa institūciju ticības rakstos un it īpaši cenšoties saprast, kā šīs atsauces tiek piemērotas pašreiz, jāņem vērā, ka termins „Aizbildņa institūcija” dažādos kontekstos tiek lietots dažādā nozīmē. Noteiktos

kontekstos tas apzīmē paša Aizbildņa darbu un funkcijas, citos tas attiecas uz aizbildņu pēctecību, vēl citos tas nozīmē plašāku nozīmi, kas aptver aizbildņus un viņiem pakļautās iestādes. Neskatoties uz to, tagad, kad Aizbildņa nav, būtu diezgan nepareizi apgalvot, ka Lietas dižrokas ir Aizbildņa institūcijas locekļi. Tāpat nebūtu pareizi tā apzīmēt Starptautisko mācību centru, padomniekus, palīgkolēģijas locekļus un viņu asistentus.

Īpašā nozīmē, atsaucoties uz paša Aizbildņa darbu un funkciju, Taisnīguma Nams secina, ka viņam piešķirtās privilēģijas un pienākumi ir trīs veidu. Pirmkārt, kā paskaidrots vēstulē kādam ticīgajam, kas tika publicēta izdevumā „Vadības avots” (*Wellspring of Guidance*),¹ Aizbildņa institūcijai ir vairākas funkcijas un mērķi, kas tai ir kopīgi ar Vispasaules Taisnīguma Namu un kuri Taisnīguma Namam ir jāturpina īstenot. Otrkārt, ir arī citas Aizbildņa institūcijas funkcijas, kuras, ja nav Aizbildņa, nodod Vispasaules Taisnīguma Namam, piemēram, ticības vadība, atbildība par Dieva Lietas dižroku institūcijas darba regulēšanu un šai iestādei uzticēto aizsardzības un vēsts izplatīšanas funkciju nepārtrauktība un *Ḥuqúqu'lláh* pārvaldības tiesību nodrošināšana. Treškārt, ir tādas prerogatīvas un pienākumi, kas ietilpst tikai paša Aizbildņa sfērā, un tādēļ, ja nav Aizbildņa, tās nav spēkā, izņemot gadījumus, kad Shoghi Effendi jau veiktais monumentālais darbs joprojām ir paliekošs ieguvums ticībai. Šāda funkcija ir mācības autoritatīva skaidrošana.

62.2

(No 1977. gada 5. maija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

Shoghi Effendi savas kalpošanas laikā vairākas reizes tika lūgts noteikt savas darbības sfēru un nemaldīgumu. Viņa sniegtās atbildes, kas tika rakstītas viņa vārdā, ir visnotaļ apgaismojošas. Viņš paskaidro, ka viņš nav nekļūdīga autoritāte tādos jautājumos kā ekonomika un zinātne, kā arī neiedziļinās tehniskajos jautājumos, jo viņa nemaldīgums aprobežojas ar „jautājumiem, kas ir stingri saistīti ar Lietu”. Viņš arī norāda, ka „viņš nav, kā praviētis, viszinīgs pēc savas gribas”, ka viņa „nemaldīgums aptver atklātā Vārda

63.1

¹ Sk. izvilkumu Nr. 58.

interpretāciju un tā pielietojumu” un ka arī „ticības aizsardzībā viņš ir neklūdīgs”. Turklāt vienā no vēstulēm ir izklāstīta šāda pamatnostādne:

„... ticīgajiem nav jāierobežo Aizbildņa pilnvaru sfēra vai jāizlemj, kad viņiem jāpakļaujas Aizbildnim un kad viņi var brīvi noraidīt viņa spriedumu. Šāda attieksme acīmredzami izsauktu neskaidrības un šķelšanos. Aizbildnis ir ieceltais mācības skaidrotājs. Viņa pienākums ir paziņot, kuri ticības intereses ietekmējošie jautājumi no ticīgo puses pieprasa pilnīgu un nešaubīgu paklausību viņa norādījumiem.”

- 63.2 Vienmēr jāatceras, ka autoritatīva mācību interpretācija pēc ‘Abdu’l-Bahá bija Aizbildņa ekskluzīvās tiesības un bija Aizbildņa institūcijas „sagrādā un noteiktā darbības joma”, un tāpēc Vispasaules Taisnīguma Nams nevar un nepārkāps šo jomu. Ekskluzīvā Vispasaules Taisnīguma Nama sfēra ir „pasiludināt un pieņemt galīgo spriedumu attiecībā uz tādiem likumiem un priekšrakstiem, kādus Bahá’u’lláh nav skaidri noteicis”. Neatkarīgi no šīs būtiskās atšķirības Bahá’u’lláh iekārtas divu pīlāru funkcijās, ciktāl tie attiecas uz citiem ticības vadītāja pienākumiem, Vispasaules Taisnīguma Nams un Aizbildnis ir kopīgi atbildīgi par atklātā vārda piemērošanu, ticības aizsardzību, kā arī tiem ir kopīgs pienākums „nodrošināt šīs dievišķi ieceltās varas, kas izriet no mūsu ticības Avota, nepārtrauktību, aizsargāt tās sekotāju vienotību un saglabāt mācības veselumu un elastību”. Tomēr Vispasaules Taisnīguma Nams nav viszinīgs; tāpat kā Aizbildnis, tas vēlas saņemt faktus, kad tam jāpieņem lēmums, un, tāpat kā Aizbildnis, Vispasaules Taisnīguma Nams var labi mainīt savu lēmumu, kad atklājas jauni fakti.

(No 1977. gada 22. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

- 64.1 .. *Dievišķā plāna vēstules*, kuras Pirmā pasaules kara laikā atklāja ‘Abdu’l-Bahá, ir ticības mācīšanas harta. Visi mīļotā Aizbildņa uzsāktie mācību plāni, kā arī tie, kurus vēlāk vadīja Vispasaules

Taisnīguma Nams, ir šī derības Centra iecerētā pamatplāna īstenošanas posmi Bahá'u'lláh vēsts izplatīšanai.

Izstrādājot plāna, piemēram, Piecu gadu plāna, mērķus, Vispasaules Taisnīguma Nams sadarbībā ar Starptautisko mācību centru apkopo informāciju par pašreizējo ticības stāvokli visā pasaulē, ņem vērā cilvēces stāvokli kopumā un virzienu, kādā virzās politiskie un ekonomiskie notikumi visā pasaulē, pārdomā katras valsts bahāju kopienas mainīgā modeļa īpašās vajadzības un izvirza mērķus, kas, ņemot vērā tam pieejamo informāciju, pēc tā ieskatiem ir kā būtiski panākumu gūšanai, tā arī bahāju kopienai sasniedzami. Visi šādi izvirzītie mērķi ir minimālie mērķi; tas ir, cilvēces vajadzības ir daudz lielākas nekā jebkas, ko bahāju kopiena šobrīd var plānot apmierināt, tādēļ, lai arī mērķi ir izvirzīti tik augstu, cik pēc Vispasaules Taisnīguma Nama uzskatiem bahājiešiem iespējams sasniegt paredzētajā laikā, draugiem vienmēr jācenšas tos pārsniegt, ja viņi to spēj.

64.2

Nosakot mērķus, Vispasaules Taisnīguma Nams nevar ņemt vērā Dieva Augstākā plāna neparedzamo gaitu. Reizēm var šķist, ka galvenā plāna darbība rada traucējumus mazā plāna darbībā, taču draugiem nevajadzētu ļaut tam viņus satraukt. 1955. gadā pēkšņa ticības vajāšanas atsākšana tās dzimšanas valstī dramatiski iejaucās Desmit gadu krustagājiena virzībā. Atsaucoties uz to, Aizbildnis rakstīja, kā tas ierakstīts grāmatā „Ticības citadele” (*Citadel of Faith*, p. 140):

64.3

„Jo, lai arī nesen uzsāktais vispasaules garīgais krustagājiens, kas labākajā gadījumā ir tikai mazais plāns Visuvaldītāja cilvēces atbrīvošanas plānā, šī satricinājuma rezultātā, kas uz laiku paralizēja lielāko daļu Bahá'u'lláh dzimtenē organizēto sekotāju, tika piedzīvots smags trieciens – tomēr visaptverošais Dieva plāns, noslēpumaini virzoties un atšķiroties no skaidri izstrādāta plāna sakārtotiem un labi zināmiem procesiem, ir saņēmis impulsu, kura spēku tikai mūsu pēcnācēji spēs adekvāti novērtēt.”

(No 1977. gada 29. septembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

- 65.1 Jūs paužat bažas, ka autoritāte, kas piešķirta ‘Abdu’l-Bahá, Aizbildnim un Vispasaules Taisnīguma Namam, var pakāpeniski samazināt „pieejamas personiskās interpretācijas iespējas” un ka „faktiskie Izpaušmes raksti būs aizvien mazāk nozīmīgi”, un jūs pieminējat to, kas noticis iepriekšējās virsvaldībās. Taisnīguma Nams iesaka, domājot par to, apcerēt, kā faktiski ir darbojusies Bahá’u’lláh derība, un jūs varēsiet pārliecināties, cik ļoti tās procesi atšķiras no, teiksim, likuma attīstības rabīnu jūdaismā vai pāvestības darbības kristietībā. Pagātnes prakse šajās divās reliģijās, kā arī lielā mērā islāmā ir bijusi pieņemšana, ka Dibinātāja sniegtā atklāsme bija galīgā, pilnīgā Dieva gribas atklāšana cilvēcei, un visa turpmākā paskaidrošana un likumdošana ir interpretācijas tādā nozīmē, ka to mērķis bija šīs pamata atklāsmes piemērošana tām problēmām un situācijām, kādas radušās vēlāk. Bahājiešu izpratne ir ievērojami atšķirīga. Kaut arī Bahá’u’lláh atklāsme tiek pieņemta kā Dieva Vārds un Viņa likums kā Dieva likums, jau no paša sākuma tiek saprasts, ka atklāsme ir progresīva un ka bauslību, lai arī tā ir Dieva griba šim laikmetam, neapšaubāmi mainīs nākamā Dieva Izpaušme. Otrkārt, par autoritatīvu tiek uzskatīts tikai atklāsmes rakstiskais teksts. Nav mutvārdu likuma kā jūdaismā, nav baznīcas tradīcijas kā kristietībā, nav hadīsu kā islāmā. Treškārt, tiek skaidri nošķirta interpretācija un likumdošana. Autoritatīva interpretācija ir ekskluzīva ‘Abdu’l-Bahá un Aizbildņa privilēģija, savukārt nekļūdīgi tiesību akti ir Vispasaules Taisnīguma Nama funkcija.
- 65.2 Pētot ‘Abdu’l-Bahá un Aizbildņa rakstus, jūs redzēsiet, cik ļoti tie atšķiras no rabīnu un baznīcas interpretācijām. Tie nav atklāsmes pakāpeniska stagnācija, lielākoties tie ir izklāsti, kas skaidri izgaismo fragmentus, kurus, iespējams, uzskatīja par nesaprotamiem, tie norāda uz dažādu mācību ciešo savstarpējo saikni, izskaidro Svēto Rakstu norāžu sekas un izglīto bahājiešus Bahá’u’lláh vārdu ārkārtīgajā nozīmīgumā. Tā vietā, lai kaut kādā veidā aizstātu Izpaušmes vārdus, tie mūs vēl un vēlreiz ved atpakaļ pie tiem.
- 65.3 Ticībā ir arī būtiska atšķirība starp autoritatīvu interpretāciju, kā aprakstīts iepriekš, un interpretāciju, kuru ir pilnībā tiesīgs izteikt katrs ticīgais. Ticīgajiem ir vēlēts, nūdien, viņi tiek aicināti, paši studēt rakstus un paust savu izpratni par tiem. Šādas personiskas

interpretācijas var būt visnotaļ apgaismojošas, taču visiem bahājiešiem, ieskaitot viedokļa paudēju, lai arī cik viņš būtu mācīts, būtu jāsaprot, ka tas ir tikai personisks uzskats un to nekad nevar uzstādīt par standartu, kas jāpieņem citiem, kā arī nekad nebūtu jāpieļauj strīdu izcelšanās par šādām viedokļu atšķirībām.

Vispasaules Taisnīguma Nama pieņemtie tiesību akti atšķiras no interpretācijas. Autoritatīva skaidrošana, ko veica ‘Abdu’l-Bahá un Aizbildnis, ir dievišķi vadīts paziņojums par Dieva Vārda nozīmi. Dievišķi iedvesmotie Vispasaules Taisnīguma Nama tiesību akti nemēģina skaidrot, ko nozīmē atklātais Vārds – tajos ir norādīts, kas jādara gadījumos, kad atklātais Teksts vai tā autoritatīvā interpretācija nav skaidra. Tāpēc tie ir diezgan atšķirīgā līmenī no sakrālā Teksta, un Vispasaules Taisnīguma Nams ir pilnvarots atcelt vai grozīt savus tiesību aktus, kad vien tas uzskata, ka apstākļi to pieprasa. Turklāt bahāju ticībā attieksme pret likumdošanu ir atšķirīga. Pagātnes virsvaldībās cilvēki tiecās saņemt atbildes uz katru jautājumu un pieņemt saistošu lēmumu, kas ietekmē katru mazo ticības vai prakses detaļu. Kopš paša Bahá’u’lláh laika bahāju virsvaldībā ir bijusi tendence skaidrot vadošos principus, izteikt saistošus paziņojumus par detaļām, kuras tiek uzskatītas par būtiskām, bet atstāt plašas iespējas katram ticīgajam lemt pēc savas sirdsapziņas. Tāda pati tendence parādās arī administratīvajās lietās. Aizbildnis mēdza apgalvot, ka nacionālo garīgo padomju darbam jābūt viendabīgam pēc būtības, bet sekundāro jautājumu dažādība ir ne tikai pieļaujama, bet arī vēlama. Tālab bahāju nacionālajā nolikumā (*Nacionālo padomju uzticības deklarācija un nolikums*) vairāki punkti nav noteikti; tie ir atstāti katras nacionālās garīgās padomes pašas izlemšanai.

(No 1982. gada 3. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam)

Kaut arī Vispasaules Taisnīguma Nama galvenā funkcija galu galā būs likumdošana, tam ir pastāvīga atbildība par iestādes izpildvaras un tiesu funkcijām.

(No 1985. gada 19. maija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

67.1 Jūsu vēstule skar tēmu, kas laika gaitā aizvien vairāk piesaistīs Taisnīguma Nama uzmanību atbilstoši tā pienākumiem, kas skaidri noteikti Svētajos Tekstos. Piemēram, Bahá'u'lláh norāda:

„Atbilstoši tiem pamata likumiem, kurus Mēs esam agrāk atklājuši *Kitáb-i-Aqdas* un citos vēstuļrakstos, visas lietas ir nododamas taisnīgu ķēniņu, prezidentu un Taisnīguma Nama pilnvaroto pārziņā.”

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti*, Nr. 7.29.)

Vēl citā vietā Viņš raksta:

„... Taisnīguma Nama kalpotāju pienākums ir tuvināt Mazo Mieru, lai zemes iedzīvotājus atbrīvotu no pārmērīgu izdevumu nastas. Šis jautājums ir kategorisks un absolūti būtisks, jo ienaidi un konflikti ir visu bēdu un posta sakne.”

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti*, Nr. 7.18.)

Un vēlreiz Viņš apgalvo:

„Visas valsts lietas ir jānodod Taisnīguma Nama ziņā, bet pielūgšana ir jānotur atbilstoši tam, kā to Dievs ir atklājis savā Grāmatā.”

(*Bahá'u'lláh vēstuļraksti*, Nr. 8.58.)

Kā vēstīts, ‘Abdu’l-Bahá vienā no savām runām teicis:

„Viņš [Bahá'u'lláh] ir iecēlis un nodibinājis taisnīguma namu, kas apveltīts ar politisku, kā arī reliģisku funkciju, pilnīgu baznīcas un valsts savienību un saplūšanu. Šī institūcija atrodas paša Bahá'u'lláh aizsargājošajā varā.”

(„Vispārējā miera pasludināšana”, Nr. 135.13.)

67.2 Kā redzams no pastāvošās situācijas pasaulē un bahāju kopienas pašreizējās attīstības, šādi paziņojumi norāda uz nākotnes posmu

Taisnīguma Nama un vispasaules kopienas darbībā; bet tikmēr Taisnīguma Nams, ņemot vērā īpašus apstākļus, noteiks, kā bahājieši un viņu nacionālās un vietējās iestādes veidos attiecības ar savām attiecīgajām valdībām.

(No 1987. gada 23. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

.. jāatzīmē, ka lielākajā daļā cilvēku viņu darbības ir tādas, kas ir skaidri pretrunā ar Dieva likumu, un arī citas darbības, kas ir skaidri atbalstāmas vai pieļaujamas; starp šīm abām bieži ir pelēkā zona, attiecībā uz kuru nav uzreiz redzams, kā būtu jārikojas. Cilvēku tieksme ir bijusi vēlēties novērst šīs pelēkās zonas, lai katrs dzīves aspekts būtu skaidri noteikts. Šīs tieksmes rezultāts ir milzīgais interpretāciju un papildu likumdošanas pieaugums, kas ir apslāpējis dažu vecāku reliģiju garu. Bahāju ticībā mērenība, kuru tik ļoti atbalsta Bahá'u'lláh, tiek piemērota arī šeit. Vispasaules Taisnīguma Nams paredz papildu likumdošanu – tiesību aktus, kurus tas pats var atcelt un grozīt, mainoties apstākļiem. Ir arī skaidrs modelis, kas jau ir noteikts sakrālajos Rakstos, 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi interpretācijās, kā arī Vispasaules Taisnīguma Nama līdz šim pieņemtajos lēmumos, saskaņā ar kuriem likumi ir tīši atstāti katra ticīgā sirdsapziņas ziņā. Šis ir laikmets, kad cilvēcei ir jāsasniedz briedums, un viens no tā aspektiem ir cilvēku atbildība lemt par savu rīcību, balstoties uz apspriedēm, īpaši jomās, kuras Dieva likums atstāj atvērtas.

Jāatzīmē arī tas, ka Vispasaules Taisnīguma Namam nav ne iespējams, ne vēlams izdot noteikumu kopumu, kas aptvertu katru situāciju. Drīzāk katram ticīgajam ir jānosaka, kādai jābūt viņa uzvedībai ikdienas situācijās, pamatojoties uz viņa paša lūgšanu gaitā gūto izpratni par rakstiem. Ja viņš vēlas īstenot savu patieso dzīves misiju kā Svētītās Pilnības sekotājs, viņš veidos savu dzīves modeli pēc mācības. Ticīgais nevar sasniegt šo mērķi, tikai dzīvojot saskaņā ar stingru noteikumu kopumu. Kad viņa dzīve ir orientēta uz kalpošanu Bahá'u'lláh un kad katra apzināta darbība tiek veikta šajā atskaites sistēmā, viņš nekļūdīgi sasniegs savu patieso dzīves mērķi.

68.3 Tāpēc ikvienam ticīgajam nepārtraukti jāpēta sakrālie Raksti un mīļotā Aizbildņa norādījumi, vienmēr cenšoties panākt jaunu un labāku izpratni par to nozīmīgumu viņam un viņa sabiedrībai. Viņam dedzīgi jālūdz dievišķā vadība, gudrība un spēks darīt to, kas patīk Dievam, un kalpot Viņam vienmēr un pēc iespējas labāk.

(No 1988. gada 5. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

69.1 Viena no Vispasaules Taisnīguma Nama galvenajām rūpēm, bahāju administratīvajai iekārtai attīstoties, būs nodrošināt, lai tā evolucionētu saskaņā ar bahāju atklāsmes garu. Kaut arī daudzus labdabīgus sabiedrības aspektus kopumā var droši iekļaut bahāju administrācijā, Taisnīguma Nams pasargās no tādu „ārpus bahāju” politisko un sociālo pieeju un prakses samaitājošās ietekmes, kas nav saskaņā ar dievišķo standartu.

(No 1995. gada 27. aprīļa vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

70.1 Taisnīguma Nams saprot, ka jūs ir satraukuši daži no ziņojumiem, kas veikti e-pasta diskusiju grupā, kuras loceklis esat nesen. E-pasta diskusiju grupas ir jauna parādība; tās var sniegt milzīgus ieguvumus saziņā un ticības mācīšanā, taču, kā jūs redzējat, tās var izraisīt arī tālejošas problēmas. E-pasta lietošana pieprasa uztveres pielāgošanu. Agrāk diskusijas starp bahājiešiem norisinājās mutiski draugu grupās privātā telpā, vasaras skolās un citos bahājiešu pasākumos vai vēstulēs cilvēku starpā. Neizbēgami, tika izteikti daudzi kļūdaini apgalvojumi; ne visi komentāri bija tik mēreni kā tiem vajadzētu būt; daudzus apgalvojumus klausītāji pārprata. Galu galā ne visiem bahājiešiem ir dziļas zināšanas par mācību, un ir skaidrs, ka pat akadēmiskā izcilība nav garantija pareizai Dieva atklāsmes izpratnei. Pirms e-pasta ieviešanas šādiem pārspilējumiem bija ierobežots diapazons, un tiem bija īslaicīgs raksturs. Tagad tāda paša veida diskusija tiek veikta simts vai vairāk cilvēku starpā, kuri bieži viens otru nepazīst, tā ir noturīgākā formā

nekā runa, un ar vienas pogas nospiešanu to var izplatīt plašam lasītāju lokam. Tāpēc tās dalībniekiem ir nepieciešams jauns pašdisciplīnas limenis. Šādas diskusijas bahājiešu starpā prasa pašsavaldību un motīvu šķīstību, kā arī sirsnību, atklātību un atvērtību.

Ticības centrālais, vienojošais elements ir derība. Šī ir institūcija, kas garantē, ka ticība un tās mācība paliks uzticīga atklāsmei, kuru nesis Bahá'u'lláh un kuru skaidrojuši Viņa dievišķi vadītie skaidrotāji. 70.2
Tā ir vienīgā institūcija, kas var pasargāt ticību no sagrozījumiem un sajukuma, kādam gan labu, gan sliktu nodomu rezultātā visas iepriekšējās atklāsmes pakļāva paštaisni un ambiciozi sekotāji, kuri Dieva Lietu pielāgoja sev pieņemamam šablonam.

Tādējādi, ja kāds e-pasta diskusijas dalībnieks saprot, ka izteiktais viedoklis ir pretrunā vai grauj derības nosacījumus, viņam jābūt iespējai brīvi to pateikt, atklāti un pieklājīgi izskaidrojot, kāpēc viņš tā uzskata. Tad cilvēks, kurš nācis klajā ar sākotnējo paziņojumu, varēs pārvērtēt savu viedokli, un, ja viņš joprojām uzskata, ka tas ir pamatots, viņam jāspēj izskaidrot, kāpēc tas nav pretrunā ar derības burtu vai garu. Šādas diskusijas dalībniekiem būtu jāizvairās no strīdiem, un, ja viņi nespēj atrisināt kādu jautājumu, viņiem ir jānodod jautājums Vispasaules Taisnīguma Namam, jo saskaņā ar 'Abdu'l-Bahá *Pēdējo gribu un testamentu* „šai institūcijai jārisina visas grūtās problēmas ..” un tai ir pilnvaras risināt „visas problēmas, kas izraisīja domstarpības, jautājumus, kas ir nesaprotami, un lietas, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstītas Grāmatā”. Tādā veidā derība var apgaismot un apvaldīt saziņu un padarīt to auglīgu .. 70.3

Bahá'u'lláh administratīvā iekārta atrodas izaugsmes un attīstības procesā. Tās struktūrā un darbībā ir aspekti, kuriem, pēc Aizbildņa skaidrojuma, vajadzētu būt vienotiem visā pasaulē. Ir arī sekundārie aspekti, kurus katrā valstī var mainīt, kā to savā jurisdikcijā esošajā teritorijā atbilstoši tā vajadzībām un apstākļiem nolēmj atbildīgā nacionālā garīgā padome. Aspekti, kuriem jābūt vienotiem, ir izklāstīti Vispasaules Taisnīguma Nama satversmē un nacionālo un vietējo garīgo padomju nolikumos. 70.4

70.5 Bahāju kopienām augot, Vispasaules Taisnīguma Nams nodrošinās, ka šī dievišķi dibinātā sistēma attīstīsies saskaņā ar tās saņemtajiem nekļūdīgajiem norādījumiem.

70.6 Tiem, kuri laiku pa laikam pauž neapmierinātību ar pašreizējās administratīvās iekārtas struktūru, ieteicams būtu pievērsties rūpīgai principu izpētei, uz kuriem tā balstīta, kā to skaidrojuši 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi, un koncentrēt savus spēkus šo tekstu gara un burta īstenošanai praksē. Faktiski katra problēma, kurā tiek vainots struktūras trūkums, ir izskaidrojama ar atsevišķu ticīgo nepilnīgu izpratni par ticības administratīvajiem principiem un īstenošanu.

70.7 „Bahá'u'lláh virsvaldībā” (*The Dispensation of Bahá'u'lláh*) Shoghi Effendi norāda:

„Šī jaundzimusi administratīvā iekārta savā struktūrā iekļauj dažus elementus, kas atrodami katrā no trim atzītajām laicīgās valdības formām, nekādā ziņā nebūdamā vien kādas atsevišķas šādas formas kopija un neieviešot savā mehānismā nevienu no tām piemītošām nevēlamām iezīmēm.”

70.8 Trīs laicīgās valdības formas, uz kurām atsaucas Aizbildnis, ir autokrātija (viena cilvēka valdīšana), aristokrātija (labāko cilvēku valdīšana) un demokrātija (visu cilvēku valdīšana). Pievērsoties vēlreiz šīm trim laicīgās valdības formām, Aizbildnis vēlāk tajā pašā dokumentā raksta:

„Kaut arī nevar teikt, ka šī administratīvā iekārta ir veidota pēc kādas no šīm atzītajām pārvaldes sistēmām, tā tomēr savā modelī iemieso, sapludina un asimilē tādus veselīgus elementus, kādi ir katrā no tām. Pārmantojamā autoritāte, kuru ir aicināts īstenot Aizbildnis, vitāli svarīgās un būtiskās funkcijas, kuras veic Vispasaules Taisnīguma Nams, īpašie noteikumi, kas prasa, lai ticīgie pārstāvji to ievēlē demokrātiskās vēlēšanās, – tie kopā parāda patiesību, ka šī dievišķi

atklātā iekārta, kuru nekādi nevar identificēt ar nevienu no standarta pārvaldes veidiem, uz kuriem savos darbos atsaucās Aristotelis, iemieso un sapludina katrā no tām atrodamos labvēlīgos elementus ar garīgajām patiesībām, uz kurām tā balstīta. Stingri un neatgriezeniski izslēgdama katrai no šīm sistēmām raksturīgos atzītos trūkumus, šī unikālā iekārta, lai arī cik ilgi tā varētu pastāvēt un lai cik plašs būtu tās iespaids, nekad nevar deģenerēties jebkāda veida despotismā, oligarhijā vai demagoģijā, kas agrāk vai vēlāk samaitātu visu cilvēku radīto un būtībā ar trūkumiem saistīto politisko institūciju mehānismu.”

Grāmatā „Garām paiet Dievs” (*God Passes By*) Aizbildnis turpina komentēt to pašu bahāju administratīvās iekārtas raksturojumu: 70.9

„Tā savā struktūrā ietver noteiktus elementus, kas atrodami katrā no trim atzītajām laicīgās pārvaldes formām, tajā nav to trūkumu, kādi katrai no tām piemīt, un tā sapludina svētīgās patiesības, kuras katra no tām neapšaubāmi satur, nekādā veidā nepieļaujot to dievišķo patiesību veseluma novājināšanu, uz kurām tā savos pamatos ir balstīta. Pārmantojamā autoritāte, kuru administratīvās iekārtas Aizbildnis ir aicināts īstenot, un tiesības uz Svēto Rakstu interpretāciju, kuras ir piešķirtas tikai viņam; Vispasaules Taisnīguma Nama pilnvaras un privilēģijas, kurām ir ekskluzīvas tiesības pieņemt lēmumus jautājumos, kas nav skaidri atklāti *Vissvētākajā grāmatā*; rīkojums, kas atbrīvo tā locekļus no jebkādas atbildības pret tiem, kurus viņi pārstāv, un no pienākuma pakļauties viņu uzskatiem, pārliecībai vai noskaņojumam; īpašie noteikumi, kas paredz brīvas un demokrātiskas ticīgo masas īstenotas vēlēšanas šai institūcijai, kas ir vienīgā likumdošanas iestāde visā bahāju kopienā, – šīs ir dažas no iezīmēm,

kuras visas kopā atšķir šo ar Bahá'u'lláh atklāsmi saistīto iekārtu no jebkuras esošās cilvēku pārvaldes sistēmas.”

- 70.10 Kaut arī administratīvajai iekārtai tagad jādarbojas bez dzīva Aizbildņa un tādējādi bez pastāvīgas dievišķi vadītas autoritatīvas interpretācijas avota, šajā iekārtā joprojām tiek iemiesoti visu trīs pārvaldes veidu labvēlīgie elementi: sakrālo Tekstu un saistošo iestāžu pastāvīgā autoritāte, ‘Abdu’l-Bahá un Aizbildņa interpretāciju ietekme; pienākums, kas gulstas uz Taisnīguma Nama locekļiem, „ar lūgšanu attieksmi sekot savas sirdsapziņas diktātam un pamudinājumiem”, nepakļaujoties „ietekmei no ticīgo kopuma .. jūtām, vispārējiem viedokļiem un pat pārliecībām”; visu tiešo vai netiešo pārvaldes struktūru locekļu vēlēšanas ar netraucētu ticīgo vairuma balsojumu, ko neietekmē ne nominācijas, ne vēlēšanu kampaņas un ko neskar frakcionārisma gars un varaskāre, kas ir tik ļoti izplatītas pašreizējās sabiedrības iezīmes. Galvenokārt tā ir stingri sakņota „garīgajās patiesībās”, kuras atklāja Bahá'u'lláh.
- 70.11 Turpmākajos gados pēc iepriekš citēto vārdu rakstīšanas Shoghi Effendi ne tikai paātrināja Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanas procesu, ieceļot Starptautisko bahāju pārvaldi, bet arī saskaņā ar ‘Abdu’l-Bahá testamenta nosacījumiem iecēla Dieva Lietas dižrokas un sāka attīstīt virkni institūciju, kas sastāv no „izciliem un uzticīgiem ticīgajiem, kuri iecelti īpašiem mērķiem aizsargāt un izplatīt Bahá'u'lláh ticību šīs ticības vadītāja uzraudzībā”,¹ kuru vitāli svarīgā nozīme tagad skaidri redzama Starptautiskā mācību centra, kontinentālo padomnieku kolēģiju, palīgkolēģijas locekļu un viņu asistentu darbībā.
- 70.12 Vairāku gadu desmitu garumā bahāju administrācijā ir bijuši atkārtoti mēģinājumi no dažu dalībnieku puses ieviest koncepciju, ka ir vēlami un pareizi viest pārmaiņas kopienā, formējot ticīgo domubiedru pārstāvniecības, kuras izdarītu spiedienu uz ievēlēto padomju lēmumiem. Šāda koncepcija ir ļoti līdzīga partiju un frakciju veidošanai, kas ir vispārpieņemta un pazīstama daudzu

¹ „Vispasaules Taisnīguma Nama satversme” (*The Constitution of the Universal House of Justice*), pamatlikuma preambula.

pārstāvnieciski demokrātisko iekārtu iezīme. Tomēr tā ir pilnīgā pretrunā ar bahāju administrācijas garu, un tā sagrozītu tās būtību un grautu vienotību, kuras saglabāšanai ir paredzēta derība.

Ievēlētajām institūcijām patiešām ir pienākums „iepagāties ar kopienā valdošajiem apstākļiem”, un „bezkaislīgi jāizvērtē visu viņiem izskatīšanai iesniegto jautājumu pamatojumu”, taču šo procesu neveicina negatīvas kritikas un nesaskaņu izplatība draugu starpā. 70.13

(No 1996. gada 16. februāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

Jūs paužat bažas, ka mēģinājumi nodalīt „vienkāršos bahājiešus” no „bahājiešiem zinātniekiem” attiecībā uz ticības izpēti mēdz radīt nesaskaņas draugu vidū. Jūsu satraukums ir pilnībā pamatots. Šāda pieeja Lietas izpētei atklāj fundamentālu ticības mācībā izklāstītā bahāju sabiedrības modeļa neizprašanu. 71.1

Kā jūs zināt, Bahá'u'lláh saka, ka tiekšanās pēc zināšanām ir piešķirta visiem, un pašas zināšanas Viņš raksturo kā „cilvēka dzīves spārnus” un „kāpnes viņa augšupejai”. Sabiedrības atzinību un pateicību ir pelnījuši tie, kuru augstie sasniegumi šajā ziņā ļauj viņiem dot svarīgu ieguldījumu civilizācijas attīstībā. 71.2

Pētot Dieva atklāsmi, katra cilvēka prasme kādā no fiziskajām vai sociālajām zinātnēm, tiesībās, filoloģijā vai citās specializācijas jomās bieži vērtīgi izgaismos izskatāmos jautājumus, un šāds ieguldījums ir ļoti augstu vērtējams. Jūsu vēstulē pieminētā Tuvo Austrumu pētījumu joma var būt šādā veidā noderīga. Tomēr neviena no specializācijām daudzajās zinātnisko pētījumu nozarēs nevar piešķirt praktizētājiem autoritatīvu lomu kopīgajos centienos izpētīt tik satriecoša un visaptveroša patiesības kopuma ietekmi. 71.3

Līdztekus aicinājumam tiekties pēc zināšanām Bahá'u'lláh pilnībā atcēla visu iepriekšējo reliģiju iezīmi, kurā īpaša cilvēku grupa, piemēram, kristīgā priesterība vai islāma 'ulamá, sāka īstenot varu pār savu ticības biedru reliģisko izpratni un praksi. Vēstulē, kas 71.4

viņa vārdā rakstīta persiešu valodā Stambulas bahājiešu garīgajai padomei, Aizbildnis uzcītīgi uzsver šīs nozīmīgās atkāpšanās no pagātnes reliģiskās vēstures nozīmi:

„Bet slavējiet Dievu, ka Godības Spalva ir atcēlusi mācīto un gudro nepiekāpīgos un diktatoriskos uzskatus, noraidījusi cilvēku apgalvojumus kā autoritatīvu kritēriju, lai arī viņi būtu atzīti par visvairāk sasniegušajiem un mācītajiem starp cilvēkiem, un ir pavēlējusi, lai visi jautājumi tiktu nodoti pilnvarotajiem centriem un norādītajām padomēm.”

71.5 Bahāju virsvaldība tās Dibinātāja vārdiem raksturota kā „diena, kurai nesekos nakts”. Izmantojot savu derību, Bahá'u'lláh ir nodrošinājis nezūdošu dievišķos vadības avotu, kas pastāvēs visā virsvaldības laikā. Pilnvaras pārvaldīt kopienas lietas un nodrošināt Dieva Vārda veselumu, kā arī veicināt ticības vēstījumu piešķirtas administratīvajai iekārtai, kuru ir radījusi derība. Šīs iekārtas institūciju locekļi tiek iecelti savos amatos tajā tikai brīvās vēlēšanās vai ar nepieprasītu iecelšanu. Nedz ticības mācīšanā, nedz tās administrēšanā nav profesijas, kuru varētu apgūt vai pēc kuras ticīgais varētu patiesi tiekties. Īpaši svarīgi ir Bahá'u'lláh brīdinājuma vārdi:

„Kopš tā laika, kad sākās priekšrocību un atšķirību meklēšana, pasaule ir tikusi izpostīta. Tā ir kļuvusi pamesta ..

Patiešām, cilvēks ir cēls, jo katrs cilvēks ir Dieva zīmju glabātuve. Neskatoties uz to, uzskatīt sevi par augstāku zināšanu, mācīšanās vai tikumības ziņā vai paaugstināt sevi vai meklēt priekšrocības ir smags pārkāpums.”

71.6 Visu veidu mācīšanās veicināšana ticības locekļu vidū ir būtisks aspekts kopienas plašo mērķu sasniegšanai. Līdz ar to atsevišķu

ticīgo mudināšana iegūt zināšanas, bahāju skolu, universitāšu un sagatavošanas institūtu darbība, mācību grupu organizēšana un darba grupas, kas nodarbojas ar atklāsmes principu piemērošanu cilvēces problēmām – tās visas ir darbības, kurās gan padomniekiem, gan viņu palīgiem no vienas puses, gan nacionālajām un vietējām garīgajām padomēm no otras puses, ir pašiem jāiesaistās. Uzņemoties šos atbildīgos pienākumus, bahāju iestādes visur saņem ievērojamu ticīgo palīdzību. Viņu intelektuālie centieni, rakstura īpašības un uzticība Lietuvai ir īpaši piemērotas īpašības, lai viņi īstenotu savu kalpošanu.

Īpaša atbildība šajā jautājumā gulstas uz padomniekiem, jo viņiem ir uzlikts pienākums palīdzēt atrisīt katra ticīgā potenciālu. Šīs institūcijas locekļiem, kas iecelti uz īpašiem termiņiem, ir dots uzdevums pārņemt ticības aizsardzības un vēsts izplatīšanas funkcijas, kas ‘Abdu’l-Bahá *Pēdējā gribā un testamentā* uzticētas Lietas dižrokām. Tādējādi padomnieki tiek aicināti „izplatīt Dieva saldās vēsmas, izglītot cilvēku dvēseles, veicināt mācīšanos, uzlabot visu cilvēku raksturu un vienmēr un visos apstākļos būt svētiem un atraisītiem no zemes lietām.” Tāpat kā dižrokām, arī padomniekiem nav interpretācijas pilnvaru, to pilnvaru, kuras derība piešķir tikai ‘Abdu’l-Bahá un ticības Aizbildnim. Kaut arī daži padomnieki, tāpat kā daži no dižrokām, savā individuālajā karjerā būs mācījušies dažādas akadēmiskās vai profesionālās disciplīnas, viņu pienākumu izpilde nav atkarīga no šāda veida prasmēm. Viņi visi pilnībā piedalās vitāli svarīgā uzdevumā – iedrošināt ticīgos visā pasaulē iegūt zināšanas visās to dimensijās. Viņi visi arī uzņemas atbildību, kas uzticēta institūcijai, kuras locekļi viņi ir, aizsargāt ticību pret tās ārējiem un iekšējiem ienaidniekiem, kas ir jautājums, kuram gan Skolotājs, gan Aizbildnis piešķīra īpašu nozīmi.

71.7

Izpratne par principiem, pēc kuriem mēs pētām Bahá'u'lláh atklāsni, ir atkarīga arī no Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirtās varas daudzpusīgā rakstura izpratnes. Attiecībā uz tajā ievēlēto dalībnieku attiecīgajiem pienākumiem *Pēdējā gribā un testamentā* ir teikts:

71.8

„Ievēlētajiem (Vispasaules Taisnīguma Nama) locekļiem ir jāpūlcejas noteiktā vietā un jāapspriež visas problēmas, kas izraisīja domstarpības, jautājumi, kas ir nesaprotami, un lietas, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstītas Grāmatā. Visam, ko viņi nolemj, ir jābūt tādai pašai ietekmei, kāda ir Tekstam.”

71.9 Šajā pašā administratīvās iekārtas hartā uzsverot, cik svarīgi ir ticīgajiem no visas sirds sekot gan Aizbildņa, gan Vispasaules Taisnīguma Nama sniegtajiem norādījumiem, ‘Abdu’l-Bahá saka:

„Viss, ko viņi nolems, nāk no Dieva. Tie, kas neklausīs ne viņam, nedz viņiem, nebūs klausījuši Dievam. Tie, kas sacelsies pret viņu vai viņiem, būs sacēlušies pret Dievu. Tie, kas pretosies viņam, būs pretojušies Dievam. Tie, kas sacentīsies ar viņiem, būs sacentušies ar Dievu.”

(No 1996. gada 14. marta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

72.1 Vispasaules Taisnīguma Nama ekskluzīvā sfēra ir „pasludināt un pieņemt galīgo spriedumu attiecībā uz tādiem likumiem un priekšrakstiem, kādus Bahá’u’lláh nav skaidri noteicis”. Tas ir atbildīgs par atklātā Vārda pielietošanu, ticības aizsardzību, kā arī pienākumu „nodrošināt šīs dievišķi ieceltās varas, kas izriet no mūsu ticības Avota, nepārtrauktību, aizsargāt tās sekotāju vienotību un saglabāt mācības veselumu un elastību.” Tomēr Vispasaules Taisnīguma Nams nav viszinīgs, un draugiem vajadzētu saprast, ka pastāv atšķirība starp nemaldīgumu un viszinību. Tāpat kā Aizbildnis, arī Taisnīguma Nams vēlas, lai tam tiek sniegti fakti, kad tas tiek aicināts pieņemt lēmumu, un, tāpat kā Aizbildnis, arī tas tikpat labi var mainīt savu lēmumu, kad parādās jauni fakti vai ņemot vērā mainīgus apstākļus kādā nākotnes posmā. Shoghi Effendi rakstos mēs neatradām neko tādu, kas liecinātu, ka Taisnīguma Nams kādā gadījumā varētu pieņemt „nepareizu lēmumu”.

(No 1996. gada 14. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

Bahá'u'lláh administratīvās iekārtas institūcijas, kas sakņojas Viņa atklāsmē, ir izveidojušās pakāpeniski un organiski, jo bahāju kopiena ir izaugusi no dievišķā impulsa spēka, kas šajā laikmetā tiek piešķirts cilvēcei. Katras šīs iestādes īpašības un funkcijas ir attīstījušās un turpina attīstīties, tāpat kā to savstarpējās attiecības. Miļotā Aizbildņa rakstos ir izklāstīti šīs varenās sistēmas pamatelementi, un skaidri norādīts, ka administratīvā iekārta, kaut arī daudzējādā ziņā atšķirīga no vispasaules iekārtas, kuru bahāju atklāsmei ir paredzēts ieviest, ir gan šīs vispasaules iekārtas „kodols”, gan „modelis”. Tādējādi administratīvās iekārtas institūciju attīstībai, ievērojot daudzus variantus, kas apmierinātu mainīgos apstākļus dažādos laikos un vietās, būtu stingri jāievēro bahāju administrācijas pamatprincipi, kas ir noteikti sakrālajā Tekstā un skaidrojumos, ko sniedza ‘Abdu’l-Bahá un Aizbildnis.

(No 1997. gada 30. maija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta nacionālajām garīgajām padomēm.)

Shoghi Effendi jau „Bahá'u'lláh virsvaldībā” (*The Dispensation of Bahá'u'lláh*) bez jebkādām šaubām ir parādījis, ka mācības skaidrošanas autoritāte ir tikai un vienīgi Aizbildnim. Ne Vispasaules Taisnīguma Nams, ne kāda cita iestāde, cilvēks vai grupa nevar uzņemties šo funkciju. Par to, ka Vispasaules Taisnīguma Nams nekad nepārkāps Aizbildnim rezervētās funkcijas, liecina ne tikai paša Nama vārdi un darbības, bet arī Shoghi Effendi paziņojums tajā pašā dokumentā: „Neviens no tiem nevar pārkāpt otra sakrālo un noteikto darbības jomu.” To garantē fakts, ka par Vispasaules Taisnīguma Namu, kā arī par Aizbildni „rūpēsies un tos aizsargās Abhá Daile, un tie būs Viņa Svētības, Cildenā aizgādībā un nekļūdīgā vadībā”.

(No 1997. gada 3. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

Terminus „paskaidrot” un „interpretēt”, kuri tiek lietoti attiecībā uz bahāju iestāžu funkcijām, protams, nevajadzētu jaukt savā starpā. Vispasaules Taisnīguma Nama paskaidrojumi izriet no tā

likumdošanas funkcijas, un tādā ziņā atšķiras no interpretācijas. Taisnīguma Nama dievišķi iedvesmotie tiesību akti necenšas izskaidrot, ko nozīmē atklātais Vārds, – tajos ir norādīts, kas jādara gadījumos, kad atklātais Teksts vai tā autoritatīvā interpretācija nav skaidra; un šajā kontekstā tas piedāvā paskaidrojumus. Tāpēc tie ir pavisam citā līmenī nekā sakrālais Teksts, un Vispasaules Taisnīguma Nams ir pilnvarots atcelt vai grozīt savus tiesību aktus, kad vien tas uzskata, ka apstākļi to pieprasa. Citiem vārdiem, galvenā atšķirība starp abām paskaidrošanas un interpretācijas funkcijām ir tāda, ka tiesību aktus ar tajos sniegtajiem paskaidrojumiem var grozīt pats Taisnīguma Nams, savukārt Aizbildņa interpretācija ir patiess paziņojums, kuru nekādi nevar mainīt.

(No 1998. gada 27. augusta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

76.1 Mēs esam saņēmuši vēstuli no kāda ticīgā Irānā ar jautājumiem par Aizbildņa institūcija un Vispasaules Taisnīguma Namu. Mēs novērtējam, ka stingrība derībā ir viena no tās zemes ticīgo atšķirīgajām iezīmēm un ka viņi ir informēti par principiem un būtiskiem faktiem, kas attiecas uz varas pēctecību Lietā. Neskatoties uz to, nevienam no viņiem nevajadzētu vilcināties meklēt skaidrojumu lietās, par kurām viņiem ir jautājumi, jo ticības ienaidnieki nenogurstoši mēģina sēt neskaidrības un šaubu sēklas. Turklāt, ņemot vērā mīlotā Skolotāja pamudinājumus mums visiem vienmēr būt modriem attiecībā uz aizsardzības jautājumiem, draugiem ir noderīgi laiku pa laikam pārskatīt attiecīgās lietas. Tāpēc mēs nolēmām sniegt jums šādus komentārus ..

76.2 Jautājumus par Aizbildņa institūciju un Vispasaules Taisnīguma Namu var atrisināt, rūpīgi izpētot Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi rakstus un Taisnīguma Nama paskaidrojumus, kuram, kā saka 'Abdu'l-Bahá, būs „jāapspriež visas problēmas, kas izraisīja domstarpības, jautājumi, kas ir nesaprotami, un lietas, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstītas Grāmatā. Visam, ko viņi nolemj,” kā viņš apliecina, „ir tāds pats spēks kā pašam Tekstam.”

Pirms 'Abdu'l-Bahá aiziešanas mūžībā 1921. gadā nebija zināmi noteikumi, kurus viņš bija iekļāvis savā *Pēdējā gribā un testamentā*, lai aizsargātu ticību un nodrošinātu tās vienmērīgu virzību nākotnē. Ticīgie paredzēja dienu, kad tiks izveidots Vispasaules Taisnīguma Nams, jo tas tika īpaši pieminēts sakrālajos Tekstos. Tomēr nebija skaidras saprašanas, ka būs Aizbildnis. Patiešām, Shoghi Effendi vēlāk norādīja, ka viņam nebija priekšzināšanu par amatu, uz kuru viņš tiks aicināts. Viņš, kā stāsta, esot domājis, ka *Pēdējā griba un testaments* varētu viņam kā vecākajam 'Abdu'l-Bahá mazdēlam uzlikt atbildību par Vispasaules Taisnīguma Nama vēlēšanu organizēšanu. Tikai pēc testamenta nolasišanas Aizbildņa institūcija kļuva plaši pazīstama, un bahāju kopiena visā pasaulē atzina Shoghi Effendi par ticības vadītāju, pie kura visiem ir jāvēršas.

76.3

Uzmanīgi lasot 'Abdu'l-Bahá testamentu, kļūst skaidrs, ka Viņš nav norādījis uz iepriekš noteiktu iznākumu, bet gan paredzējis vairākus apstākļus, ar ko, atkarībā no situācijas nākotnē, galu galā varētu saskarties ticība. Piemēram, testamenta otrā sadaļa, kas attiecas tikai uz Vispasaules Taisnīguma Namu, nepieminot Aizbildņa institūciju, tika uzrakstīta laikā, kad Viņa paša dzīvībai draudēja tiešas briesmas un Shoghi Effendi bija tikai mazs zēns. Tajā pašā laikposmā 'Abdu'l-Bahá bija veicis pasākumus, lai nekavējoties notiktu Vispasaules Taisnīguma Nama ievēlēšana, ja gadījumā draudi Viņa dzīvībai tiktu īstenoti. Pateicoties Dieva vēlībai, krīze pārgāja, un galu galā pēc daudziem gadiem Shoghi Effendi kā Aizbildnim un ticības vadītājam tika uzticēts noteikt Taisnīguma Nama dibināšanas laiku. Iesākumā viņš apsvēra iespēju rīkot vēlēšanas drīz pēc 'Abdu'l-Bahá aiziešanas, tādā gadījumā Taisnīguma Nams un Aizbildnis būtu darbojušies vienlaicīgi. Viņš, protams, noteica, ka administratīvās iekārtas pamati vispirms ir stingri jānosaka vietējā un valsts līmenī, un galu galā izrādījās, ka Taisnīguma Nams tika izveidots vairākus gadus pēc viņa paša nāves. Salīdzinoši vieglo pāreju no Aizbildņa kalpošanas uz Vispasaules Taisnīguma Nama ievēlēšanu var skaidrot ar veidu, kā daži testamenta nosacījumi tika formulēti.

76.4

76.5 'Abdu'l-Bahá *Pēdējā griba un testaments* nepārprotami pieļauj Shoghi Effendi pēcteci, un šajā kontekstā mēs atrodam paziņojumus, ko rakstījis viņš vai kas rakstīti viņa vārdā viņa trīsdesmit sešus gadus ilgās kalpošanas laikā un kas paredz nākotnes aizbildņus. Tomēr rakstos nav garantiju, ka aizbildņu pēctecība turpināsies visā virsvaldības laikā; drīzāk tiek paredzēta iespēja, ka šāda pēctecība izbeigsies. Šajā sakarā Bahá'u'lláh *Kitáb-i-Aqdas* vēsta:

„Dāvanas, kas veltītas labdarībai, atgriežas pie Dieva, zīmju Atklājēja. Nevienam nav tiesību tās izlietot bez Tā atļaujas, kas ir atklāsmes Ausmas vieta. Pēc Viņa lēmuma pieņemšana ir Aghsán¹ un aiz viņiem – Taisnīguma Nama rokās, ja tas būs ap to laiku pasaulē nodibināts, lai viņi varētu izlietot šīs dāvanas par labu tām vietām, kuras ir svarīgas šajā Lietā, un visam tam, ko viņiem pavēlējis visuvarenais, visuspēcīgais Dievs. Citādi šīs dāvanas atgriezīsies pie Bahá' laudīm, kuri nerunā bez Viņa atļaujas un spriež tikai saskaņā ar to, ko Dievs ir noteicis šajā vēstuļrakstā, tiem, kas ir uzvarētāji starp debesīm un zemi, lai viņi tās varētu izlietot tam, ko Grāmatā ir noteicis varenais, devīgais Dievs.”

Shoghi Effendi aiziešana izraisīja aprakstīto situāciju, kurā Aghsán – vispirms 'Abdu'l-Bahá un pēc tam Shoghi Effendi – pilnvaras beidzās pirms Taisnīguma Nama dibināšanas.

76.6 Savā *Pēdējā gribā un testamentā* 'Abdu'l-Bahá visprecīzāk izsaka nosacījumus, saskaņā ar kuriem Shoghi Effendi būtu bijis jāieceļ savs pēctecis par Aizbildni:

„Ak, Kunga mīļotie! Dieva Lietas Aizbildnim ir pienākums savas dzīves laikā iecelt to, kurš kļūs par viņa pēcteci, lai pēc viņa aiziešanas neizceltos domstarpības. Ieceltajam ir jāatspoguļo atraisītība no visām pasaulīgajām lietām, tam jābūt šķīstam pēc dabas, pašam jāizrāda dievbijība, zināšanas, viedums

¹ Bahá'u'lláh pēcnācējiem.

un izglītība. Tātad, ja Dieva Lietas Aizbildņa pirmdzimtais sevī neizpaustu šo vārdu piepildījumu: „Bērns ir sava tēva slēptā būtība”, tas ir, ja viņš nemantotu tā (Dieva Lietas Aizbildņa) garīgumu un viņam nebūtu tāda laba rakstura, kāds pienācīgi atspoguļotu viņa pagodināto radniecību, tad viņam (Dieva Lietas Aizbildnim) ir jāizvēlas cits zars, kurš viņam sekos.

Dieva Lietas dižrokām no sava vidus ir jāizvēlas deviņi cilvēki, kuriem vienmēr būs jāpiedalās svarīgajā kalpošanā Dieva Lietas Aizbildņa darbā. Šo deviņu pārstāvju ievēlēšana Dieva Lietas dižrokām jāveic vai nu vienbalsīgi, vai ar balsu vairākumu, un viņiem, vienprātīgi vai ar balsu vairākumu, jāpiekrīt tā pārstāvja ievēlēšanai, kuru Dieva Lietas Aizbildnis ir izvēlējis par savu pēcteci. Šī piekrišana jāsniedz tādā veidā, ka „par” un „pret” balsis nevar atšķirt (proti, aizklātā balsošanā).”

Neviena cilvēka personīgos uzskatus par nupat citēto apgalvojumu, neatkarīgi no tā, cik viņi ir mācīti, nevar salīdzināt ar Aizbildņa nemaldīgo izpratni par šo fragmentu. Shoghi Effendi, kurš visā savas kalpošanas laikā uzticīgi ievēroja Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá vēlmes, nekad nebūtu bijis nevērīgs jautājumā, kas ir tik būtisks ticības veseluma ievērošanai kā jautājums par sava pēcteča iecelšanu. Nav iedomājams, ka viņš ieceltu sev par pēcteci kādu, kurš neatbilst tām prasībām, kādas savā testamentā noteicis 'Abdu'l-Bahá. Tikpat nepieņemami ir sagaidīt, lai viņš to darītu kādā tādā veidā, kas novirzītos no tajā pašā dokumentā noteiktajām prasībām, kas ietvēra deviņu izraudzīto Dieva Lietas dižroku apstiprinājumu viņa izvēlei, lai „pēc viņa aiziešanas neizceltos kādas domstarpības”. Cik gan samaitāts ir derības pārkāpēju ierosinājums, ka Shoghi Effendi varētu ignorēt Skolotāja norādījumus un slepeni un netieši iecelt savu pēcteci! Tad jau drīzāk fakts, ka Shoghi Effendi nenosauca pēcteci, būtu jāuzskata par zīmi, ka viņš rūpīgi ievēro katru 'Abdu'l-Bahá testamentā vārdu un norāda uz viņa secinājumu, ka nav neviena atbilstoša cilvēka, kuru viņš varētu iecelt.

76.7

76.8 Tādēļ katram uzticīgam Bahá'u'lláh sekotājam vajadzētu būt skaidram, ka aizbildņu pēctecības beigas nebija iznākums lēmumam vai darbībai, ko pēc Shoghi Effendi pēkšņās aiziešanas būtu pieņēmušas Dieva Lietas dižrokas. Pēctecība tika izbeigta, kad pastāvošo apstākļu un stingru testamenta noteikumu dēļ Shoghi Effendi nenosauca pēcteci. Izskatīt iespēju, ka to kādreiz var atjaunot, ir veltīgi. 'Abdu'l-Bahá rakstīja, ka: „... līdz tūkstoš gadu perioda beigām nevienam nav tiesību izteikt kaut vienu vārdu, pat pasludināt Aizbildņa institūcijas stāvokli.” Un tajā pašā fragmentā viņš draugiem deva šādu padomu: „Ja pastāvēs domstarpības, Augstākais Taisnīguma Nams nekavējoties atrisinātu problēmas.” Drīz pēc savas izveidošanas Vispasaules Taisnīguma Nams paziņoja, ka tas „uzskata, ka nav iespēju iecelt amatā vai pieņemt likumus, kuri dotu iespēju iecelt otru Aizbildni, kas nomainītu Shoghi Effendi.”

76.9 Lai arī aizbildņu pēctecība ir beigusies, derība tiek saglabāta. Plašais Shoghi Effendi interpretāciju kopums ietekmē Vispasaules Taisnīguma Nama lēmumus, kamēr ticība turpina savu virzību uz priekšu. Tiek saglabāta ticības vienotība, un tiek nodrošināta Bahá'u'lláh lielā cilvēces mērķa realizācija. „Visvarenā roka ir nostiprinājusi Viņa atklāsmi uz neiznīcināma un ilgstoša pamata,” ir teicis Bahá'u'lláh. „Cilvēku nesaskaņu vētras ir bezspēcīgas tās pamatu mazināšanā, un cilvēku iztēles radītajam teorijām neizdosies sabojāt tās struktūru.”

* * *

76.10 Attiecībā uz saņemtajā vēstulē izvirzītajiem konkrētajiem jautājumiem viens attiecas uz apzīmējuma „Aghṣán” nozīmi, kas atrodama rakstos. Lai gan dažos gadījumos, kā to apstiprinājis Aizbildnis, šis termins attiecas tieši uz Bahá'u'lláh dēliem, tomēr citreiz to lieto plašākā nozīmē, iekļaujot Viņa vīriešu kārtas pēcnācējus. Piemēram, savā *Pēdējā gribā un testamentā* 'Abdu'l-Bahá norāda uz Shoghi Effendi kā „izredzēto zaru”. Šeit atsauce uz Shoghi Effendi kā *Ghuṣn* – *Aghṣán* vienskaitļa formu – seko Bahá'u'lláh

lietojumam attiecībā uz tituliem, ko Viņš deva saviem dēliem, tas ir, Dižākais Zars, Lielais Zars un Tīrākais Zars. Shoghi Effendi vārdā rakstītā vēstulē paskaidrots, ka vārds Aghṣán „attiecas uz Bahá'u'lláh pēcnācējiem”; vēl citā vietā Hussein Rabbani, Aizbildņa brālis, aprakstīts kā „Skolotāja *Pēdējā gribā un testamentā* minētais Afnán un Aghṣán – Skolotāja mazbērns”. Tāpēc ir acīmredzams, ka apzīmējums Aghṣán vai *Ghuṣn* ietver arī Shoghi Effendi un citus Bahá'u'lláh vīriešu kārtas pēctečus.

Ja jebkurā brīdī rastos Bahá'u'lláh vīriešu kārtas pēcnācēji, kas ir uzticīgi derībai, vienalga neviens no viņiem nevarētu ieņemt Aizbildņa statusu, jo, kā jau paskaidrots, ja viņus nav iecēlis Shoghi Effendi, viņi nevar pretendēt uz Aizbildņa statusu, un nekādā veidā nevar kādu tajā nozīmēt ar Taisnīguma Nama lēmumu. 76.11

* * *

Vēl viens vaicājums attiecas uz Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanu. Konkrēti, tika uzdots jautājums, vai „oficiāli atzītas” Starptautiskās bahāju tiesas darbība Svētajā Zemē, kādu pieminēja Shoghi Effendi, bija būtisks sagatavošanās solis Vispasaules Taisnīguma Nama attīstībā. 76.12

Kā jūs, bez šaubām, jau zināt, Shoghi Effendi paskaidroja, ka pats ‘Abdu’l-Bahá „vienā no saviem agrākajiem vēstuļrakstiem apsvēra iespēju nodibināt Vispasaules Taisnīguma Namu savas dzīves laikā”. Skolotājs norādīja nepieciešamos nosacījumus tā izveidošanai, kas neietvēra reliģiskās tiesas dibināšanu: 76.13

„Augstākais Taisnīguma Nams būtu jāievēl saskaņā ar tādu sistēmu, kāda tiek piemērota Eiropas valstu parlamentu vēlēšanās. Un, kad valstis tiks vadītas, atsevišķu valstu taisnīguma nami ievēlēs Augstāko Taisnīguma Namu.

Jebkurā laikā visi Dieva mīļotie katrā valstī ieceļ savus delegātus, un tie savukārt ievēl savus pārstāvjus, un šie

pārstāvji ievēl iestādi, tad šī iestāde tiks uzskatīta par Augstāko Taisnīguma Namu.

Šī Nama dibināšana nav atkarīga no visu pasaules tautu pievēršanās ticībai. Piemēram, ja apstākļi būtu labvēlīgi un netiktu radīti nekādi traucējumi, draugi Persijā ievēlētu savus pārstāvjus, tāpat arī draugi Amerikā, Indijā un citās zemēs izvēlētos savus pārstāvjus, un viņi ievēlētu Taisnīguma Namu. Šis Taisnīguma Nams būtu Augstākais Taisnīguma Nams. Tas arī ir viss.”

76.14 Trīsdesmit sešu savas kalpošanas gadu laikā, vadot bahāju pasauli, cenšoties ielikt administratīvās iekārtas pamatus, Shoghi Effendi izklāstīja konkrētus veicamos attīstības soļus, kuru galamērķis bija novest pie Vispasaules Taisnīguma Nama nodibināšanas. Dažu virzība lielā mērā bija atkarīga no pašu ticīgo piepūles – vietējo un nacionālo garīgo padomju skaita pieauguma, Starptautiskās bahāju pārvaldes iecelšanas un tās pārveides uz vēlētu iestādījumu. Tomēr citi soļi bija pakļauti sabiedrībā valdošajiem spēkiem, un, neatkarīgi no bahāju kopienas centieniem, tos nevarēja īstenot.

76.15 Piemēram, 1929. gadā Aizbildnis norādīja: „... ja apstākļi būs labvēlīgi un Persijas, kā arī to ieskaujošo Padomju Savienības sastāvā esošo valstu bahājiešiem būs iespēja ievēlēt savus nacionālos pārstāvjus ..., tiks novērsts vienīgais atlikušais šķērslis Starptautiskā Taisnīguma Nama drošai nodibināšanai.” Pēc tam, kad varas iestādes izraidīja bahājiešus no Krievijas, viņa vārdā rakstītā vēstulē tika paskaidrots, „Tajā laikā, kad viņš atsaucās uz Krieviju, tur bija bahājieši, tagad kopiena praktiski beigusī pastāvēt, tāpēc Starptautiskā Taisnīguma Nama izveidošana nevar būt atkarīga no Krievijas nacionālās garīgās padomes.”

76.16 Tādā pašā veidā Shoghi Effendi precizēja mērķus bahāju tiesu, tajā skaitā nacionālo tiesas iestāžu dažās Āzijas valstīs un arī – kā soli pretim Starptautiskās bahāju pārvaldes, Vispasaules Taisnīguma Nama priekšgājējas, – tiesas nama Svētajā Zemē dibināšanai. Ēģiptes valdība atzina nacionālo garīgo padomi par

topošās Starptautiskās bahāju pārvaldes priekšsēdētāja amatā nozīmē, ka viņam automātiski jāuzņemas Vispasaules Taisnīguma Nama vadītāja amats un tāpēc viņš būs otrais Aizbildnis.

76.19 Remija apgalvojuma absurds ir acīmredzams un neprasa sevišķus komentārus. 1957. gadā viņš bija starp Lietas dižrokām, kas pulcējās Svētajā Zemē, lai apsvērtu, kā būtu pareizāk rīkoties pēc negaidītās Aizbildņa aiziešanas viņšaulē. Viņš personīgi apstiprināja, ka Shoghi Effendi nav iecēlis nevienu pēcteci, parakstot šim nolūkam dižroku vienprātīgi sastādītu dokumentu. Parakstījis vēl vienu šādu dokumentu, viņš piekrita, ka viss Lietas dižroku kopums noteiks, kad un kā Starptautiskās bahāju pārvaldes attīstība vainagosies ar Taisnīguma Nama vēlēšanām. Divus gadus kā viens no deviņām dižrokām, kas nozīmētas kalpošanai Svētajā Zemē, viņš piedalījās apspriedēs, kuras virzīja bahāju kopienas attīstību. Tad bez iepriekšēja brīdinājuma vai arī apspriešanās ar citām dižrokām viņš pieteicās uz Aizbildņa statusu, lai arī acīmredzami Shoghi Effendi viņu netika iecēlis, kā norādīts *Pēdējā gribā un testamentā*, un tieši pārkāpdams 'Abdu'l-Bahá rīkojumu, ka neviens nevar izvirzīt šādu prasību. Izmantojot pilnvaru, kas viņiem piešķirta saskaņā ar 'Abdu'l-Bahá testamentu, Lietas dižrokas izslēdza viņu no ticības kā derības pārkāpēju.

* * *

76.20 Jautājumos, kas saistīti ar derību, draugiem jābūt stingriem un nelokāmiem; viņiem vajadzētu būt piesardzīgiem, lai argumenti, ko izvirza tie, kas sēj šaubu sēklas, nekļūtu par neskaidrību avotu vai neizraisītu strīdus un nesaskaņas. Ja rodas jautājumi, kurus nevar atrisināt, tie tūdaļ jāiesniedz Vispasaules Taisnīguma Nama izskatīšanai. Draugiem jābūt īpaši piesardzīgiem un nekrist kārdinājumā uzklaut atlikušo derības pārkāpēju un viņu atbalstītāju čukstu vilinājumu, lai tiem neizdotos satricināt viņu ticību. Ja agrāk derības pārkāpēji centās graut Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi autoritāti, šodien viņi izaicina Vispasaules Taisnīguma Namu. Īpaši satraucoši ir tie, kas, kā brīdina 'Abdu'l-

Bahá, „ārēji .. izrāda savu stingrību un nelokāmību derībā, bet, kad viņiem gadās dzirdīgas ausis, viņi slepus sēj šaubu sēklu”.

Remija nelielajai biedru grupai, kuru pusgadsimta gaitā apsēdušas cīņas starp konkurējošām grupām, ir bijusi niecīga ietekme uz ticības virzību. Viņu rīcības izsauktais satraukums neko citu nepanāk, kā vien nokrata dažus nedzīvus zarus un lapas no Lietas koka. Tie, kas ir naivi, tie, kuri nav pietiekami ievadīti mācībā vai nav stingri derībā, tie, kurus kontrolē viņu egoisms un varaskāre, var tikt maldināti un pazust. Draugi tiek aicināti pasargāt sevi un savu kopienu, stingri ievērojot visos sakrālajos Tekstos vairākkārtīgi izteiktos pamudinājumus. Kā norāda ‘Abdu’l-Bahá:

76.21

„Visiem ir jāvēršas pie *Vissvētākās grāmatas*, un viss, kas tajā nav nepārprotami rakstīts, ir jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam. Viss, ko šī institūcija vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu nolemj, patiesām ir patiesība un Dieva nolūks. Tie, kas no šī lēmuma novirzīsies, patiesi pieder pie tiem, kas mīl nesaskaņas, ir ļaunprātīgi un novērsušie no derības Kunga. Ar šo Namu ir domāts Vispasaules Taisnīguma Nams, kurš ir jāievēl visām valstīm, proti, no tiem Austrumu un Rietumu apvidiem, kuros atrodami dārgie ticīgie, tādā pašā veidā, kādā parasti notiek vēlēšanas Rietumu valstīs, kā, piemēram, Anglijā ..

Un tagad viens no dižākajiem un fundamentālākajiem Dieva Lietas principiem ir bēgt un pilnībā izvairīties no derības pārkāpējiem, jo tie pilnīgi iznīcinās Dieva Lietu, izskaudīs Viņa likumu un nolīdzinās ar zemi visus pagātnes pūliņus. Ak, draugi! Jums ir jācenšas ar maigumu atcerēties Viņa Svētības, Cildenā, pārbaudījumus un parādīt savu uzticību Mūžam Svētītajai Dailei. Ir jāpieliek vislielākās pūles, lai visas šīs bēdas, pārbaudījumi un ciešanas, visas šīs šķīstās un sakrālās asinis, kas tik bagātīgi izlietas Dieva ceļā, neizrādītos veltīgas ..

Ak jūs, Kunga mīļotie! Centieties no visas sirds pasargāt Dieva Lietu no nepatieso uzbrukuma, jo tādas dvēseles liek taisnajam kļūt likam un visiem labdabīgajiem centieniem nest pretējus rezultātus.”

- 76.22 Ticības šūpuļa ticīgie, kuri vairāk nekā gadsimtu ir izturējuši valdības un garīdznieku uzbrukumus, kuri triumfēja pār Azal un Muḥammad-‘Alí nemieru radītajām briesmām, kuri atdalījās no tiem, kas pretojās Shoghi Effendi, viegli atspēkos to dažu cilvēku viltvārdīgos un smieklīgos argumentus, kuri savā starpā sacenšas, izmantodami Remija atšķelšanos kā ieganstu nedaudzu personīgo sekotāju piesaistīšanā. Esiet droši par mūsu lūgšanām pie Svētā Sliekšņa mīļoto draugu vārdā it visur šajā sakrālajā zemē.

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 2008. gada 18. februāra vēstules draugiem Irānā.)

- 77.1 Kopumā Taisnīguma Nams vēlas saglabāt pēc iespējas plašākas iespējas draugiem izpētīt Bahá'u'lláh atklāsmi un dalīties savā individuālajā izpratnē par mācību. Tomēr jāatceras, ka attiecībā uz secinājumiem, kas izdarīti no Tekstiem, Skolotājs skaidri norāda:

„... atsevišķu mācītu ļaužu spriedumiem un secinājumiem nav autoritātes, ja vien tos neatbalsta Taisnīguma Nams. Atšķirība ir tieši tā, ka no Taisnīguma Nama, kura locekļus ievēlē un pazīst vispasaules bahāju kopiena, secinājumiem un apstiprinājumiem nekādas domstarpības neradīsies; savukārt, atsevišķu „svēto” un „viedo” secinājumi noteikti novestu pie domstarpībām un izraisītu šķelšanos, sadrumstalotību un izkliedi. Vārda veselums tiktu iznīcināts, ticības vienotība pazustu un Dieva ticības celtne tiktu satricināta.”

- 77.2 Vispasaules Taisnīguma Nams šobrīd neplāno sīkāk izstrādāt papildinājumus agrākajiem skaidrojumiem par saviem pienākumiem un pilnvarām. Ja Taisnīguma Nams pats neuzskata par vajadzīgu to darīt, būtu jābrīdina draugi, ka nav prātīgi tik

precīzi noteikt tā darbības sfēru. Neskatoties uz to, ir jāpiemin, ka, lai arī autoritatīvajos tekstos ir skaidri izteikti fragmenti, kas atsaucas uz Taisnīguma Nama nemaldīgumu tiesību aktu pieņemšanā, arguments, ka tas ir nekļūdīgs tikai šajā ziņā, nav pamatots. Protams, ar daudziem uzsvērtajiem rakstos atrodamajiem izteikumiem, piemēram, ar šādu 'Abdu'l-Bahá *Pēdējās gribas un testamenta* fragmentu, vajadzētu pietikt, lai apgāztu jebkādas šāda veida apgalvojumus:

„Par sakrālo un jauneklīgo zaru, Dieva Lietas Aizbildni, kā arī par Vispasaules Taisnīguma Namu, ko ievēlēs vispārējās vēlēšanās, rūpēsies un tos aizsargās Abhá Daile, un tie būs Viņa Svētības, Cildenā aizgādībā un nekļūdīgā vadībā (lai mana dzīve tiktu ziedota Viņu labā). Viss, ko viņi nolems, nāk no Dieva. Tie, kas ne viņam, nedz viņiem neklausīs, nebūs klausījuši Dievam. Tie, kas sacelsies pret viņu vai viņiem, būs sacēlušies pret Dievu. Tie, kas pretosies viņam, būs pretojušies Dievam. Tie, kas sacentīsies ar viņiem, būs sacentušies ar Dievu ..”

Atsevišķi no nemaldīguma jautājuma ir arī autoritātes jautājums. 77.3 Shoghi Effendi vārdā rakstītā vēstulē teikts: „Ticīgajiem nav jāierobežo Aizbildņa pilnvaru sfēra vai jāizlemj, kad viņiem jāpakļaujas Aizbildnim un kad viņi var brīvi noraidīt viņa spriedumu. Šāda attieksme acīmredzami izsauktu neskaidrības un šķelšanos.” Attiecībā uz Vispasaules Taisnīguma Namu ir spēkā tāda pati izpratne.

Nemaldīgums ir dziļa garīga koncepcija, kas raksturīga bahāju 77.4 rakstiem. Apcerot attiecīgās vietas, ticīgie dabiski iegūs paši savu izpratni par šo tēmu. Tomēr individuālos viedokļus nevajadzētu uzspiest citiem, kā arī tos popularizēt tā, ka tie izkristalizētos doktrīnās, kuras nav atrodamas tiešajā Tekstā. Apmainoties viedokļiem par Vispasaules Taisnīguma Namu – iestādi, pie kuras jāvēršas visās lietās –, draugiem vajadzētu būt uzmanīgiem, lai viņi nenonāktu galējībās, vai nu noniecinot tā stāvokli, vai piešķirot tam pārspīlētas īpašības. Kur gan vēl meklēt labāku pamudinājumu,

kam sekot šāda rakstura jautājumos, kā tajā, ko sniedzis mīļotais Skolotājs tad, kad daži ticīgie nonāca pie domstarpībām par viņa paša statusu:

„Šīs diskusijas nedos nekādu rezultātu vai labumu: mums visas šādas debates un strīdi ir pilnībā jānoliek malā – nē, mums tie jāpārsūta aizmirstībai un jāceļas paveikt to, kas šajā Dienā ir noteikts un vajadzīgs. Šīs debates ir tikai vārdi, kuriem nav dziļas nozīmes; tās ir tikai ilūzijas, nevis realitāte.

Tas, kas ir patiesss un reāls, ir šāds: ka mēs kļūstam vienoti un vienojušies savā nolūkā un ceļamies piepildīt šo tumsas pasauli ar gaismu, kliedēt cilvēku bērnu naidu un svešumu, pievādīt un atdzīvināt pasauli ar Abhá Dailes rakstura un uzvedības svētajām vēsmām, mest dievišķās vadības gaismu uz Austrumiem un Rietumiem, celt Dieva mīlestības telti un pulcēt visus cilvēkus tās patvēruma paēnā, piešķirt mieru un saskaņu ikvienai dvēselei, kas atrodas Svētītā Koka ēnā, parādīt tādu mīlestību, kas pārsteigtu ienaidnieku, rijīgos un asinskāros vilkus padarīt par Dieva mīlestības pļavu gazelēm, likt apspiedējam izgaršot lēnprātības saldo garšu, iemācīt tiem, kuri nogalina, to pakļaušanos un paļāvību, kas piemīt tiem, kuri paši cieš no nonāvēšanas, izplatīt uz visām pusēm viena patiesā Dieva vārsmas, cildināt visugodinātā Kunga tikumus un pilnību, skaļi izsaukties uz augstākajām debesīm: „Ak Tu, godību Godība!” un aicināt: „Zeme atmirdzēs ar sava Kunga gaismu!”¹ – tā, ka tas sasniegtu Viņa valstības iemītnieku ausis.”

77.5 Taisnīguma Nams aicina draugus neiesaistīties tādās neauglīgās teoloģiskajās diskusijās, kādas izraisīja konfliktus un strīdus iepriekšējo virsvaldību laikā, lai viņi nepazaudētu savu atbildību par cilvēces vienotības izsludināšanu un Bahá'u'lláh nodibinātās derības lomu, apvienojot prātus, sirdis un dvēseles.

(No 2008. gada 7. aprīļa vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta draugiem Irānā.)

¹ Korāns, 39:69.

Ir iepriecinoši redzēt, ka draugi ar tādu rūpību pēti Vispasaules Taisnīguma Nama ar plānu saistītās vēstules. To diskusiju kvalitāte, kuras rodas, cenšoties pielietot praksē saņemtos norādījumus un mācīties no pieredzes, ir iespaidīga. Tomēr mēs nevaram nepamanīt, ka sasniegumi mēdz būt noturīgāki tajos reģionos, kur draugi cenšas izprast vēstulēs paustā redzējuma kopumu, savukārt grūtības bieži rodas, ja frāzes un teikumi tiek izņemti no konteksta un tiek uzskatīti par izolētiem fragmentiem. Ticības iestādēm un dienestiem vajadzētu palīdzēt ticīgajiem analizēt, bet ne vienkāršot, domāt par teksta jēgu, bet nepievērst pārāk lielu uzmanību katram vārdam, noteikt atšķirīgas darbības jomas, bet nesadalīt tās stingri nozarēs. Mēs saprotam, ka tas nav mazs uzdevums. Sabiedrība aizvien vairāk izsakās saukļu formā. Mēs ceram, ka ieradumi, kurus draugi veido mācību pulciņos, strādāt ar pilnīgām un sarežģītām domām un panākt izpratni, tiks izmantoti arī citās darbības jomās.

78.1

(No Vispasaules Taisnīguma Nama 2010. gada 28. decembra vēstules Kontinentālo padomnieku kolēģiju konferencei.)

Kā pakāpeniski ir kļuvis acīmredzams, organiskais izaugsmes process, ko Taisnīguma Nams ir aprakstījis nesenajos plānos, sasniedz augstāku sarežģītības līmeni, īpaši tajos klasteros, kuros aktīvo dalībnieku skaits ir ievērojami pieaudzis. Notiekošā kopienu transformācija visā pasaulē, klasterī pēc klastera, lai arī tā joprojām ir agrīnā stadijā, skar būtiskākos sociālos un kultūras spēkus, strāvojumus un centienus. Šis izaugsmes process ietver saskaņotu un sistemātisku darbības modeli, kas vērsts uz kopienas veidošanu, un tajā ietilpst mācību pulciņu un institūtu kampaņu paplašināšana, bērnu izglītošana, pusaudžu garīgo spēku stiprināšana, individuālie un kolektīvie mācīšanas centieni, ticīgo un viņu draugu māju apmeklējumi, kopīgas pielūgsmes dzīves veicināšana, sabiedriskā darbība, lielāka iesaistīšanās sabiedrības diskursos, kā arī daudzi citi elementi, kas uzlabo cilvēku, institūciju un kopienas – trīs plāna galveno īstenotāju – spējas. Šajā darbības modelī galvenā ir cilvēkresursu attīstība sagatavošanas institūtā, izveidojot kursu sēriju, kura dalībniekos nostiprina mācīšanās

79.1

pieeju, kad viņu izpratne turpina padziļināties, veicot arvien sarežģītākus kalpošanas darbus. Šis izglītības process vairo slāpes pēc Dieva Vārda, ne tikai veicinot ilgstošu ieradumu mācīties un pārdomāt visa progresa avotu, bet arī ļaujot draugiem pielietot mācību savā un sabiedrības plaukstošajā dzīvē. Saziņā ar bahāju pasauli Taisnīguma Nams ir aprakstījis un izskaidrojis šīs norises, un padomnieki un nacionālās garīgās padomes, palīgkolēģijas locekļi un viņu asistenti, kā arī reģionālās un vietējās iestādes ir strādājušas plecu pie pleca ar ticīgajiem, kuri cenšas saprast un atsaukties uz šo norādījumu. Kad draugi, arī tie, kas nevēlas studēt institūta kursus, visā pilnībā pieņem Taisnīguma Nama vadību un ar mīlestību un patiesu bahāju garu pulcējas ap savām iestādēm, viņi redz, kā viņu jautājumi tiek atrisināti.

(No 2013. gada 18. janvāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

- 80.1 Kā jūs, bez šaubām, zināt, bahāju mācībā tiek uzsvērtā gan Bahá'u'lláh likumu nemainība, gan elastība, kas saistīta ar to piemērošanu. Bahá'u'lláh ir uzlicis Taisnīguma Namam pienākumu papildināt un piemērot Viņa likumus, un Viņš paziņo, ka tā kalpotāji rīkosies „atbilstoši laika prasībām un vajadzībām”.

(No 2013. gada 1. decembra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

- 81.1 Cenšoties pārvarēt savas grūtības un kopt jaunus rīcības modeļus, draugiem, neatkarīgi no tā, vai individuāli vai kā iestāžu locekļiem, ir jāņem vērā ‘Abdu'l-Bahá brīdinājums par mīlestības un sadraudzības nozīmi un Viņa pārlicība, ka „tieši vienotībā tiks atklāta patiesība un nepareizais izlabots”. Sistēmas, kuru Bahá'u'lláh ir ieviesis pasaulē, attīstība prasīs gadu desmitus un gadsimtus, sasniedzot arvien lielāku sarežģītības, efektivitātes un ietekmes līmeni. Shoghi Effendi paskaidroja, ka „mums jāuzticas laikam un Dieva Vispasaules Taisnīguma Nama vadībai, lai iegūtu skaidrāku un pilnīgāku izpratni par tās nosacījumiem un ietekmi”. Viņš arī

brīdināja, ka „solītā suverenitātes godība, ko paredz bahāju mācība, var atklāties tikai laika pilnībā”.

(No 2014. gada 17. februāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

Bahāju administrācija, protams, ir neatņemama Bahá'u'lláh mācības sastāvdaļa. Attiecīgi tad Viņa mīļoto pastāvīgais uzdevums ir padziļināt savu izpratni par principiem, uz kuriem tā ir balstīta, un uzticīgi ievērot tos savā rīcībā. Aizbildnis apgalvo, ka bahāju administratīvās iekārtas institūcijas darbojas kā kanāli, pa kuriem var plūst solītās Bahá'u'lláh svētības. Tās kalpo „interesu veicināšanai, darbību koordinēšanai, principu piemērošanai, ideālu iemiesošanai un bahāju ticības mērķu īstenošanai” un darbojas „ne tikai kā jaunās vispasaules iekārtas kodols, bet gan kā pats šīs iekārtas modelis”.

82.1

(No 2015. gada 9. jūlija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādai nacionālajai garīgajai padomei.)

Taisnīguma Nams mums ir lūdzis apliecināt, ka tas novērtē jūsu nopietnās bažas par to, ka dalība attiecas tikai uz vīriešiem, kā arī jūsu apņemšanos ievērot dzimumu līdztiesības principu. Tomēr, kā Taisnīguma Nams ir jau iepriekš paskaidrojis, „bahājiešiem ir svarīgi atcerēties to, ka, ņemot vērā bahāju rakstos izteiktos kategoriskos paziņojumus, kas nosaka vīriešu un sieviešu vienlīdzību, sieviešu nepiemērotība dalībai Vispasaules Taisnīguma Namā nav liecība vīriešu pārkumam pār sievietēm”. Attiecībā uz dalību Vispasaules Taisnīguma Namā mīļotais Aizbildnis 1940. gada 14. decembra vēstulē, kas rakstīta viņa vārdā, paskaidroja: „No tā, ka starp dzimumiem nav vienlīdzīgas funkcijas, tomēr nevajadzētu secināt, ka kāds no dzimumiem pēc būtības ir pārāks vai zemāks par otru vai ka viņiem ir nevienlīdzīgas tiesības.” Tas, ka mēs pašlaik nevaram izprast šī ierobežojuma gudrību – gudrību, kuru 'Abdu'l-Bahá' uzsvēris kā tādu, kas galu galā kļūs skaidra, – nenozīmē, ka gudrības nav vai galu galā tā arī nekļūs zināma.

83.1

83.2 Pieņemot Bahá'u'lláh apgalvojumu, ka Viņš ir Dieva Izpausme un ka Viņa mācība ir dievišķās patiesības paziņojums, ticīgie var būt droši, ka rakstu nosacījums dalībai Vispasaules Taisnīguma Namā nav pretrunā ar vīriešu un sieviešu vienlīdzības principu, ko sludina šie paši raksti. Kā šajā sakarā ir teicis Shoghi Effendi .., „bahājiešiem vajadzētu pieņemt šo Skolotāja teikto ar dziļu ticību, pārliecinoties, ka aiz tā slēpjas dievišķa vadība un gudrība, kas pakāpeniski atklāsies pasaules skatam”¹

(No 2016. gada 16. februāra vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

84.1 Rūpīgi izlasot bahāju rakstus un Taisnīguma Nama norādījumus, var noskaidrot, kā divi jautājumi, kas, šķiet, ir savstarpēji strīdīgi, kļūst saskaņoti, tiklīdz ir izprasti tos savienojošie jēdzieni un principi. Šādus jautājumus ietekmē arī konkrēti apstākļi apvidū, savlaicīgums un periodiska nepieciešamība koncentrēties.

(No 2017. gada 27. aprīļa vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

85.1 Tāpat kā Aizbildnis ir saņēmis apliecinājumu par dievišķu vadību un aizsardzību, pildot savus pienākumus, arī Vispasaules Taisnīguma Namam, pildot savus pienākumus, sakrālajā Tekstā tiek sniegts šis apliecinājums. Tieši šī vadība, nevis jebkādas autoritatīvas interpretācijas spējas nodrošina tā lēmumu saskaņu ar sakrālā Teksta jēgu ..

85.2 .. lai izpildītu šādus dievišķi noteiktus pienākumus un nonāktu pie dievišķi vadītiem secinājumiem par to, kas bahājiešiem ir jādara, ja Grāmatas nozīme nav skaidra, Vispasaules Taisnīguma Nams rūpīgi un izsmēloši pēta gan sakrālos Tekstus, gan Shoghi Effendi rakstus par šo tematu un pēc tam nonāk pie sprieduma izdarīšanas.

(No 2018. gada 19. marta vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

¹ Sk. izvilkumu Nr. 15.

Saņemta jūsu vēstule, kurā jautājāt par dažiem draugu apspriestajiem jautājumiem par Vispasaules Taisnīguma Nama nemaldīgumu .. 86.1

Kā jūs noteikti zināt, bahāju rakstos ir daudz apgalvojumu, kas plašā un uzsvērtā veidā apliecina Aizbildnim un Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirto dievišķo vadību un aizsardzību un apraksta tiem piešķirto nemaldīgumu šajos jautājumos. Starp šiem apgalvojumiem ir šādi ‘Abdu’l-Bahá vārdi: 86.2

„Par sakrālo un jauneklīgo zaru, Dieva Lietas Aizbildni, kā arī par Vispasaules Taisnīguma Namu, ko ievēlēs vispārējās vēlēšanās, rūpēsies un tos aizsargās Abhá Daile, un tie būs Viņa Svētības, Cildenā aizgādībā un nekļūdīgā vadībā (lai mana dzīve tiktu ziedota Viņū labā). Viss, ko viņi nolems, nāk no Dieva. Tie, kas ne viņam, nedz viņiem neklausīs, nebūs klausījuši Dievam. Tie, kas sacelsies pret viņu vai viņiem, būs sacēlušies pret Dievu. Tie, kas pretosies viņam, būs pretojušies Dievam. Tie, kas sacentīsies ar viņiem, būs sacentušies ar Dievu ..”

* * *

„Visiem ir jāvēršas pie *Vissvētākās grāmatas*, un viss, kas tajā nav nepārprotami rakstīts, ir jānodod Vispasaules Taisnīguma Namam. Viss, ko šī institūcija vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu nolemj, patiešām ir patiesība un Dieva nolūks.”

* * *

„Ja šis Taisnīguma Nams vienbalsīgi vai ar balsu vairākumu izlemtu kādu jautājumu, kas nav skaidri aplūkots Grāmatā, tad šis lēmums vai pavēle būtu pasargāti no kļūdām. Taisnīguma Nama locekļi kā cilvēki, protams, nav nemaldīgi pēc būtības, bet Taisnīguma Nams kā institūcija atrodas Dieva aizsardzībā un nemaldīgā vadībā – tas tiek dēvēts par piešķirto nemaldīgumu.”¹

¹ ‘Abdu’l-Bahá, *Atbildes uz dažiem jautājumiem*, Nr. 45.4.

* * *

„Neviens lai neiedomājas, ka Taisnīguma Nams pieņems jebkādu lēmumu atbilstoši saviem priekšstatiem un uzskatiem. Dievs pasarg'! Augstākais Taisnīguma Nams pieņems lēmumus un izstrādās likumus caur Svētā Gara iedvesmu un apliecinājumu, jo tas atrodas Mūžsenās Dailes uzraudzībā, patvērumā un aizsardzībā, un paklausība tā lēmumiem ir saistošs, neatņemams un neapšaubāms pienākums, un nevienam nav iespējams no tā izvairīties.

Sakiet, cilvēki: Patiesi, Augstākais Taisnīguma Nams atrodas jūsu līdzjūtīgā, visžēlsirdīgā Kunga paspārnē, tātad Viņa aizsardzībā, Viņa gādībā un Viņa patvērumā; jo Viņš ir pavēlējis ticībā stingrajiem pakļauties tam svētajam, svētdarītajam un visu pakļaujošajam iestādījumam, kura suverenitāte ir dievišķi noteikta un no debesu valstības un kura likumi ir iedvesmoti un garīgi.”

Turklāt Shoghi Effendi apgalvo:

„Vadot ticības administratīvās lietas un pieņemot tiesību aktus, kas nepieciešami, lai papildinātu *Kitáb-i-Aqdas* likumus, jāpatur prātā, kā Bahá'u'lláh izteikumi uz to nepārprotami norāda, ka Vispasaules Taisnīguma Nama locekļi nav atbildīgi to priekšā, kurus viņi pārstāv, un viņi nevar tikt pakļauti ietekmei no ticīgo kopuma vai viņu tiešo vēlētāju jūtām, vispārējiem viedokļiem un pat pārlicībām. Viņiem lūgšanas garā jāseko savas sirdsapziņas diktātam un pamudinājumiem. Viņi var un viņiem patiešām ir nepieciešams iepazīties ar kopienā valdošajiem apstākļiem, un viņiem bezkaislīgi jāizvērtē visu viņiem izskatīšanai iesniegto jautājumu pamatojumu, bet viņiem jāpatur tiesības uz neatkarīga lēmuma pieņemšanu. „Patiesi, Dievs tiem

iedvesīs to, ko Viņš radīs par tīkamu,” ir Bahá'u'lláh neapstrīdams apliecinājums. Tādējādi viņi, nevis viņu tiešo vai netiešo vēlētāju kopums, ir kļuvuši par dievišķās vadības saņēmējiem, kas vienlaikus ir šīs atklāsmes dzīvinošais spēks un garants.”

Papildus šiem un citiem šādiem citātiem vairākos rakstu fragmentos aprakstīts pienākumu klāsts, kas uzticēts Aizbildnim un Vispasaules Taisnīguma Namam. Pirmkārt, ir skaidrs, ka katram no tiem ir atsevišķa un atšķirīga sfēra. Kā Shoghi Effendi paskaidro „Bahá'u'lláh virsvaldībā” (*The Dispensation of Bahá'u'lláh*): „... ir neapšaubāmi skaidrs un acīmredzams, ka ticības Aizbildnis ir padarīts par Vārda skaidrotāju un ka Vispasaules Taisnīguma Nams ir apveltīts ar likumu pieņemšanas funkciju jautājumos, kas nav skaidri atklāti mācībā.” Tādējādi Vispasaules Taisnīguma Nams nenodarbojās ar teksta interpretāciju, un Aizbildnis nepieņēma tiesību aktus, lai gan dažos gadījumos viņš kā ticības vadītājs pieņēma noteiktus lēmumus, kas vadīja draugu rīcību līdz brīdim, kad tika izveidots Vispasaules Taisnīguma Nams.

86.3

Lai gan interpretācija un likumdošana ir ekskluzīva, attiecīgi, Aizbildņa un Vispasaules Taisnīguma Nama, sfēra, šīs funkcijas neaptver pilnīgi visu viņu pilnvaru un pienākumu spektru, kā noteikts rakstos. Piemēram, par šīm divām institūcijām Shoghi Effendi raksta: „To kopīgais un pamata mērķis ir nodrošināt šīs dievišķi ieceltās varas, kas izriet no mūsu ticības Avota, nepārtrauktību, aizsargāt tās sekotāju vienotību un saglabāt mācības veselumu un elastību. Savstarpēji mijiedarbojoties, šīs abas nesaraujami saistītās institūcijas pārvalda tās lietas, koordinē tās darbību, aizstāv tās intereses, izpilda likumus un aizstāv palīgīnstitūcijas.” Kas attiecas uz Vispasaules Taisnīguma Namu, ‘Abdu'l-Bahá savā *Pēdējā gribā un testamentā* norāda: „Šai institūcijai jārisina visas grūtās problēmas ..” Un Viņš paskaidro, ka Vispasaules Taisnīguma Nama pienākums ir pieņemt lēmumu par „visām problēmām, kas izraisīja domstarpības, jautājumiem, kas ir nesaprotami, un lietām, kas nav skaidri un nepārprotami pierakstītas Grāmatā.”

86.4

86.5 Atbildot uz jautājumiem par Aizbildņa nemaldības spektru, viņa vārdā rakstītā vēstulē paskaidrots: „Aizbildņa nemaldīgums attiecas tikai uz jautājumiem, kas ir stingri saistīti ar Lietu un mācības interpretāciju; viņš nav nekļūdīga autoritāte citās disciplinās, piemēram, ekonomikā, zinātnē utt.” Citā šādā vēstulē teikts: „Aizbildņa nemaldīgums aptver atklātā Vārda interpretāciju un tā pielietojumu. Tāpat arī ir stingri jāievēro visi norādījumi, ko viņš var izdot saistībā ar ticības aizsardzību vai tās labklājību, jo ticības aizsardzībā viņš ir nekļūdīgs. Viņam ir nodrošināta Bahá'u'lláh un Báb vadība, kā to skaidri atklāj 'Abdu'l-Bahá *Pēdējā griba un testaments*.” Tādējādi, kaut arī viņam piešķirtajai nemaldībai patiešām bija robežas, tā neaprobežojās tikai ar bahāju rakstu autoritatīvu skaidrojumu, bet attiecās arī uz viņa pienākumu loku kā Aizbildnim un ticības vadītājam. „Ticīgajiem nav jāierobežo Aizbildņa pilnvaru sfēra vai jāizlemj, kad viņiem jāpakļaujas Aizbildnim un kad viņi var brīvi noraidīt viņa spriedumu. Šāda attieksme acīmredzami izsauktu neskaidrības un šķelšanos,” teikts vēl vienā vēstulē, kas rakstīta Shoghi Effendi vārdā. Šie fragmenti par Aizbildnim piešķirto nemaldīgumu un autoritāti var arī palīdzēt ticīgajiem izprast Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirto nemaldīgumu un autoritāti.

86.6 Visbeidzot, jūs jautājat, vai Bahá'u'lláh rakstu ietvaros ir iespējams pieņemt likumus, rūpīgi un precīzi neizprotot katra rakstu fragmenta nozīmi. Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá rakstos nav atsauču uz tās informācijas raksturu un apjomu, kurai Vispasaules Taisnīguma Namam vajadzētu būt pieejamai, pieņemot lēmumus. Taisnīguma Nams pats nosaka, kāda informācija tam ir nepieciešama lēmuma pieņemšanai. Pirms likuma vai lēmuma pieņemšanas par jebkuru būtisku jautājumu tas rūpīgi un izsmeļoši pēta gan sakrālos Tekstus, gan Shoghi Effendi rakstus par šo tēmu. Pēc vajadzības tas arī uzklausa ekspertu viedokli. Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirtās nemaldības jēdziens nav atkarīgs ne no autoritatīvas interpretācijas spējas, nedz arī pieejas pilnīgām zināšanām un izpratnei – tā ir beznosacījuma pārliecība par dievišķo vadību un aizsardzību pret kļūdām, kā aprakstīts bahāju rakstos.

Diskusija par piešķirtās nemaldības jēdzienu, kuras centrā ir bagātīgie norādījumi, kas izklāstīti bahāju rakstos un nāk no Vispasaules Taisnīguma Nama, var veicināt stingrību un ticību. Bet draugi nevar izturēties naivi vai svārstīgi, kad runa ir par jautājumu, kurš ir tik būtisks Lietas aizsardzībai un mācības veselumam kā derības prasības. Tie, kas iebilst pret ticību, un nožēlojamā kārtā dažos gadījumos arī ticīgie, kuri vēlas uztiept savu personīgo viedokli, var izmantot šādas diskusijas kā iespēju vājināt bahājiešu uzticēšanos Vispasaules Taisnīguma Nama vadībai. Vai Aizbildņa kalpošanas laikā tas, ka viņš nebija viszinošs, draugiem bija pamats apšaubīt viņa aizsargājošo rīcību, kādu izslēdzot no ticības? Vai Desmit gadu krustagājiena noteikumi tika pakļauti draugu vairākuma uzskatiem? Vai pagaidu administratīvie pasākumi, ko viņš pieņēma līdz Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošanai, bija atvērti diskusijām cilvēku vai institūciju starpā? Bez Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá aicinājuma paļauties uz izraudzītu un autoritatīvu centru jebkurš cilvēks būtu varējis uzstāt uz sava viedokļa pareizību jebkurā jautājumā, un ticība būtu ieslīgusi nebeidzamās ķildās, haosā un šķeltnieciskumā.

86.7

Tādējādi varbūt bahājiešiem svarīgāka nekā kopīga izpratne par piešķirto nemaldīgumu ir kopīga izpratne par tā mērķi un iespaidu uz no viņiem prasīto rīcību. Derība iedibina centru, pie kura visiem bahājiešiem jāvēršas, centru, kuram ir nodrošināta dievišķā vadība un aizsardzība un kas nodrošina no ticības Avota plūstošās dievišķi ieceltās varas nepārtrauktību, aizsargā savu sekotāju vienotību un saglabā savas mācības veselumu un elastību. Shoghi Effendi paskaidro, ka Bahá'u'lláh un 'Abdu'l-Bahá „nepārprotamā un tiešā valodā ir iecēluši divas institūcijas – Taisnīguma Namu un Aizbildni – par saviem izraudzītajiem pēctečiem, kuru nolūks ir piemērot principus, izsludināt likumus, aizsargāt iestādes, lojāli un saprātīgi pielāgot ticību progresīvas sabiedrības prasībām un pilnveidot nesamaitājamo mantojumu, ko ticības dibinātāji ir dāvājuši pasaulei.” Tā ir garantija, ka Bahá'u'lláh mērķis galu galā tiks realizēts. „Jo vienīgi skaidrie norādījumi Viņu Grāmatā un pārsteidzoši uzsvērtā valoda, kādā Viņi ietēruši savas derības

86.8

noteikumus,” skaidro Shoghi Effendi, „jebkad spētu aizsargāt ticību, kuras labā Viņi abi ir tik cildeni strādājuši visu mūžu. Nekas cits nespētu pasargāt to no ķecerībām un apmelojumiem, ar kuriem draudzes, tautas un valdības ir centušās un ar aizvien lielāku sparū arī nākotnē centīsies tai uzbrukt.” Paziņojumā derības aizstāvībai ‘Abdu’l-Bahá norāda:

„Vai Svētītā Daile ir iedibinājis šo derību un testamentu, lai pieprasītu no visiem paklausību vai arī lai panāktu nepaklausību? Ja ir domāts pēdējais, tad mums nav ko teikt; bet, ja mērķis ir paklausība un pakļaušanās, tad svārstīšanās novedīs pie pilnīga zaudējuma, un nepaklausība un spītība ir smaga kļūda.”

Vēl viņš apgalvo:

„Tagad jāsaka vai nu, ka Svētītā Daile ir kļūdījis un maldinājis cilvēkus, jo Viņš tiem pavēlējis paklausīt kādam, kam nebija jāpakļaujas, vai arī jāsaka, ka vismazākā novirze no derības un testamenta nozīmē atteikšanos no Viņa svētībām, kurš ir pasaules Gaismeklis. No šīm divām izvēlēm vienai jābūt patiesai; trešā ceļa nav.”

86.9 Ir acīmredzams, ka derības mērķis, Vispasaules Taisnīguma Namam piešķirtās dievišķās vadības un aizsardzības mērķis, skaidrās un uzsvērtās valodas mērķis, ar kuru tiek sniegta pārliecība par šo vadību – tie visi ir tam, lai nodibinātu un saglabātu ticības vienotību. Bez šādas derības, tāpat kā iepriekšējās virsvadībās, ikviens uzstātu uz sava viedokļa pareizību, Dieva ticība būtu sašķelta un dievišķo mērķi – cilvēces vienotību – nebūtu iespējams sasniegt.

86.10 Draugiem būtu labi apdomāt „šo vienreizējo, brīnišķīgo sistēmu”, kuru Bahá’u’lláh ir novēlējis pasaulei. Shoghi Effendi paskaidro: „Tik plašas sistēmas, tik cildenas atklāsmes, tik sakrālās patiesības precīza un rūpīga izpratne acīmredzamu iemeslu dēļ ir ārpus mūsu

ierobežotā prāta sasniedzamības un spējām”; tomēr viņš mums apliecina: „Tomēr mēs varam, un ir mūsu pienākums censties iegūt jaunu iedvesmu un papildu līdzekļus, kad mēs strādājam Viņa ticības izplatīšanai, skaidrāk uztverot tajā ietvertās patiesības un principus, uz kuriem tā ir balstīta.” Mēģināt precīzi definēt piešķirtās nemaldības darbības principus, piedēvēt Vispasaules Taisnīguma Namam pārspilētas pilnvaras, piemēram, viszinību vai pat autoritatīvas interpretācijas spēju, vai arī uzstāt, ka nepilnīgi cilvēki var izmantot savas ierobežotās saprāta spējas, lai pārbaudītu dievišķi vadīto lēmumu pamatotību un noteiktu, vai tos var apstrīdēt, būtu veltīgi un galu galā kaitīgi. Drīzāk draugiem ir jācenšas izprast Vispasaules Taisnīguma Nama sniegtos norādījumus un pārdomāti tos izmantot. Viņi var brīvi dalīties savos novērojumos, informācijā vai jautājumos ar Vispasaules Taisnīguma Namu. Bet viņiem nevajadzētu ļauties tikt iepītiem strīdīgās praksēs un neatrisināmos strīdos, kas vājināja reliģiju pagātnes virsvaldībās. Ticības kolektīvās intereses veicina apspriede un sadarbība, nevis konflikti un strīdi.

(No 2018. gada 18. maija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

Taisnīguma Nams novērtē jūsu pārdomātos un sirsnīgos komentārus par saistību starp dzimumu līdztiesības principu un sievietēm liegto iespēju darboties Taisnīguma Namā. Kā jūs zināt, pats Bahá'u'lláh ir ieviesis vīriešu un sieviešu vienlīdzības principu. Vienlaikus ar šī principa izklāstu Viņš arī uzdeva, kā apstiprināts 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi autoritatīvajos paziņojumos, ka dalība Taisnīguma Namā ir jāattiecina tikai uz vīriešiem. Vēstulē jūs izskatāt dažādus faktorus un secināt, ka nevarat pieņemt „līdz šim izteiktos iemeslus”. Tomēr bahāju rakstos nav piedāvāts neviens iemesls, un Taisnīguma Nams tos nav sniedzis. Bahāju rakstos ir tikai atsauce uz „gudrību”, kas „pakāpeniski atklāsies pasaules skatam”. Protams, tas, ka mēs šobrīd nevaram saprast šī ierobežojuma gudrību, nenozīmē, ka gudrības nav vai ka tā galu galā nekļūs zināma. Līdz tam laikam, tā kā mēs kā bahājieši atzīstam Bahá'u'lláh par Dieva Izpausmi šai Dienai un ticam Viņam

87.1

kā dievišķajam Ārstam, kurš novērsīs dzimumu nevienlīdzības problēmu, mēs atzīstam principu, ka „Viņš dara to, kas Viņam tik”.

(No 2019. gada 18. jūnija vēstules, kas Vispasaules Taisnīguma Nama vārdā rakstīta kādam ticīgajam.)

TEMATISKAIS INDEKSS

- administratīvā iekārta, 69.1, 70.4, 71.5, 73.1, 82.1
bez Aizbildņa, 38.4, 57.10, 58.9, 70.10, 76.9
divi pīlāri, 38.2, 63.2
elastība sekundārajos aspektos, 55.1, 65.4, 70.4
institūcijas veidojas organiski, 32.1–3, 73.1
izcelsme, 1.1, 4.1–2, 33.1–3, 38.1, 59.15
kanāls, pa kuru plūst svētības, 82.1
ticīgo atbalsts, 50.1; mīlestība pret, 70.13, 77.4, 81.1; pazemība,
57.14, 58.11, 71.5; uzticība, 57.14, 58.10, 83.2
un citas pārvaldes sistēmas, 39.1, 70.7–10, 70.12
vispasaules iekārtas kodols un modelis, 34.1, 54.1, 73.1, 82.1
- Aghsán, apzīmējums, 76.10
- Aizbildnis un Aizbildņa institūcija, 10.1, 62.1, 76.3
pēctecības pārrāvums, 3.1, 56.1, 57.3, 58.2, 59.12–14, 76.5, 76.8–9
pienākumi, 57.11–13, 58.4, 59.7, 62.2, 63.1, 74.1, 86.3
Vispasaules Taisnīguma Nama vadītājs, 11.1, 57.11, 58.5, 59.7
Sk. *arī* attiecības starp Vispasaules Taisnīguma Namu un
Aizbildni; Shoghi Effendi, pēctecība
attiecības starp Vispasaules Taisnīguma Namu un Aizbildni, 32.4,
38.3, 7.11, 58.4, 58.6, 59.5, 63.2, 74.1
likumdošanā, 40.1, 57.11–12, 58.4–6, 59.7–8
nedalāmība, 38.3, 58.9, 86.4
Sk. *arī* Aizbildnis un Aizbildņa institūcija, Vispasaules
Taisnīguma Nama vadītājs
- autoritāte
dievišķā nepārtrauktība, 38.3, 46.1, 51.1, 55.1, 58.8, 63.2, 72.1,
86.4, 86.8
divi pēcteci, 34.1, 34.3, 51.1, 57.11, 86.8
Vispasaules Taisnīguma Nama, 52.1, 53.1, 77.2–3; attiecībā uz
problēmām, kuras izraisa domstarpības, 12.2, 16.1, 17.1, 53.1,
57.8, 57.13, 59.6, 70.3, 71.8, 76.2, 76.8, 86.4; daudzpusīgs
raksturs, 71.8, 77.2–3, 86.4; izdot papildu likumus (*sk. arī*
Vispasaules Taisnīguma Nama tiesību akti); jautājumos, kuri
nav skaidri atklāti, 5.1, 12.1–2, 20.1, 36.1, 57.11, 57.13, 58.15,
59.15, 70.3, 71.8, 75.1, 76.2, 76.21, 86.2, 86.4; kā iestādes, pie
kuras jāvērsas visās lietās, 11.1, 55.1, 77.4; kā iestādes, pie
kuras visiem jāvērsas, 13.1, 52.2, 58.15–16, 59.15, 76.17, 86.8;
nesaprotamos jautājumos, 12.2, 53.1, 57.3, 57.13, 57.15, 59.6,
70.3, 71.8, 76.2, 86.4; savu likumu atcelšana, 12.2, 37.1, 46.1,
57.13, 65.4, 68.1, 75.1

autoritatīvie centri, 16.1, 59.5, 59.15, 86.7

Bahá'u'lláh vispasaules iekārta, 1.1

pasaules līdzsvaru ir izjaukusi, 1.1

ticīgie tiek aicināti pieņemt, 27.2, 50.1, 57.14

uzticēties laikam un vadībai, lai gūtu pilnīgāku izpratni, 27.2,
57.15, 58.3, 81.1

Vispasaules Taisnīguma Nams: kā iestāžu vainagojums, 50.1; kā
strūklaka, 33.1; var darīt visu nepieciešamo, lai izveidotu,
57.13

cilvēces briedums, 68.1

dalība Vispasaules Taisnīguma Namā, 23.1, 43.1

izraidišana, 11.1, 57.16, 58.17

prasības dalībai, 11.1

sievietes un, 15.2, 83.1–2, 87.1

derība, 2.1, 10.1, 22.2, 34.2–3, 55.1, 57.14, 57.11, 58.10, 59.12, 61.1,
70.2–3, 71.5, 76.20, 77.5, 86.7–9

dievišķās vadības kanāls paliek atvērts, 55.1, 71.5, 86.8

Lielā un Mazā, 61.1

nepārtrauktība, 4.2, 59.14, 76.9, 86.8

derības pārkāpēji, 13.1, 16.2, 57.7, 57.16, 71.9, 76.17–22, 86.2

Dieva aizsardzība Vispasaules Taisnīguma Namam, 17.1, 19.2–3,
58.7, 59.5, 85.1, 86.2, 86.6

Dieva iedvesmoti, 5.1, 8.2, 19.2–3, 26.1, 39.1, 58.7, 65.4, 75.1, 86.2

Dieva Lietas dižrokas, 38.1, 57.4–5, 57.7, 58.2, 58.17, 62.1–2, 76.6–7,
76.19

Dievišķā plāna vēstules, 64.1

interpretācija, 40.1, 57.12–13, 58.4, 58.8, 58.13, 59.5, 59.7, 59.15,
63.2, 68.1, 70.9, 71.7, 74.1

atšķirība no interpretācijas citās reliģijās, 65.1–2, 68.1

atšķirība no paskaidrošanas, 57.13, 75.1

personiskā, 19.4, 58.7, 58.11, 58.13, 65.1, 65.3, 68.1, 71.3–4, 77.1,
77.4

Karmela vēstuļraksts, 4.1–2, 33.3, 42.1, 49.1

Kitáb-i-‘Ahd, 34.3, 59.15, 86.8

Kitáb-i-Aqdas, 8.1, 32.1, 32.4, 33.1, 38.1, 38.5, 39.1, 40.1, 57.11,
58.16, 59.4, 59.6, 59.13, 59.15, 60.1, 67.1, 76.5, 86.2

kā nākotnes vispasaules civilizācijas harta, 23.1
likumi, 37.1, 39.1, 40.1, 60.1

ķecerība, 18.1, 34.4, 86.8

mācīšanās veicināšana, 71.6–7, 78.1, 79.1

mācīti ļaudis

spriedumiem nav autoritātes, ja tos neapstiprina, 19.4, 58.7, 77.1
uzskati, 65.3, 71.4, 76.7

morālais taisnīgums, kas tiek prasīts no ievēlētajiem pārstāvjiem,
41.1–2

nacionālās garīgās padomes

nosauktas par otrās pakāpes taisnīguma namiem, 11.1, 26.1, 29.3,
32.1, 33.3

Vispasaules Taisnīguma Nama pilāri, 33.1, 50.1

Vispasaules Taisnīguma Nama vēlētāji, 29.3, 54.1, 76.13

Sk. arī vietējo un nacionālo garīgo padomju nolikumi

nemaldīgums, 21.1, 45.1, 77.4

Aizbildņa, 59.5, 63.1, 74.1, 77.3, 85.1, 86.5, 86.7

nacionālām un vietējām garīgām padomēm nepiemīt, 59.17
neatņemamais, 21.1, 21.4

piešķirtais, 21.2–3, 86.2, 86.6–8, 86.10

Vispasaules Taisnīguma Nama, 86.1; apsolījums, 5.1, 10.1, 19.3,
39.1, 58.7, 58.16, 59.17, 77.2, 85.1, 86.2, 86.6, 86.9; attiecībā
pret likumdošanas sfēru, 58.6, 59.17; bez Aizbildņa, 57.10,
58.4, 58.6, 59.6; darbības spektrs, 77.2, 85.1, 86.5; ietekme,
10.1, 17.1, 19.2, 57.8, 58.7, 59.5, 74.1, 76.21, 77.2, 86.2; nav
atkarīgs no atsevišķo cilvēku ierobežojumiem, 77.3, 86.5;
nepiemīt atsevišķiem locekļiem, 86.2; un informācija, ko tas
saņem, 72.1, 86.6

paklausība Vispasaules Taisnīguma Namam, 8.2, 10.1, 12.1, 13.1,
14.1, 16.1, 17.1, 19.2–3, 20.1, 57.8, 58.7, 58.15, 71.9, 76.21,
77.2–3, 86.2

paskaidrošana, 53.1, 57.13, 75.1

Pēdējā griba un testaments, 27.2, 29.1, 29.3, 33.3, 34.3, 38.2, 38.5,
49.1, 54.1, 57.3, 57.8–9, 57.14–15, 58.2, 59.4, 59.15, 59.18,
71.7–8, 76.3–7, 76.10, 76.19, 86.5

apslēptie Valstības noslēpumi un realitāte, 25.1

kā administratīvās iekārtas harta, 71.9

pilna ietekme atklāsies laika gaitā, 27.2, 57.15

pielūgšana, 8.2, 67.1

samaitāšana, aizsardzība pret, 2.1, 34.1–5, 35.1, 59.14, 69.1, 77.1

Shoghi Effendi

aiziešana mūžībā, 58.15, 59.14, 76.5, 76.8, 76.18–19

nebija iepriekšēju zināšanu par savu Aizbildņa lomu, 76.3

pēctecība, 52.2, 56.1, 57.3, 58.2, 58.17, 76.6–8, 76.11, 76.19

testaments, 58.2–3

sievietes, 15.1–2, 83.1–2, 87.1

Starptautiskā bahāju pārvalde, 47.1, 57.2–3, 70.11, 76.14, 76.16, 76.19

Starptautiskā bahāju tiesa, 76.12–13, 76.16

ticības vadītājs, 52.2, 62.2, 63.2, 70.11, 76.3–4, 76.17, 86.3, 86.5

vietējo un nacionālo garīgo padomju nolikumi, 59.17, 65.4, 70.4

Vispasaules Taisnīguma Nama darbība

attiecības ar valdībām, 11.1, 36.1; nākotnē, 26.1, 32.2, 33.3, 42.1, 67.1–2

bez Aizbildņa, 57.10–11, 57.16, 58.6, 58.9, 58.12, 58.17, 59.2,

59.16–17. *Sk. arī* attiecības starp Vispasaules Taisnīguma

Namu un Aizbildni

lēmumu pieņemšanas pamatojums, 17.1, 19.2, 39.1, 58.7, 76.9,

86.2; apspriede procesā, 5.1, 59.8; atsevišķā ticīgā sirdsapziņa

attiecībā uz, 65.4, 68.1–2, 77.1; faktu loma, 63.2, 72.1, 86.6; kā

jāizturas pret Aizbildņa iebildumiem, 59.8; sistēma, 17.1, 20.1,

21.3, 57.8, 86.2

Vispasaules Taisnīguma Nama izveidošana, 4.1–2, 8.1–2, 23.1, 30.1,

33.3, 42.1, 49.1, 59.15, 76.13–16

gatavošanās, 24.1, 25.1, 26.1, 28.1, 33.1–2, 41.2, 47.1, 50.1, 57.14,

70.11, 76.4, 76.14

Vispasaules Taisnīguma Nama pienākumi, 53.1, 66.1, 77.2

aizsardzība: cilvēku, 2.1, 6.1, 7.1; ticības, 58.8, 59.6, 72.1, 76.17

cilvēka cieņas sargāšana, 7.1, 53.1

cilvēku intereses, 6.1

cilvēku lietas, 8.1, 9.1

dalīta ar Aizbildni: 34.1, 57.11, 58.8, 58.17, 62.2, 63.2, 76.17;

atklātā Teksta pielietošana, 57.13, 63.2, 72.1, 86.4; mācības

veseluma un elastības uzturēšana, 38.3, 51.1, 58.8, 63.2, 72.1,

86.4, 86.8; ticības saglabāšana, aizsardzība un izplatīšana, 53.1,

58.8, 58.16–17, 72.1, 86.8; ticīgo vienotības sargāšana, 38.3,

58.8, 58.16, 63.2, 72.1, 86.4, 86.8

nāciju attīstība, 7.1
 reliģijas sargāšana, 9.1
 rīkoties atbilstoši laika prasībām, 8.2, 12.2, 19.1, 35.1, 53.1, 57.11,
 57.13, 57.15, 58.7, 68.1, 72.1, 80.1, 86.8
 tautu sagatavošana, 7.1
 ticības veseluma un vienotības sargāšana, 51.1, 52.2, 57.13, 58.16
 valsts lietas, 8.2, 36.1, 67.1–2
 Vispasaules Taisnīguma Nama satversme, 51.1, 52.1–2, 53.1, 54.1,
 57.16, 58.17, 70.4
 Vispasaules Taisnīguma Nama tiesību akti, 49.1, 53.1, 58.7–8, 59.5,
 59.8, 66.1, 68.1–2
 atšķirība no interpretācijas, 40.1, 58.4, 65.1, 65.4, 75.1
 atšķirība no likumdošanas citās reliģijās, 19.4, 58.7, 65.1, 65.4,
 68.1
 darbības sfēra, 38.4, 57.10, 58.6, 59.2, 59.16–17
 likumdošanas process, 39.1, 57.12, 58.6, 59.10, 63.2, 72.1, 85.2,
 86.2, 86.6
 mērenība, 68.1
 papildu likumi, 11.1, 17.1, 20.1, 39.1, 40.1, 44.1, 53.1, 57.8, 57.11,
 57.13, 58.4, 59.5, 59.16, 60.1, 63.2, 72.1, 80.1, 86.2–3; atbilstība
 laika prasībām, 12.2, 19.1, 53.1, 58.7; gudrība, 19.1, 19.4, 35.1,
 46.1, 57.13, 58.7; pieeja izdošanā, 65.4, 68.1
 un paskaidrošana, 75.1
 Vispasaules Taisnīguma Nama vadība, 13.1, 27.2, 57.6, 57.14–15,
 58.3, 58.15, 59.15, 71.5, 71.9, 78.1, 79.1, 81.1, 84.1, 86.7, 86.10
 Vispasaules Taisnīguma Nama vēlēšanas, 20.1, 32.1, 54.1, 70.9, 86.2
 izvēlētais laiks, 32.3, 33.3, 48.1, 54.1, 57.3, 57.6, 57.9, 58.1, 76.3–4
 metode, 10.1, 11.1, 12.1, 17.2–3, 22.1, 57.8, 76.13, 76.21
 trīs posmu process, 29.1–3, 57.8, 76.13

 zinātnieki, 19.4, 58.7, 71.1, 71.3, 77.1. *Sk. arī* mācīti ļaudis
 zinātniskās un sabiedriskās iestādes, 33.3, 42.1, 71.6

ISBN 978-9934-620-71-3

9 789934 620713